தேதி:2 .10.63.
உரிமையாளரின் பெயர்: எல்.ஆர்.பஞ்சாட்சரம்.
ஓலைச்சுவடியின் பெயர்: "வைத்திய முறை அட்டவணை-2"
இடம்:- சிவதாபுரம், சேலம்.

அகஸ்தியர் வகாரசூத்திரம் 200

* * *

வைத்திய முறை அட்டவணை - 2.

*இந்நூலின் தொடக்கம் 11 ஏடுகளில் உள்ள 40 செய்யுட்கள் சிதைந்து போயின.

41. பாரப்பா------ன்னச் சுண்ணமுடன் வீரம் பரிவாகப் பச்சைக்கி லுங்கி பூட்டி
சீரப்பா----வ்லே புடத்திலே செல்லப்பா அரிசியுடன் வீரங் கூட்டி
சேரப்பா வங்கக்கைப் பொடிநிற ஊதச் சொல்ப் பெரிய வங்கமதை சுண்ணமாகும்
மூரப்பா வங்கத்தில் வீரங் கூட்டி அப்பவே காந்தத்தைச் சரியா யாட்டே.

42. ஆட்டியே புடம் போட சயமாகும் அந்த முறை பாஷாணம் சயமாகும்
பூட்டுவாய் தாளகமும் சயமாகும் புகழ் பெரிய லோகமது சயமாகும்
பூட்டுவாய் மடலியங் கல்லுப்பு யீயம் முற்றியாக் கிச்சி யீயம் லிங்கமீயம்
பூட்டுவாய் நவச்சாரம் யீயமாகும் பொன்னி மிளை யீயம் பொன்யீயந் தானே.

43. பொன்னீய வெள்ளியீய மப்பா யீயமாகும் புகழுள்ள நவலோகம் யீயமாகும்
வன்மையுள்ள நவரெத்தினம் யீயமாகும் வாய்த்ததொரு உப்பெல்லா மீயமாகும்
நன்மையமாச் சரக்கு வகை அறுபத்து நாலும் நவலோகம் நவரெத்தினம் பதினெட்டாமும்
சொன்ன நீரெழு உபரச சரக்காற தொன்னூற்றித் தாறுஞ் சரக்கைச் சொல்லலாச்சே.

44. ஆச்சப்பா உபரசத்தின் வகையைச் கேளு அட்டமொரு பிட்டமொரு நண்டு வண்டு
வாச்சப்பா பாயஞ்சம் வேங்கைப் பல்லு வாய்த்ததொரு கரிக்கோடு கல் மருந்து
பேச்சப்பா கருங் காக்காய் மட்டையோடு பெரிய தொரு சரிக் குருவி யங்கத்தோடு
ஏச்சப்பா செங்கருகுப் பித்தச் சங்கு மீனையான செம்பருத்தி கல்லுங் கூட்டே

45. கூட்டுவது சாரணையின் வகையைக் கேளு கூசகத் தொன்னூற்றித்தா வகையுங் கொண்டு
ஊட்டுவது மனி சொன்ன வங்கச் சுண்ணம் அழகான வீரமிட்டு வெள்வெளு யாட்டி
காட்டுவது வில்லை செய்து சல்வாக புசு தாமருக்க யீய மப்பா தொன்னூற்றித்தாறும்
கூட்டுவது ரசன் கூட்டிக் களிகை செய்வாய் முக்கியமுடன் சாரணையின் வகை சொல்வேனே.

46. சொல்லக் கேள் பன்னிரெண்டு மச்சாடி குருமத உருகையிலே சொல்லி
அல்லவே தொன்னூற்றித்தா சரக்கயத்தை அளவாகத் தொன்னூற்றித்தா மாவுங் கூட்டி
வல்லமையாய் யுருக்கி வெருளிகையாகு மகத்தான சாரணையின் வகை தானப்பா
செல்லப்பா சாரணையைச் சென்ன பாம செல்றவுடன் குளிகை யிச கெவமாமே.

47. ஆமப்பா வழலை யொன்று அண்டமாறு மாட்டி வில்லை யிரவி கண்டாகா சிப் போது
ஆமப்பா வழலை யொன்று நன் ஆவ அதிசமர் பூரி வரச் சுண்ணமாகும்
ஆமப்பா வழலை யொன்று சத்தையாக ஆட்டவேசுன்ன ஏகைக் கீர் தாமே.

48. தானென்ற சத்கண்ணம் ரசங் கூட்டிச் சமருக அத்த கண்ணச் முகையுஞ் சேர்த்து
வானென்ற வெங் கருவைத் தன்னிராக்கி எச்சையுடன் அத்த கண்ண வகையு மாட்டி
மேனென்ற குகை பிடித்து வைத்துக் கொண்டு எடுத்ததொரு கண்ண மெல்லா மிதிலே பூசு
நானன்றிச் சொல்வதல்லால் மற்றோர் சொல்வார் நாகத்திலிட்டு வகை சொல்வேனே.

49. கேளப்பா கண்ணத்தின் சிறவகத்தில் கிருசையுள் நவச்சாரந் தன்னை யாட்டி
எழப்பா நாள் மட்டு மாட்டிச் செல்ல் எடுத்ததொரு சாரமதை வில்லை கட்டி
குளப்பா ஓட்டில் வைத்துப் புடத் தப் போடு சொல்லரிய சார மதில் கட்டிப்போச்சு
வாளப்பா பங்காளில் நீரதாச்சு மகத்தான நாகத்தை யுருக்கிச் சாயே.

50. சாயப்பா அக்குத்திக் சார்க்கவே தான் தட்டுடட நாகந்தான் கட்டிப் போகும்
நெய்யப்பா செந்தூர திராவகத்தில் நீதியுடன் நாகத்தில் சுருக்குத் தாக்கு
வாயப்பா கமலந் தான்முருக்கம் பூப்போல் வளமான செந்தூரமாகும் பாரு
நேயப்பா நவலோகம் களஞ்சி யொன்றில் நிசமாக மச்சாடி கொடுக்க மாற்றே.

51. மாத்தெட்டுக் கண்டு தடா சீனக்காரம் வளமான சாரநீர் துத்தியாட்டி
சாத்தெட்டு நாள் சுத்திச் சென்றதாலும் தட்டுண்ட சீனந்தான் கட்டிப் போகும்
பாத்தெட்டொன்றெ யிருக்க வகையைக் கேளு புசுத்த காரங் கட்டினதங் காரமுந் தான்
நீத்தெடா சரி யிடையாய்க் கார சாரம் நேராக முப்பூவுங் கூட்டி வைப்பே.

52. கவப்பப்பா பச்சை நலச்சாரம் புட்டி வைக்கவே மகத்தான செய்நீராகும்
மெய்யப்பா பூர பத்து நாள பேறும் யிந்த நீராலே தான் மெழுகாகும்
செய்யப்பா நவலோகம் வேதையாகும் திடமாகத் த மதிப்பில் பரிசமாகும்
தோயப்பா சத்துருமாம் காங்கமாகும் தோன்ற பதிலு மாத்துக் காணுந்தாமே.

53. காணப்பா சரக்கு வகை அரபத்திலு தனித் தனியே மெழுகது தான் களஞ்சி வீதம்
பூணப்பா வில்லை கட்டிக் கலசத்திட்டுப் புதமையாய்ப் பாதாளந் தன்னில் வைத்து
நீளப்பா மேல் மூடிச் சீலை செய்து நிசமாகத் தீயாட்டத் தயிலமாகும்
ஆளப்பா பீங்கானி லிறக்கினத்தை அவலாதி மாறிய பின் னெடுத்துப் பாரே.

54. எடுத்த பின்பு நிறுத்துப் பாரிடை சரியாய்க் காணும் மெய்க் காந்தயிலமிது யாருஞ் சொல்லார்
தொடுத்த தொரு காரியந்தான் யெல்லாம் வெல்லும் தொல்லைதற்கு வேதை யிது மலை போலாகும்
அடுத்த தொரு வில்லைகளில்லை பயமுமில்லை அரபத்திலுங் கோடி கிட்டிகளாகும்
தடுப்பதொரு சாபமில்லை சூர சங்கார கால சர்பத்தால் பயமுமில்லை தயிலங் கொள்ளே.

55. கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் ஒருமா வீதம் கொண்டாக்கால் சிவனதுமைக் கூட வாழ்வான்
கொள்ளப்பா கற்பமிது கொண்டாயாகில் கோடியுகஞ்செல்லிடமோசமில்லைத்தான்
கொள்ளப்பா கற்பவகை நாற்றெட்டுந் தான் கொண்டாக் காலவனே யோகி யவனே ஞானி
கொள்ளப்பா வல்லாரைக் கற்பங் கொண்டு கொள்ளப்பா மற்ற கற்பங் கொண்டு பாரே.

56. பாரப்பா வச்சிலையிலே வீரங் கூட்டி பரிவாகக் கெந்தகத்துக்கங்கி கூட்டி
நேரப்பா கட்டு வகைத் திராவகத்தைக் குத்தி நிதானகத் தீயாட்டத் தந்தம் போலக் கட்டும்
சேரப்பா மெழுகு வகைத் திராவகத்தால் தீயாட்ட மெழுகாகுஞ் செம்பிலே வேதை
பாரப்பா யிதின் மாத்துப் பதினாறும் பாஷாண பல மென்ற பேரிதாமே.

57. தாமென்ற பாஷாணந் தன்னைக் கட்டத் தாரணியில் வாதிகளோ அறியப் போகும்
பரமென்ற கம்பி யுப்பு அரையாய்க் கொண்டு பையவே அத்தாலே மூடிச் செய்வ
மாரென்ற முன் சொன்னபடியே நீத்து நீத்திடவே பாஷாணங் கட்டிப் போகும்
யேனென்ற வீரத்தின் திரமே நீத்தி யெடுத்திடவே பாஷாணம் பஸ்பமாமே.

58. பாஷாணக் கட்டினத்தை யெடுத்துக் கொண்டு பண்பான செந்தூரத் திராவகத்தால்
கசர்மல் சுருக்கிடவே செந்தூரந் தானங் கொண்டதிலே ரசத்தை மெள்ளக் கொடுத்தாக்கு
பூசவே வேதையிது தீயில் தாக்க பொன் பசும் பொன்னெம்பரை பட்டியாகும்
நேசமுடன் நவலோகம் வேதையாகும் நீதியுள்ள பாசாணப் போக்கிதுதானே.

59. தாவென்ற நிலைமந்த அறிய வேணும் சகலவைக்குங் கல்லானை காணு வேணும்
நானென்ற கோசமதை பச்சமாகும் நல் விலையா யிருப்பதற்கு மதம் பாரப்பா
வானென்ற பரத்தை யறிய வேணும் வளமான அஷ்ட சத்தி காண வேணும்
யேனென்று பேசுதற்குப் பஞ்சமித்திரம் வேறு பிறப்புக் கல்லானை சொன்னாரே.

60. வாருன சுக்கிலத்தை யறிய மாட்டார் மாடு போல் நீரை விடக் காண் பாரப்பா
தேறன வன்னி அறிய மாட்டார் சித்தி யுப்புக் கருவென்று சிதறிப் பார்ப்பார்
ஆறன மித்திரமப்பா சத்தியாச்சு அடங்காத நீலியப்பா அடியைப் பாரு
பேரான பூரணமாம் மனோன்மணித் தாய் பேர் தீண்டார் நாதமுத தேன் போலாமே

61. தேன் மொழியாள் பூரணத்தின் மேலே யேறித் தேரோட்டம் போலவே ஞானத் தான்
தாள் மொழியாய்க் கை முறையாச்சச் சரக்கெல்லாந் தான் தட்டுண்டு போச்சதப்பா சனங்களெல்லாம்
வாள் மொழியின் பிறந்தவளோ லோகந்தாட்டு மடக்கும் வழி ஆயிரந்தான் சொல்வ வாரும்
மேன் மொழி வதின்னீர் தான் சரக்கைக் கொல்லும் மென் பதட்டியில் மடக்க ரசப் பொன்னுமே.

62. பொன்னடியும் வழலையிலே சேர்ந்த தாலும் பூரணமுங் கூடியதிலேறித் தாலும்
சொன்ன பலன் தவறுண்டோ வேதைப் போக்கு சொற் பெரிய நாத வித்தை யறிய மூடா
கன்னி வித்தை செய்தாலும் பூரணத்திலேறு கட்டிலுலவ்வளவுங் கட்டுமப்பா
பின் வும் வித்தையா யிருந்தாலொன்று மில்லை பேயாடிப் பிணமாடிப் போனதொப்போ

63. பிணமாடிப் போனதொக்கு மறியா மட்டை பிலத்த புத்திக் காறனுக்குத் தெய்வம்
பிணமாடிப் போன தொக்கும் கற்றறிந்த மட்டை சகதிலேதீ கல்லெறிந்த வாழ். கயாகும்
மணமாடிப் போனதொக்கு மகிமையுள்ள ஞான மதிய மூர்தங் கொண்டவனே ஞானமேயாம்

64. ஆமப்பா வழலை நிலம்புலம் பத்தாக ஆயி சென்ற விடமெல்லாம் அப்படியே யாகும்
வாமப்பா வலை கண்டாலவனே வாதி மானிலத்தில் யோகியப்பா செய்தி வேறே
காமப்பால் இடித்த வெறி நிலவ்ப்பாகுங் காணப்பா வெடியுப்பு கூடனப்பா
நாமப்பா யோமப்பா வென்றிருந்தால் நாயகியை நாயகனுர் காணலாச்சே.

65. ஆச்சப்பா யித்தலையுங் கன்னிக் கூடு அப்பனே கூடன் மணியாடக் கேரு
நீச்சப்பா வெள்ள மென்று ஆகாசந்தான் நெடிய கம்பி வெடியுப்புப் பிறவியப்பா
வாச்சதொரு கூடலைத் தான் கட்டக் கேசு வளலையுப்புச் சுன்னமுடன் வீர சுன்னம்
பாச்சப்பா கண்ட சுன்னம் சாரங் கூட்டி பனியில் பீங்கானில் நீருண்டாமே.

66. உண்டுகொள்ளுந் தண்ணீரிலே அவைத்துப் போட வொன்பது நாள் வைத்தின பின்
உலர்த்திப் போடு மண்டதொரு சுண்ணம்பாய்ப் போகுமப்பா மகத்தான சுன்னமுடன் சவ்வீர கூட்டி
கொண்டு மெள்ளக் கொடிக் கரி யிருக்கி யாட்டு கூட்டப்பா கெந்தி தலைத் தாக்கி போடு
விண்டு பெண்டு தலைக் கொடுக்க ரசத்தைத் தாக்கு வேதையட செந்தூரங் களங்க மாமே

67. களங்க மந்த களங்கு செம்பாயிரத்தில் கட்டி விட்ட செந்தூரமொரு மாத்தாக்கு
விளங்குதற்குப் பொன்னாகும் நோயில்லாப் பொன் மாத்துப் பத்தா யிருக்குமப்பா களங்க வேதை
யிளங்கும் மாரிச்சத்தாலே மடலை யாட்டி இருண்ட உமிக் காந்தலிலே புதைத்து வைத்து
பழும் புளியின் பதம் போலே யெடுத்துக் கொண்டு பாங்காகச் செய்நீரில் தோய்த்து வாட்டிடு

68. வாட்டிய பின் உறைந்தது தான் மெழுகதாகும் மகத்தான சவ்வீரங் கூட்டிக் கொண்டு
ஆட்டியே மஞ்சாளி உருண்டை செய்து அப்பனே ஒரு உருண்டை புடக்க வேகம்
பாட்டமாய்ப் புடக காட்ட வீதி யெல்லாம் பசும் பொன்னுந் தாபமில் பளிக்கப் போமோ
நாட்டமா யிவ்வேதை யாகுமாகும் நாதமிக கண்டவனே வாதியாமே.

69. வாதியப்பா யோகமே யிருக்க வேணும் மனோன்மணியை யென்னாந் தியானம் வேணும்
நீதமுடன் ரோசத்தைத் தள்ள வேணும் நிலையற்ற சிற்றின்பம் நிகழ்ந்த வேணும்
சாதனமாய்ப் போசனத்தைத் தள்ள வேணும் சதாகாலம் மவுனத்திலிருக்க வேணும்
அதி சித்தியாய் பூசை பண்ண வேணும் அப்போதே தீர்
சித்த அதிசயமாமே.

70. சொல்வதென்ன உப்பு உவர்ப்பு மூன்றமப்பா தடியான மேகத்தின்ராளாச்சு
கொல்வதொரு நீரப்பா மித்திரமாச்சு கோவிலுக்குள் கொம்பானை கல்லலாலாச்சு
வெல்வதற்கு பீடத்திலே வேற வேதாந்த வெடி சத்தங் கண்டாலாச்சு
வல்வந்தமான புவ்ராத்தாளாச்சு மடங்காத பேரெல்லா மடிந்து போச்சே.

71. மடிந்த யிந்து தனை யெடுத்து ஆட வேணும் யில்லாட்டால் மாடு போல் திரிய வேணும்
சுமந்து விடுங் கார்ச்சலப்பா அறிய வேணும் யில்லாட்டால் கலங்கனைப் போல் குலைக்க வேணும்
கடிந்ததொரு சரக்கதனைக் கட்ட வேணும் கட்டாட்டால் வாகினி போல் கதற வேணும்
விடிந்திர வியுருதிக்கி முன்வே கட்டந்தான் மேவியே சுவுதப்பா அறிந்து பாரே.

72. அறிந்திந்த நூல் பார்த்து வேதை பாரு அல்லாட்டால் சித்தரிடம் ஞானியடஞ்
செறிந்தல்லோக வலையிட்டுக் களிப் போலாச்சு செய்நீரின் மித்திமிறுத் திவிதனையு மாச்சு
பிரிந்து ஒரு சரக்குகளை தொட்டாமல் போல்ப் பிடிக்கத் தப்பாது கட்டிக் கொண்டு
அமிந்தந்தக் கல்லானை செத்து தாலுல் கொடு முடியாம் பாம்பதனைக் கூறவோமே.

73. கூறுகின்ற பாம்புதனை யென்னை வாங்கக் கொடியதொரு கல்லானை வீரச்சுன்னம்
தேடுகின்ற வளலை தனில் தணலில் வாட்டச் செத்தங்கே யென்னை யெல்லா மடிந்து போம்
முறுகின்ற உப்பு சுன்னம் கண்ட ரசுன்னம் ஒகோ கோ வீரச்சுன்னம் பழச் ~~[illegible]~~ சாத்தாலாட்டி
வீறுகின்ற பாம்பதனைக் கவசங் கட்டி விளக்கிலே வாட்ட யென்னை யெல்லாம் போமே.

74. என்னையெல்லாம் போவ பின்பு வழலை வேகம் யிளங்காத பாம்பாலே சரக் கெல்லாஞ்சாம்
வன்ன முள்ள வழலையிலே வீரங் கட்டி வளமான அரிசிக்கு அங்கி பூட்டி
என்னமுடனுதிடவே சுன்னமாகும் யிதினாலே தாளகந்தான் சலவையாகும்
முன் மப்பா பொன்னி மிளை நீறிப் போகும் முத்தமனே நிமிளையுடன் வீரங் கட்டே.

75. கூட்டியே வங்கத்திலப்பி பூத கொடியதொரு சன்னம்பாங் கண்டரக் கப்பி
ஆட்டியே கண்டருடன் வீரங் கட்டி அரிதேவிக்கங்கி பூட்டு ஊதிப் போடு
நீட்டிய தோர் தாளகத்தைக் கெந்திக் கப்பி நிசமாக ஐங்குகையில் வைத்து ஊது
வெட்டங்கி வேக மடங்கிச் சுன்னமாச்சு வீரமிட தார சுன்னம்பாம் வீரங் கட்டே.

76. கூட்டியே வங்கத்திலப்பி பூத கொடியதொரு சுன்னும்பாங் கண்டரக் கப்பி
ஆட்டியே கண்டருடன் வீரங் கட்டி அரிதேவிக் கங்கி பூட்டு ஊதிப் போடு
நீட்டியதோர் தாளகத்தைக் கெந்திக்கப்பி நிசமாக ஐங்குகையில் வைத்து ஊது
வெட்டங்கி வேகமடங்கிச் சுன்னமாச்சுவீரமிட தார சுன்னும்பாம் வீரங் கட்டே.

77. வீரமிட்டு அரிசிக்கு கவசங் கட்டி விளக்கிலே வாட்டையிலே மெழுகுமாகும்
காரமிட்டு ஐந்து சுன்னக் கைகயிறா தக் கடுங் காரச் சுன்னம்பாம் வீரங் கட்டு
பூரத்தில் பொதிந்து கதச் சுன்னும்பாகும் புகழ் பெறவே கல்நாருக் கப்பிப் போடே.

78. போட்டெடுக்கச் சுன்னமதில் வீரங் கட்டி பொன்னி மிளை தன்னையே ஊதிப் போடு
ஆட்டெடுத்த வங்கத்துக் கப்பிபூத அந்த முறை தாளகந்தான் சுன்னமாகும்
நீட்டெடுத்த லோகமது நீறிப் போகும் நிசமாக நாகமது சுன்னமாகும்
மூட்டெடுத்த சூதமது சுன்னமாகும் முனையான பரிமேலே யேறிச் செல்லே.

79. செல்லப்பா வீரத்தைக் கட்டிக் கொண்டு திடமாகத் தங்கத்தைக் கங்கி பூட்டிக்
கொள்ளப்பா அஞ்சு சுண்ணக் குகையிலாத கூ கூகூ கோ கோ கோதங்கச்சுண்ணம்
வெல்லப்பா தூரிசின் மேல் கவசங் கட்டி வீரமிட்டு ஐங்குகையிலாதச் சுண்ணம்
கல்லப்பா மண்ணப்பா மலை தானென்ன காவென்ன மரமென்ன சுண்ணக் காடே.

80. காடெல்லாந் திரிந்தலைந்து சுட்டாலென்ன கரிச்சுட்டுப் போவதுவே காண்பார்
நாடெல்லாம் பொன் மயமாயாக்கிப் போர்டும் நடமாடுந் தூரிசி யந்தச்சுண்ணந் தன்னை
ஆடலாஞ் சிங்கியதாய்ச் சேர்த்துப் போடு அடங்காத குருவப்பா அருசுக் சுண்ணம்
கோடெல்லாம் மலையெல்லா மரங்களெல்லாம் கொ முடியும் பசும் பொன்னாய்க் கூடும் பாரே.

81. பாரப்பா யிந்திருட பூசை கேளு பாரிலே பதினாறு முறத்துக் கீழே
நேரப்பா கசிந்தெடுத்து மேலே யுன்னி நிசமான பனிக்கால மேற் கொள் ார்கள்
ஆரப்பா யிவர் பெருமை யறியப் போறார் அடங்காத மனோன் மணி தானீன்ற நாதம்
பேரப்பா வகை கேளு சொல்வேன் சொல்வேன் பேசாதே பிரரோட யிந்தின் பூவே.

82. இந்தென்றும் பூவென்றும் கால் தானென்றும் யிணையான அடியென்றும் மூலமென்றும்
சந்திரனுப் பென்றும் பேர் சுரோணிதந்தான் தவமலை யென்றும் பேர் பூமிநாதம்
சுந்தரியார் சுட்டதென்று மண் தானென்றும் துலையாத நீரளிக்கு முப்ப தென்றும்
வந்த தொரு சத்தி யென்றுங் கன்னி யென்றும் மனோன் மணித் தாயென்றும் பேர் கண்டு கொள்ளே.

83. கண்டு கொள்ளுஞ் சிவந்தன்னைக் காணமாட்டார் கன்னிக்குத் தாலருச்சக வாழ்வார் மூர்த்தி
பண்டுவடனே யிவர் பேரு ரவி தானென்றும் பாலென்றும் வழலை யென்றும் பச்சை யென்றும்
தொண்டுடையார் முடியென்றுங் கல்லுப் பென்றுஞ் சுத்த ரவியால் விளைந்த நிலவுப் பென்றும்
முண்டிடவே யிந்தென்றும் பேரருக்க னென்றும் மூத்த சிவ சுத்தின் பரானந் தானே.

84. காணாத பொருளொன்று சொல்லக் கேளு கமல சத்த சகாரமு முண்டு விட்டேன்
நீனன தண்டாலே கீழே விட்டேன் நிசமாக வுப்புறைக்கும் நீர் தானுச்சு
நாளுவ தன்னீரை யிறைச்சுப் பாச்சு நாட்டிலுள்ளோர் கண்டல்லோருசியு மாச்சு
ஆனன தண்டிலே நீரைப் பாச்சு அடங்காத சிவகெங்கெங்கை யென்ற பேரே.

85. என்றதொரு நீராலே சரக்கெல்லாஞ் சாம் யேகாந்த உப்பிதப்பா சத்தி சத்தி
வென்றதொரு நீரப்பா வருணன் பிள்ளை மேலெழுந்த ரவி தனக்குச் சுத்தியாச்சு
நன்றான தன்னுன்ற நீரே யாதி ரசவாத மிதிற் பாரு சூதங் கட்டும்
குன்றான கெந்தகத்தைக் கொல்லுங் கொல்லுங் மடி கெடுத்த சத்தியுடன் கூடும் போதே.

86. போதுமென்ற தாக நீரெல்லா மற்றும் பொறியில்லை சத்தில்லை சிவமுமில்லை
வாதமென்றுங் காண்பதற்கு நீரைச் சேரு வகையுடனே கை முறையாய் வழியாப் ப
நீரமென்ற நீராலே களிச் சுண்ணந் தான் நிலைத்து தப்பா வென்றக் கால் வாதந் தங்கும்
சூதமென்ற சூதமுடன் உப்புத் தொட்டுத் தொட்ட சரக்கெல்லாந் தான் செத்துப் போமே.

87. போமப்பா யிந்த வழியறிய வேணும் யில்லாட்டால் பேயலைபனைப் போல் திரிய வேணும்
வேமப்பா சரக்கெல்லாம் வேகமன் தான் வேறு வே வழியப்பா சொல்லக் கேளு
காமப்பால் பிஞ்சினதால் கழுதை சென்மம் கனதேசி நீராலே சகல மெல்லாங் கட்டும்
ஏமப்பா யிதிலென்ன சருக்கென்றக் கால் எளிதல்ல தேசியுட யிருதய நீரே.

88. தானென்ற தேசியுட பிறவி கேளு தாரணியில் செனங்கள சுவையை யுண்டார்
தேனென்ற தேயுவினிலு சுவையு முப்பாஞ் செனித்த புளியுப்பாசி யது மலமாய் விட்டார்

கோனென்ற தேசிய தக் கொண்டு தப்பா கொடகு சரக்கு வெகு கார முப்ப நீராம்
வானென்ற பூமியிலே விட்டு தானால் மஞ்சள் வெள்ளை யுப்பு து ரை மண்டிப் பொங்கே.

89. பொங்குவது புளியுறைந்த உப்பிலே தான் பூதலத்து மானிடர்கள் மலத்தின் கூறு
தங்குவது தேசியிலே சென்றதானால் தானவரும் நீரப்பா அறியார் வாதி
முங்குவதுக் கந்த நீர் தன்னிலே தான் முப்பூவைக் கச்சி விட மகத்தா முப்பாம்.
மங்குவது சரக்கெல்லாம் காய்ச்சி வாங்க மடிந்து தப்பா தேசியுட மகுத்துவ நீரே.

90. நீராலே சரக்கெல்லா முப்பதாலும் நீராலே சரக்கெல்லா மெழுகதாகும்
நீராலே சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகும் நீராலே சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
நீராலே சரக்கெல்லாங் களங்கமாகும் நீராலே சரக்கெல்லாஞ் செந்தூரமாகும்
நீராலே சரக்--------

91. மாற்றிதைத் தான் முறித்து விட வெள்ளி நாற்றில் மருந்திட்ட செம் பொன்னை ஒரு மூராயிய
மாற்றிது தான் ஒன்பதரை தப்பாதன்மை வளமான குடமுலித்தலையுமாச்சு
சாஸ்த்திரத்தைப் பார்த்து திருலென்ன வாளுந் தகடான ரசவியத்தைக் காணார் வாதி
கோத்திரத்தை யறிந்தே தான் பெண்ணைக் கூடுங் கோச பீசத்தை மறந்திடாதே.

92. மறந்திடாதே போனால் வாதந்தங்கும் மகத்தான வாசியில் நீரதாகும்
இறந்திடவே செயுமப்பா தேசிச் சாற்றில் யெடுத்த சரக்கெல்லாந் தான் மாண்டு போகும்
பிறந்திடவே யாகாது பிறந்தாயானால் பெருமையுடன் ஞான வித்தை கற்க வேணும்
கறந்திடும் நல் மேனியதும் வச்சிர காயன் கற்பமதைக் கொள்வதற்குக் கலி யோட்டானே.

93. கல்வி யொட்டா னென்பதென்னமாய் கை பர்சம் கன்னியர்கள் கண்ணியிலே அகப்பட்டே தான்
வலியொட்டான் கற்பத்தை நிலைக் கொட்டாது மான்பர் செய்யுந் தொழிலினால் கெட்டுப் போனார்
நெறி கெட்டால் தவசிருப்பே னென்பான் மட்டை நீலத்தில் பிட்சகனாய்த் திரிவான் பின்பு
தலை யெடுக்க வழி சொன்னால் பிழைக்க வேணுந் தவறிலே வேகாமல் சென்னப் பேறே.

94. பேய கொண்ட மானிடரே ஞான யோகி யில்லாட்டால் பேதலித்த [illegible]த்தமாடு
மாறு கொண்ட வண்டருக்குக் கற்பமேது மடையான சண்டாளருக்கு மாகாதப்பா
வீறுகொண்டு திரிந்தாக்கால் ஞானமில்லை வேரற்ற மரம் போலே சடலம் போக்கு
நாறுகின்ற சடலமது வாசம் பெற்றால் நமனில்லை சாகாமலிருக்கலாமே.

95. இருக்க வென்று மனமுறைத்தாற் கற்பங் கொள்ளு யெழும் பாவி கோபத்தைத் தள்ளிப் போடு
கருக்குள்ள கற்பத்தை முன்பு கொள்ளு சுரசினியில் ன த்தெட்டுக் கற்பமாகும்
பெருக்கமுடன் னைந்திதந்தக் கற்பமேதும் பேசாதே மவுன முற்றுக் கொள்ள வேணும்
உருக்கமுடன் பெண்டாசை பிள்ளையாசை யோட்டினாற் கற்பமெல்லா மோடிப் போமே.

96. ஓடாமல் கரப்பதை நிறுத்த வேணும் உண்மையுடன் கற்பத்தைக் கொள்ள வேணும்
மாடம் விட்டுத் துறவி தனிற் போக வேணும் நாடு விட்டுக் காடதனில் போகுந் தான்
தேடுநல்ல புத்தி தனைப் படைத்து யிருக்க வேணும் தேடுகின்ற மனதிலே
தேட்டமாகி சிந்தையிலே மது கொண்டால் சிதறிப் போமே:

97. தேடுவது மல்லாமல் ஞானப் பேய்தான் செடலமுடன் கொண்டே நானலைக்கும் பாரு
மதகாமியம் பிள்ளை சத்த நினைவன்றி மருந்து கொண்டால் மாடமென்ன மலை தானென்ன
கொாது பட்ட நிவாசி ராசி வேதை கூடாமற் போன தொக்கும் ஞானங் கற்பம்
பதறலென்ன பேச்சென்ன வாதமென்ன பரியாசமோ செவ்வாய பாழிற் போமே.

98\. பாழிலே போகாமல் மனத்தைத் தேர்ந்து பரவஸ்தவை நினைந்து தியானம் பண்ணி
நாளிலே கற்பம தக் கொள்வாய்ப்பா நலமான ரவி வாரம் பூசங் கூடில்
வாழ்வான வல்லாரைச் சூரணஞ் செய் வரு கற்பமாதி யென்று வகுத்துச் சொன்னர்
கோளில்லா நாள் பார்த்துக் காடி தன்னிற் குழைத்து நீ வெருகடி தான் விழுங்கு வாயே.

99\. விழுங்கியே வருஉடமொன்று கொண்டாயானால் விள்ளுவேவி தின் பலன்கள் நரைகளில்லை
ஒழுங்கில்லாத் திரைகளில்லை வலிமையாகும் உடலிலே யழுக்கிட்ட காயமாகும்
நமுகிட்ட தேகமப்பா பலத்துப் போகும் நாட்டிலே யரசனென்று பேர் கொள்ளாதே
எழும்புதற்கு யோகமப்பா யிருக்க வேணும் மிசையான சாரணையைச் செய்து கூட்டே.

100\. கூடுகின்ற கற்பமொன்று சொல்லக் கேளு கோலமிடுவான் நீதரங் கழித்து
ஒடுகின்ற ஆரமப்பா மேற்கே சென்றுயர்ந்த தொரு பாறையுண்டு தெற்கே பார்த்தால்
நாடியதின் கிட்டவே நடந்து சென்றால் நல்ல கரு நெல்லி யொன் அதின் மேல் நிற்கும்
பாடுகின்ற பாட்டுக்குத் தோணுதப்பா பரிவாகப் பாறையின் மேலேறிச் சென்றுவே

101\. செல்லவே செவித்திட்ட மூலமந்திரம் செவித்தே தான் நூத்தெட்டு நிச் செவித் தாயானால்
வல்லமையாம் பாறையிலோர் கையுண்டு வளமாக யதிலிருந்த மண்டலந்தான் பா
நல்லதொரு ரிஷிய மங்கே யெப்போது மிருப்பார் நாடடத்திற் றேணுமப்பா தெரிசினையுமுண்டாம்
சொல்லுவார் செய்தியவர் ஞானப் போக்கு துறை காமந்திர மொன் சொல் வார் தாமே.

102\. ஆமப்பா அவர் சொன்ன மந்திரத் தோடாயிரத் தெட்டு முருவாகச் செய்தி கேளு
வாமப்பா யீசான மூலை தன்னில் வளமான கோவிலொன்று தோணுமப்பா
ஆமப்பா ரிஷி கோடி யாலயத்துள் ளருகிருப்பார் தங்காடி பணிந்து நோக்கு
ஆமப்பா வா வென்று தானழைப்பார் அதிலே யொரு பெரியவர் தான் ஆசிப் பாரே.

103\. ஆசிப்பார் சிந்தை யெல்லாஞ் சோதித்தே தான் அருமையுள்ள கரு நெல்லிக் கனி தான் மூன்று
நேசித்தே கைக்கொடுப்பார் வாங்கிக் கொண்டு நேசமுடன் முன்னேதான் பொசிக்கச் சொல்வார்
பொசித்த கனி கொண்ட பின்பு யருமென்று சொல்லிப் புகழான சீடனென்று கனி கொள்ளென்பேன்
வாசித்தா வென வென்று பேருயிட்டு மகத்தான மனங் களிந்தார் முன்பு சொல்லே

104\. சொல்லென்ற ஒரு கனியைக் கொடுக்கச் சொல்வேன் சீடரு யவரங்கே யிருக்கச் சொல் வன்
வல்லமையாய்ச் சகல மெல்லாங் கத்துக் கொள்வா யாளுஞ் சாகாமலிருக்கச் சொல்வாய்
சொல்லென்ற பொருளெல்லாந் தள்ளிப் போடு சுகமாகத் திறவியிலே யிருக்க வேணும்
மல்லென்ற சனங்களெல்லா மலமா யென்னி மலையேறி வந்த விடக் கலிவாராதே

105\. வாராத வறுமைகள் தான் வந்தா தானுல் வழிக்கு வழியாய் வந்து போக வேணும்
தீராத தீவினைகள் வந்த தானால் சிவன் மேலே பாரமாய்ப் போட வேணும்
பேராளி சத்துருக்கள் வந்த தானால் பதலத்தில் குரங்கது போல் திரிய வேணும்
சார்வாகக் கலி வந்த மூண்டுதானுல் தள்ளி விட்டு மலை மீதிலேறவாயே

106\. ஏவாய் மனக் குரங்கு யேறெட்டாத யிருபதத்தைப் பற்றி முத்தியாகச் செய்வாய்
தேடுகின்ற சடலமல்லோ யோகமப்பா செத்திறந்து போவதுவே சடல வாழ்க்கை
வீடு கொண்டு வாழ்வதற்கு கற்பங் கொண்டு மேனி வச்சிர காயமதாயிருக்க வேணும்
கூறுகின்ற பாட்டெல்லா மிருந்தாந்தக்குள் கூறினேன் விரியா மலறிந்து பாரே.

107\. பாரப்பா பிரமருட லெபியைத் தட்டிப் பாதிலே தள்ளி விடுங் கற்பங் கூற
ஆரப்பா யிதை யறிவாய் கற்ப மெத்தென்பாய் அசடனப்பா உரைக்கின்ற வார்த

சீரப்பா றவியிலே சென்முல் யோக சித்திக்கும் பொதிகையப்பா சீடர் கோடி
பாரப்பா யிக்கால மருத்தோர்கள் தான் பதினையாயிர வகைக்குந் துறையுண்டாச்சே.

108. உண்டான செய்தியப்பா சொல்லக் கேளு உண்மை யிது பேரின்பங் கற்க வேணும்
உண்டான ஞானியப்பா புழுவைக் கவ்வி உபதேசங் கத்தல்லோ வேறே ரூபங்
கொண்டே தானிருக்குதப்பா ஞானக்கூறு அறியுந் தானறியாட்டால் லென் செய் வேணுன்
சண்டாளனுக்கால் நூலே தென்பான் சாஸ்திர மென்பான் கான மடையன் தானே.

109. தானவனிருப்பதற்கு கற்பங் கேளு சதுர கிரி பருவதத்திருக்கச் சேரு
போன பின்பு பருவதத்தில் தென் மேற்காகப் போக விட்டு வட நோக்கி மலை மீதேறு
ஆனதொரு சாம வழி நடந்து போனால் அப்பனே தலை மலையைக் காணலாகும்
யேன முடனதிலிருந்து மேற்கே காதம் யேகிலங்கே யொரு சோலைதானே.

110. சோலை விட்டு வட நோக்கிக் கீழே சென்முல் சுத்தமாய்க் கனைத பெற்ற குகை தானுண்டு
வாலோங்கிற் செல்லையிலே குகைப் பின்பாக வடமேல மூலையிலே தன்னிழல் சாக்சி
ஆலமரம் போலிருக்கும் கன்னில் காரர் அம்மரத்தைக் காண்பதற்குச் சேதி கே
மூல மந்திரம் நூத்தெட்டுச் செவித்தாலால் முழு நோக்கந் தோணு மந்தச் சோதி தானே.

111. சோதியுட விருட்சமப்பா கண்டுதானால் சொற் பெரிய ரிஷிகளெல்லாந் தோண லாகும்
நீதியுடன் மரத்தின் பால் மூன்றே நாள் நிசமாகக் கொண்டு வரப் பால் பழமு மாகும்
ஆதி யிந்தக் கற்பத்தால் கோடி சித்தர் அடிமையாய் வாழ்வார்கள் அம்மரத்தல்
வாழுகின்ற மாதர்களில் ரெண்டு பேரும் மாலை யிடுவார் தேவேந்திரன் வரிசை தானே.

112. வரிசை பெற்றுமே யிருப்பார் கோடி காலம் மாதருடன் கூடியவர் வாழ்வார் காணு
முரிசை பெற்ற முப்புவைக் காண வேணும் முன்மையுடன் கல்லானை யறிய வேணும்
பரிசவத்தில் வேதையிட்டுப் பார்க்க வேணும் பரம சிவபூசை நன்றாய்ச் செய்ய வேணும்
தெரிசனைத்தில் நந்தி வந்து உபதேசிப்பார் திடமாக வாத மெல்லாந் தெரிவிப்பாரே.

113. பாரப்பா தேசிநீர் படி யொன்றில் தான் பாங்காக முப்புவைக் கரைத்து வாங்கி
சேரப்பா கெந்தி பலம் ரெண்டுக்குந் தான் திடமான சீனக்கால் முப்புவுங் காலாய்
ஆரப்பா கனலிலே குறுகக் காய்ச்சி ஆதித்தன் கண்ட பின்பு உப்பதாகும்
பாரப்பா உப்புதனைப் பூரணத்திலேயே பாங்காகக் கலக்கியே ரவியிற் போடே

114. போடப்பா கெந்தி தனவானால் உப்பு புகழாக அதிடவே காரச் சுன்னம்
நாடப்பா சாரஞ் சேர் தன்னீராலும் நாகமுடன் ரசங் கட்டும் வளலை தொட்டு
ஆடப்பா கெந்தியுமோ கட்டிப் போகும் அடங்காத---தேசியட யித்திரன் கூற
தேடப்பா குடனது பலந்தானென்று செப்பமுள்ள வளலையுப்புக் காலுங் கூட்டே.

115. கூட்டுவாய் யித்திரத்தின் நீரினாலே ஞளப்பியே கால்படியாய்த் தெளிவுதனை வற்ற
ஆட்டுவாய் ரவி முகத்திலிப்பதாகும் அப்பனே சிறுநீரால் கரைத்து வாங்கி
மூட்டுவாய் ரவி முகத்திலும்பாய்ப் போச்சு முக்கியமாய்த் தீயாட்டச் சுண்ணமாச்சு
நாட்டமாய்ப் பின்னுங் கேளிந்தாற் கட்ட நல்ல மதியுப்பெனவே சொல்லலாச்சே.

116. ஆச்சப்பா வழலையுடன் வீரஞ் சீனம் அப்பனே புடமிட்டுக் கல்லுப்புக் கப்பி
பாச்சப்பா ஒதிடவே சுண்ணமாகும் பாங்கான வழலையுட சேதி கேளு
நீச்சப்பா பூமியுட நாதந்தன்னை நிலைத்ததொரு சேதியாய்ச் சொல்லக் கேளு
வாச்சப்பனதொரு வழலையப்பா காரசாரம் மகத்துவத்தை முன்பொருக்காற் சொன்னேன் காண்.

117. காணப்பா நான் செய்த கட்டு முறையப்பா கருணையுடன் நந்தி சொன்ன முறையே
தென்னுல்
ஊணப்பா யோகம் வைத்துப் பூமிநாதம் உத்தமனே யிந்தாலே கட்டிப் போகும்
வீணப்பா தேசியல்ல பூரணந்தான் வீறு கொண்ட பங்காளில் நீரதாச்சு
தோணப்பா யிக்குருவே முதற்குருவாமப்பா சொல் முறைகள் தப்பாமல் வாதம்
பாரே.

118. வாதமிது உள்ளபடி முற்றச் சேதி மகத்தான குருவப்பா முடிக்கலாகும்
போதமிது வழலையிது சுத்த மேனி போக்கிதையே யறிந்தாக்கால் லவனே வாதி
நீதமிது வங்க வித்தைக் காடுமாடு நிசமான வழலையப்பா பூமி யீன்ற
நாதமிது சொன்னதுங் காரசாரம் நந்தியான வழலையப்பா யிந்தப் போக்கே.

119. போக்கோடே பரணத்தைப் பாரு பாரு புகழான புறவமே திசமே தீட்சை
வாக்கோடே யேறதற்கு நீருண்டாகும் மகத்தான வழலையப்பா யாகாசந்தான்
தாக்கோடே பெச்சரக்கு சுண்ணமாகும் தன்மையுடன் மதியமுர்தம் பார்க்கவே
யுன்
நாக்கோடே மேல் வாசல் தட்டுந் தட்டும் நலமான வழலையைத் தான்
வாங்குவாயே.

120. <u>மதியமுர்தம்</u>:-

வாங்குவாய் வழலை தன்னை வீரஞ் சேர்த்து வளமான சுக்கிலமுங் கூட விட்டு
சாங்கமாய்க் கற்பூரஞ் சனஞ் சேர்த்து சாத்குவாய் குரிசியின் மேற் சுண்ணமாகும்
ஓங்கி நின்ற ரசங் கெந்தி பாசாணந்தான் ஏகோகோ பட்டுவிடும் வாட்டுந்
தானே.

121. தானென்ற குரிசியிலே ரசத்தைக் கூட்ட சந்திரப்பான சுண்ணங் கெந்தி சுண்ணம்
தேனென்ற சுண்ணமப்பா சரியாய்ச் சேர்த்து திறமாக நாலிலொன்று சாரங் கூட்டு
வானென்ற வழலை யிட்டு வீரங் கூட்டி வளமாகக் குரிசிக்கு அங்கியிட்டு
தானென்ற ரவிக்குள்ளே சுண்ணமாகும் சாரஞ் சேர் குரிசியது சிலமதாமே.

122. ஆமப்பா ரசந் தனக்குச் சுருக்குத் தாக்க ஆனையப்பா பட்டுதினிக் கெந்தி சேரு
போமப்பா செந்தூரம் பஞ்சலோகம் போடப்பா களஞ்சியொன்றுக் கொரு
மஞ்சாடி
நாமப்பா கண் கண்டோம் பத்து வர்ணம் நாயுருவி நீத்துள்ளே கல்லுப்பிட்டு
வேமப்பா கல்லுப்புச் சுத்தியாச்சு வீரமுடன் வழலையைத்தான் கூட்டிக் கொள்ளே.

123. கொள்ளப்பா சீனமுடன் புருடன் தான் கூறியதோர் கல்லுப்புக் கவசம் பண்ணி
மெள்ளப்பா சுண்ணமது குரிசுக் கப்பி விதமான ரவிக்குள்ளே போடச் சுண்ணம்
சுண்ணப்பா செய்நீராஞ் சாரஞ் சேரு காரமுடன் வெகு காரமிந்த நீர்தான்
உள்ளப்பா கெந்தியுடன் சாதிலிங்கம் அரையான வீரமிட்டு ஆட்டுவாயே.

124. ஆட்டுவாய் குகைதனிலே சவ்வாது கட்டி அப்பனே மணியாகுங் களங்கமாகும்
பூட்டுவாய் நவலோகம் நூற்றிலொன்று போடவே பதினொன்று மாத்துமாகும்
மாட்டுவாய் வழலையிலுற் காணவேணும் மதியமுர்தங் கொண்டவனே ஞானியாகும்
மூட்டுவா யக்கினியைத் திங்களாலே முனைக்குஞ் சுழி முனையைத் துறந்து தாக்கே

125. தாக்கி யிரு கண் மூட்டால் கடுப்புத் தோணுஞ் சலியாதே வாய்வுதனை யழுத்தி
வாங்கு
வாக்கிலே நன்கென்ப யெழும்பிச் சாவல் வளமான சுழி முனைதான் நன்றாய்த்
தோணும்
போக்கிலே விட்டுவிடு கடினமாகப் பொறியாதாகுள் வாசி யேறலாகும்
மூக்கிலே குருவுடன் கேது கூடி முன்குக்குங் குண்டலியை மூட்டலாமே.

126. மூட்டுதற்கு சமாதியிலே யிருக்க வேணும் மூதண்ட குளிகை தனைச் செய்ய வேணும்
கூட்டுதற்கு கற்பத்தைக் கொள்ள வேணும் குறிப்பான சாரணையைக் கூட வேணும்
நாட்டமாய்த் தீட்சை விதி பத்து நன்றாய் நலியாமல்க் கந்துணர்ந்தே யிருக்க
வேணும்

127. கொள்ளப்பா கோங்கிட பூவைத்தானே கொண்டு வந்து நிழலுலத்திச் சூரணே செய்து
கொள்ளப்பா அருபானந் தேன்பால் நெய்யாங் கூட்டவே சக்கரையுங் கூட்டிக் கொண்டு
கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் மூன்று கொண்டால் வன்றெடுத்த மாயோன்றன் வய துண்டாகுங்
கொள்ளப்பா பாலுடனே சோமமாங் கூட்டி யொன்றைக் கொண்டாக்கால் கொள் ளா நோயே.

128. <u>சவுக்காரச் சுண்ணம்</u>:-

நோவாளும் பேய் சொள் வாயெல்லாம் போகும் நோன்பாக யிருந்தாக்கால் கற்பந்தங்கும்
பாவாகுஞ் சயமெல்லாஞ் சொல்லலாகும் பகலவன் போல் சாந்தியுண்டாம் பசவை யாவான்
நாவாலே பலனப்பா சொல்லப் போகா ச்சேந்திரன் கன்விதனை மேவுவான் காண்
பூவான வழலையிலே சவுக்காரந்தான் போக்சோடே விட்டிடவே யென்னை தானே.

129. என்னை தனை வாங்குதற்குச் சொல்லக் கேளு யிளங்குமரி சி நீரில் சுண்ணம்
வன்னமுள்ள பூத்தனையுஞ் சரியாய்க் கூட்டி வளமாக நீத்தியே வாங்கு நீரை
வெண்மையுள்ள சாரை தன்னை உரைத்துப் போட மீறிய தோரென்னை சுக்கும் வெயிலில் வைப்பாய்
நன்மையுடன் பின்னெருக்கால் யிப்படியே நீறும் சவுக்காரத் தென்னை யெல்லாங் கக்குந்தானே.

130. கக்கினதோர் வழலைதனைச் சொல்லக் கேளு கற்சுண்ணம் நீரினதில் நாதங் கூட்டி
முக்கியமாய்க் குருவன்றுங் கூட்டிக் கொண்டு மூலத்தால் வழலை தன்னைக் கலசங் கட்டி
மெய்க்கவே தீயாட்டச் சுண்ணமாகும் விருதான சுண்ணமிது குருக்கு வழியப்பா
முக்கியமா யிக்குருவைச் செய்தாயானால் மோகிக்கச் சாரமொன்று கூட்டியாட்டே.

131. ஆட்டியே பீங்கானில் வைத்து வைக்க சலமாகுஞ் செலத்திலுள்ளே
போட்டிடுவாய் கல்லுப்புத் தன்னை யப்பா தீபுகழாக ஊதிடவே சுண்ணமாகும்
பூட்டுதற்கு அரிசியின் மேலெறிச்சானால் போதமுள்ள குருவந்தான் கொண்டு யேறி
மாட்டுவாய் மணி போலே யாகுமப்பா அரகரா உப்பாலே சொல்லலாச்சே.

132. ஆச்சப்பா யித்தனையும் யிந்திலே அரகரா ரவி கட்டிப் போனதாலே
வாச்சப்பா வழலையொன்று கண்டோங் கண்டோம் வளமான அண்டத்திரா றலாக
வீச்சப்பா வாத மடந் திறந்து போச்சு வெளியோடு சிந்தை வைத்து திறயி தாச்சு
போச்சப்பா வாதமெல்லா மடங்கிப் போச்சு பொன் டம்பே உப்பான அடியைப் பாரே.

133. அடியிலே பொல பொலவைவு திருமப்பா அம்புலியைக் கண்டவுடன் மேகத்தாலே
கொடியான வழலையென்பாரதிலே யுண்டு தொடுகின்ற வித்தை யெல்லாம் பூரத்தாலே
வெளியிலே தான் பிறந்த நிலவு பாகும் மேகம் விட்ட யிந்தாலே ரவியைக் கட்ட
கொடியதொரு பச்சையப்பா கூடன் சேரு சேர்க்கிறது பரணத்தில் விதி விறைஞ்சுப் போமே.

134. விறைஞ்சுதப்பா சனங்களெல்லாங் கற்பமுண்டுல் வெந்ததொரு பிடி சாம்பலாகிப் போனார்
உறைஞ்சுதப்பா சித்தரெல்லாங் கோடி கோடி உண்மையுடன் கற்பத்தைக் கொண்டதாலே
மறைஞ்சுதப்பா பெண்டு பிள்ளை பிறவிதந்தை மாதர்வின் சுத்தமொடு பாசங் கொண்டு
குறைஞ்சுதப்பா சீவனெல்லாம் பிறவிக்காக கொடுங்கனவிலே தானே யிட்ட வாறே.

135. இஷ்டமுடனிருப்பதற்குக் கற்பங் கேளு யிசைவான திரிகூட மலையின் மேலே திட்டமுடன் பொலுந் தீர்த்தமுண்டு
தீர்த்துக் கொருகாதஞ் சென் போனால் வட்டமொரு மலையுண்டு
காலால் தேய்த்தால் மாத்துள்ள செம்பாகத் தோத்துமப்பா
கட்டியதோர் மலையிற் குதவ் தன்னைக் கைக்கொண்டு தேய்த்திட கட்டிப் போமே.

136. கட்டியதோர் சூதத்தைக் குளிகையாக்கி கதப்புளே யொளுக்கி வைத்தால் கவச தேகந்

திட்டியுள்ள ரிஷிகளெல்லாங் கண்ணில் தோன்றும் திறமான கற்பமெல்லாங் கண்ணில் தோன்றும்
வாட்டிடமுந் கொட்டிடமுந் தெரியாமல்த் தான் வேதைகளுந் தோணுமப்பா விரைந்து கேளு
ஒட்டியதோர் பாறையின் கீழ் ரோமவேங்கை யுண்டதிலே அதிலுடைய பாலை வாங்கே

137. பாலையொரு பீங்கானில் வாங்கிக் கொண்டு பரிவான கெந்தகத்தை யாட்டிக் கொண்டு
சீலையிலே பூட்டியே திரி கொளுத்தி தீப்பிடித்துத் தயிலமதாம் பின்பு கேளு
வாலையாம் பாறையிலே தேச்சரங் கட்டி மாட்டியரை நாகமுந் தான் கட்டிக் கொண்டு
மேலக் கொடுவேலியதுக் கருக்கவுண்டு நிசமாக அச்சாத்தை விட்டு ஆட்டே.

138. ஆட்டியே மெழுகாக்கிப் புடத்திற் போடு அப்பனே செந்தூரமாகும் பாரு
நாட்டமாய் நித்தமொரு மாவே கொள்ளு நன்றாக மண்டலத்தில் வேறிக் கொண்டு
மூட்டலே பணப்பா சொல்லப் போகா மூதண்ட குளிகையு மாங் கெவுன சித்தி
வாட்டமில்லா அஷ்டசித்தி யோகஞ் சித்தி மரணமில்லை யென்னும் வாலையாமே.

139. வாலையுட பூசை செய்தால் வாதந் தங்கும் மணமான சாரணைக்குங் கெவுனந் தங்கும்
காலையெனும் வாயுவிலும் யோகந் தங்கும் கட்டான தீட்சையிலுஞ் சமாதி தங்கும்
நாலு பத்து முக்கோண சக்கரமே தங்கும் நமனில்லை சாகாத வரமே தங்கும்
மூலமுண்ட கண்டவருளன்றுகஞ் சென்று அடுத்த தெச தீட்சை யிது அறிந்து பாரே

140. அறிந்திந்த நால் பார்த்து வேதைபாரு அறிந்திந்த நால் பார்த்துத் தீட்சை பண்ணு
அறிந்திந்த நால் பார்த்துக் குளிகை சேரு அறிந்திந்த நால் பார்த்து வழலை வாங்கு
அறிந்திந்த நால் பார்த்து அடியைப் பாரு அறிந்திந் நால் பார்த்துச் செய்நீர் பண்ணு
அறிந்திந்த நால் பார்த்துச் சுண்ணம் பண்ணு அறிந்திந்த நால் பார்த்து வாதம் பாரே.

141. பாரப்பா சூடனென்ற சீனமொன்று பரிவான புளியெட்டு வெடியுப்பெட்டு
பாரப்பா முப்புவின் குருத்தானென்ற பண்பான கல்லுப்பு ரெண்டுங் கூட்டி
சீரப்பா யிந்துப்போ ஒன்று கூட்டி திறமாகச் சம்பளத் தாலாட்டிக் கொண்டு
தீரப்பா தீக்கொளுத்தி யெரித்து வந்த திட்டமுடன் சுண்ணம்பாஞ் சாரஞ் சேரே.

142. சேரப்பா யெட்டிலொன்றுயச் சேர்த்துக் கொண்டு திறமாகப் பீங்கானி லிருக்கத் தண்ணீர்
உரமும் பனவிடையாய்ப் போட்டுக் கொண்டு போக்கான துறைகளெல்லா மிதிலே யாடு
காரப்பா கட்டிப் போஞ் சுண்ணமாகுங் காரத்திற் காரமுற வகையைக் கேளு
பூர உப்பில் வழலை யிட்டு மத்தித்தே தான் புகழ் பெறவே காரத்துக் கப்பிக் கொண்டே.

143. கொண்ட பின்பு ரவியிக்குள் மயங்கப் போடு கொக்கிறகு போலவே காரச் சுண்ணம்
கண்டதொரு காரத்திற் கார மத்தி கல்லுப்பைக் கூட்டி மணியாக விட்டு
பண்டையிலே திரிகோணத் தயில முட்டு பஞ்ச லோகங்களெல்லாம் பழுக்கும் பத்தாம்
விட்டதொரு தேசிதனைக் கேளு சேரு விதமாக திருகு கள்ளிப் பொருக்கைச் சுட்டே.

144. சுட்டதொரு சாம்பலைத் தான் தேசிச் சாற்றில் சொல்லுகின்ற சாம்பலொன்று நீர்தான் நாலு
கட்டி விடுந் தீ யெரிக்கச் சாம்பலெல்லாம் கரைத்த நீர்த் தெளிவை யெல்லாம் உப்பதாச்சு
திட்டமுடனிந்த உப்பிலில் வீரஞ் சீனந் திறமான புழுகுடனே வழலை கூட்டி
மட்டாகப் புடம் போடு சுண்ணமாச்சு வாச்சதொரு அம்மரத்தில் பாலில் போடே

145. போடப்பா சிலமாகு யிந்த நீரில் புதுமையுடன் பூரம் பனவிடையாய்ப் போட்டு
ஆடப்பா பாலிங்கத்தை தோய வாட்ட அரகரா மெழுகாகும் ரவி மதியாம் ரெண்டில்
ஆடப்பா அல்பதுக்கு ஒன்று போடு அப்பனே எழுரையு மாத்து மாறும்
நீடப்பா கை கண்ட வித்தையாகும் நிசமாக யின்னமொரு வழி சொல்வேனே.

146. <u>அன்னபேதி உப்பு:-</u>

வழியான சேதியப்பா அன்ன பேதி வகையாகப் பழச் சாத்தாலரைத்துக் கொண்டு
தெளிவான அச்சாத்தில் கலக்கிக் கொண்டு சேர்க்கவே காச்சி விட உப்பதாகும்
ஒளியென்ன பேதி உப்புத் தேசிநீரில் உத்தமனே முன் சொன்னபடி வீதம் போடு
வெளிபெறவே கலக்கியதைத் தெளிந்த பின்பு விருதான முப்புவால் காச்சு காச்சே

147. காச்சியே ஏறுக்கி யுப்பை யெடுத்துக் கொண்டு கல்லுப்பு வீரமொடு சரியாய்ச் சேர்த்து
வாச்சுதே வழலையிலரைத்துக் கொண்டு வன்மையுள்ள பேதியுப்பு பிடத்தில் சுன்னம்
பேச்சிலியே திருக்குதப்பா வீரஞ் சீனம் பேரான புழுகிட்டுத் தருசக்கப்பி
ஆச்சுதே ரவிக்குள்ளே பொதிந்து ஊத நல்லதொரு ப்ச்சையப்பா சுன்னமாமே.

148. சுன்னமப்பா வெள்ளெருக்கம் பாலிற் போடச் சொல்லிடுவாய் மூடு முன்னே தங்கீராகும்
என்னமுள்ள நீரப்பா வீரஞ் சேர்த்து யினையான தருசுக்குப் பசிக் கொண்டு
வன்னமுள்ள ரவிக்குள்ளே மயக்கிப் போடு வாச்சு தப்பா அரிசியுட சுன்னந் தன்னை
உன்னுதற்கு அண்டத்தின் வெண் கருத்தானப்பா ஒகோ கோ நிர்மலமாய்ப் போனதாச்சே.

149. ஆச்சிந்த மண்டத்தின் நீருக்குள்ளே அப்பனே வீரமொன்று சொல்லக் கேளு
வாச்சிந்த மஞ்சள் நீர்க் கருவை வாங்கி வளமாக ஓட்டில் வைத்துச்சுருக்குத் தாக்கு
ஏச்சிந்தக் கருவென்ன கட்டிப் போச்சு மெழுகுமாச்சு கெந்தகத்தை
ரூச்செழும்ப ஒட்டாமல் கவசங் கட்டி முன் தீயிலாட்டிடவே கட்டிப் போச்சே.

150. கட்டியதோர் கெந்தகத்தை வெள்ளி நாத்தில் கடுக ஒரு மாவிடவே கவசமாச்சு
மட்டில்லா செய்தியப்பா நாகஞ் சேர்ந்தால் மன்னுயிலை கல்லுமிலை செந்நாரத்தில்
வெட்டினியா தங்கமென்றதிலே வேதை விள்ளுகின்றேன் கட்டியதோர் செந்திதன்னை
திட்ட முடன் மூகை தன்னிலே உருகும்போது திறமாக வீரத்தைச் சேர்த்துத் தாக்கே.

151. தாக்கப்பா லிங்கமொடு சீனம் பூரந் தாளகமுங் குதமொடு சரியாய்க் கொண்டு
தாக்கப்பா மணியின்ளே கூடு மாடுஞ் சாதகமா யிர்திடைக்குத் தங்கங் கூட்டி
தாக்கப்பா யாடையிலே சவாது யிந்தால் தாதளப்பாய் மணி போலே கன்விட்டாடும்
தாக்கப்பா யிதின்ளே------ ---------

152. கேளப்பா யிதுக்கெல்லாம் வழலை வேணும் யில்லாவிட்டால் முதலெல்லாங் கெடுதியாகும்
வேளப்பா கற்பத்தைக் கொள்ள வேணும் யில்லாட்டால் மேனி வெந்து சாம்பலாகும்
கேளப்பா சொல்லுகிறேன் கற்பமொன்று தனிவான கரந்தை யிது சமூலம் வாங்கி
நாளப்பா நிழலுலத்திச் சூரணஞ் செய் நயமான சீனியுடன் கொண்டு பாரே.

153. பாரப்பா வருஉடமொன்று கொண்டாயானால் பரிபாலனுமப்பா சடலமெல்லாம்
பாரப்பா தங்க மிட்ட காயமாகும் பளிச்சென்று செங்கழுநீர் வாசமாகும்
சாரப்பா சரஸ்வதி நிறந் செய்வாள் பண்பான கருவெல்லாந் தோய்ந்து போகும்
பாரப்பா சித்தியெல்லாந் தங்கி வாழ்வாய் பரையன்ற நாத விந்தைப் பகருவாளே.

154. பகருவாள் வாலையுட சேதியைத் தான் கேளு பண்பான ரகசியந்தான் பூரணந்தான்
பகருவாள் தனித்த பச்சை ரவியைத் தானே பாரு நீ யிந்தாலே கட்டிப் போச்சு
பகருவதேன்றாலே வழலையாச்சு மற்ற வகைக் கருவெல்லாம் பாழாய்ப் போச்சு
பகருவ தேன்றாலே களிச் சுன்னங் கோடி பார்ப்பதற்கு முப்புலே சுன்னமாமே.

155. ஆமப்பா சுன்னத்தாற் சுன்னங் கோடி அப்பனே மெழுகோடு களங்கு கோடி
சேமப்பா செந்தூரங் கோடாகோடி சேர்ந்து நின்ற கட்டுவமு முருக்கிமுங்

பேரமப்பா வேதையிலே கோடா கோடி புகழ் பெற்ற குளிகையு மோ கோடா கோடி
நாமப்பா கண் கண்டோம் நாட்டிலுள்ளோர் நன்மையுடன் வாத வித்தை நயந்து காணே.

156. காணப்பா கொடிக்கள்ளிச் சடுகு தன்னை கனல் மூட்டிச் சாம்பலாயெரித்துக் கொண்டு
தோணப்பா தேசியுட நீரிலே தான் சொல்லுகின்ற சாம்பலெல்லாங் கரைத்து வைத்து
தானப்பா தெளிவாக யிறுத்துக் கொண்டு தான் கருத்த பாண்டத்தில் தானே காச்சு
பேமப்பா உப்பாஞ்சு வீரம் பூரம் இணையான வீரமுடன் புகுக சேரே.

157. சேரப்பா வளையலையுட னரைத்துக் கொண்டு திறமான சரக்கெல்லா முப்பிடையாய் கொண்டு
சேரப்பா ரவிக்குள்ளே மயங்கப் போடு திறமான கொடிக் கள்ளி யுப்புச் சுண்ணம்
சேரப்பா அயமரத்தின் பாலிற் போட அச்சனத்தில் நீராச்சு யென் சொல்வேனுன்
சேரப்பா வீரபூரம் போட்டுக் கொண்டு செல்வமுள்ள நீராம் பச்சைக்கு குத்தே.

158. முத்தவாய் பதினொரு நாள் சுத்திப் பின்பு சுருவேல் வீரமொடு சீனக்கார
முத்ததொரு பழுதுடனே கட்டிக் கொண்டு உற்பனத்தின்னீராலே கட்டிக் கொண்டு
சித்தி பெறத் தரிசிக்க கவசங் கட்டி திறமான ரவிக்குள்ளே மயங்கப் போடு
முத்தி பெற்ற அண்ணயிது வீரஞ் சேர்த்து முக்கியமாய் வந்து வித்தை பார்டுவாரே.

159. நடுவார் நாதாக்கள் சித்தரெல்லாம் அப்பலே கல்லாவைக்குள்ளே போடு
நடுவார் ரவி கொட்டு யென்ன சொல்லேன் மக்களே காய சித்தி மகிழ்ந்து பண்ணே
தேடுவாய் நீராச்சு சமூலமெல்லாம் செப்பரிது செப்பரிது சொன்னேன் கேளு
ஒடுவாரறிந்த மட்டுமப்பா கேளு உத்தமனே வழலை விட்டா லெல்லாம் போச்சே.

160. தேத்தான் விரைப் போக்கு: போச்சப்பா சரக்கெல்லா முண்டு தானே
போவதிறல் வழலை பட்டு வேதையாச்சு பாச்சப்பா தரிசதிலே சுண்ணமாச்சு
பாங்கான சீதேவி கட்டிப் போச்சு
வாச்சப்பா வங்கமது சுண்ணமாச்சு வளமான பொன்னி யினை நீறிப் போச்சு
ஒமப்பா சாரமது நீறிப் போச்சு ஒகோ கோ சாரத்தாற் தரிசு நீத்தே.

161. நீராலே செந்தூரங் கோடா கோடி நிலைத்து நிற்கும் ரசகுளிகை கோடா கோடி
நீராலே கட்டினமும் கோடா கோடி நிர்மலத்தின் சாரணைதான் கோடா கோடி
நீராலே சுண்ணமப்பா கோடா கோடி நிலைத்ததொரு கொடிக் கள்ளி யுப்புப் போச்சே.

162. போக்கான சேதி யொன்று சொல்லக் கேளு பழமையுள்ள வெந்தெந்த நீராகும்
வாக்கான தேத்தம் விரை யுரைத்துப் போடடு வந்ததவே தெளிவு கொண்டு பார்த்தால் சித்தி
தாக்கர்க முறிஞ்சுதப்பா நீருதானே சாத்திரத்தைப் பார்த்தல்லோ அறிய வேணுமப்
சரக்கான குருச் செய்தாலே என்ன மில்லை தன்மையுடன் வழலை தன்னை யறிந் திடாயே.

163. அறிவான சேதியப்பா சொல்லக் கேளு உனக் கற் சுண்ணமது சோலி மெத்த
அறிவாகப் பச்சைரவி யிந்தால் கட்டி அடவாகச் சரக்கெல்லாம் சுண்ணம் பண்ணு.
அறிவுடனே வீரமிட்டு வேதை பாரு அப்பனே யேழெட்டுங் காணுங் காணும்
அறிவாக யிதைத் தொட்டுச் சீவனத்தைப் பண்ணு அலைவந்த வித்தை யெல்லாம் பிறகு பாரே.

164. பாரப்பா வழலையிலே வீரங் கட்டிப் பச்சை தனக்கப்பியே ரவியிற் போடு
நேரப்பா தரிசம் தான் சுண்ணமாகும் நேராக வீரமிட்டுப் புடமு சீவம்
சாரப்பா தாளகத்தி லப்பி பூ சலவை போலாச்சுதப்பா அரிதாரந் தான்
தாரமிது மஞ்சாடி கொடுக்க வாதி தன் மதியில் மூலேயில் கொடுக்கச் சொல்லே

165. செல்லுமே கடைக்கெல்லாம் யெட்டே குளி திறமாகச் செய்து கொண்டு சொல்லக் கேளு
வல்லதொரு சீவனத்தைப் பண்ணிக் கொண்டு மகத்தான வழியெல்லாம் பிறகு பாரு
நல்லதொரு கோசத்தை மறந்திடாதே நன்மன பீசத்தை மறந்திடாதே
~~[illegible]~~
செல்லுகிற வாசி காலெல்லாம் கோவைக்கல் போல்
தியான மனக்கத்துக் காரியமொரே.

166. ஆதியாந் தாளகத்தை விட்டாலில்லை அப்பனே செந்தூரப் போக்குக் கெல்லாம்
நீதியென்ற வீரத்தை விட்டால் போச்சு நேரான மெழுகு வகை சேதிக் கெல்லாம்
ஆதியென்ற சாரம் விட்டால் செய்நீர் போச்சு மகத்தான குளிகையிட்ட சாரணைக்கு
பேதியென்ற ரசம் விட்டால் குளிகை போச்சு போக்கான சுன்னத்தின் கருவைக் கேளே.

167. கேளப்பா வீரமொடு பந்தாணம் கெடியான தோர் பச்சைப் புழுகுங் கட்டி
தோளப்பா சுன்னமிதாலொன்று மில்லை இங்கு ஒலைகள் இல்லை.

168. திடங் கொண்டு மலை மீதிலேற வேணும் காரப்பா குகைதனிலே யிருக்க வேணும்
கற்பத்தாற் சமாதி கொண்டு யிருக்கலாமே.

169. இருக்க வென்று மனமுறைத்தால் முறைங் கொள் இன்பமுடன் கடுக்காயின் கற்பந் தின்று
பெருகிக வொரு கற்பமப்பா வீழி தின்று பேதமில்லாத் தயிலங் பிறகு கொள்ளு
படுக்கவொரு கரியாகக் கொண்டு பாரு பசுபான ஒத பற்பங் கொண்டேயேறு
திருக்கரே கொண்டாக்கால் ஞானசித்தி திடமிருவ காரத்தில் மூன்றுங் காணே.

170. காணப்பா சுரோணிதத்தை யஞ்சாங் காச்சல் கட்ட பின்பு பாறையுப்பு யேழு காச்சல்
பூணப்பா கல்லுப்புச் சத்தி வெள்ளம் பூமியுட நாதத்தில் பூரண மெட்டாகும்
ஆமப்பா சுக்கிலத்திருப்பு தன்னை அப்பிலே கரைத்துத் தெளிவை வாங்கி
பேணப்பா கரி யோட்டிவிட்டுத் தானே பலமாக ரவி முகத்தில் வைத்திடாயே.

171. வைத்திருக்க ஒட்டுப் பாஞ் சிவந்தானப்பா மகத்தான முப்பூவு முடிக்க கேளு
சுத்தமாங் கல்லுப்பு மாறும் பெண்ணுந் தோணவே சொல்லுகிறேன் கேளு கேளு
செற்றவிடச் சுன்னமப்பா சரியிடையாய்க் கொண்டு தேசியுட நீராலே களிச் சுன்னந் தான்
வத்தவே காச்சிப் பின்னெடுத்துக் கொள் வளமான களிச்சுன்ன மாச்சுப் பாரே.

172. ஆச்சுதப்பா களிச் சுன்னம் பன்னிரெண்டு அழகான சீனமொடு வீரம் பூரம்,
வாச்சுதப்பா புழுகுடனே யாட்டுதற்கு வாய்ப்பான செய்நீரால் ஆட்டு ஆட்டு
போச்சுதப்பா அன்னம்பாய் வெந்து போச்சு பொரியான சரக்கெல்லாம் வகை வீதமுண்டு
போச்சுதப்பா களிச் சுன்னம் பெரியோர் சொல்லார் பேய்ப் பாட்டாய் பாடி விட்டார் நூ லெல்லாமே.

173. நூலெல்லாஞ் சொல்லார்கள் களிச் சுன்னத்தை உற்பனமாய்ப் பாட விட்டேன் வழலை கட்டி
பாலென்ன வெண்ணையப்பா ரவியிற் போட்டால் பச்சையுடன் அட்டகுவும் பாறையுப்பும்
காலென்ன சுன்னத்தின் கருவைக் கேளு காரணமாய் வந்ததப்பா பூரணந்தான்
வாலிபத்தின் வெடியுப்பு நீரிலலே வழலையென்ற நர்ம மெல்லார் தலங்கிப் போச்சே.

174. துலங்காமல் பாடினருலகத்தோர்கள் சுட்டலைந்து கெடுகிறதாய்ச் சலித்துப் போக
மலங்காதே யென்னுடைய நூலைப் பாரு மகத்தான வழலையட கருவைச் சொல்வேன்
கலங்காதே யிந்தாலே ரவியைக் கட்டி காரமென்ற சார வித்தை யாருமாகும்
விலங்காதே பதினோராஞ் சரக்கைப் போடு வீரமுட நாட்டுதற்குச் சொல்லக் கேளே.

175. சொல்லுறேன் லோகமெல்லாம் பேயே யாகுஞ் சொன்னக்கால் சித்தரெல்லா மின்னவோ வெல்பார்
வல்லுகிற வழலையப்பா காரசாரம் மகத்தான யிந்தாலே கட்டிப் போகும்
வெல்லுதற்கு சுன்னமெல்லா மிதனாலே யாச்சு வெடியுப்புச் செய்நீரில் மூலமாகும்
கொல்லுகின்ற சரக்கெல்லா மிதிலே மாட்டக் குலத்திலே யவுசாரி கற்புப் போச்சே.

176. கற்பென்று சொல்வதற்குப் பூமி நாதங் கடை கெட்ட சென்ம மப்பா கழுதை யாகும்
வெப்பென்று சொல்லுவது சுக்கிலந்தான் மீதப்பா சமுத்திரத்திற் பாறையுப்பு
நட்பென்று பிடித்தார்கள் ரவியு மிந்த நாடெல்லா மேயுதற்கு பரத்தையாளன்
மற் பிடிக்கப் போகாது வழலையப்பா வாறு கொண்ட ரெண்டினத்தின் கருவைக் கேளே.

177. கேளப்பா குக்குடத்தின் முட்டை ஏழு கொடியான சிவசத்தி வெவ்வேறும் வைத்து
நாளப்பா தோடகனை ஊசி நீரால் நாட்டமுடன் சுத்தியாய்க் காச்சிக் கொண்டு
வாளப்பா முப்புவிற் பலந் தானென் வாளசீனக் காரமொன்று வீரமொன்று
நாளப்பா செய் நீராலாட்டிக் கொண்டு நன்றாக வில்லை செய்து உலர வைய்யே.

178. வைய்யப்பா கெசபுடத்திற் சுண்ணமாச்சு வனமான கரு ரெண்டுச் சொல்லக் கேளு
செய்யப்பா ரவி முகத்தை யிந்தாற் கட்டிச் செய்நீராம் பூரணத்தைப் பாரு பாரு
அய்யப்பா யிதிலே தான் கல்லுப்பிட்டு அப்பனே ஆறு நன்றாய்ச் சுண்ணமாகும்
பொய்யப்பா வென்றிருக்க வேண்டாஞ் சொன்னேன் புகழாகக் கரிக் கொள்ளா யாரும் பாரே.

179. ஆடுகின்ற மணியெல்லாஞ் செய்நீர் பண்ணு [illegible]
தேடுகின்ற சூதமது செந்தூரம் பண்ணு சிறப்பான சுண்ணத்தின் கருவைப் பண்ணு
நாடுகின்ற உருக்கினமோ கோடா கோடி நயமான சீனத்தைக் கட்டிக் கொண்டு
சாடுகின்ற திரி கோணத்தில் முட்டுச் சார்த்தடா நவலோகம் வேதை தானே.

180. வேதையுள்ள கருவெல்லாஞ் சொல்லி விட்டேன் விருப்பமுள்ள காய சித்தி சொல்லி விட்டேன
பாதையென்ற பாதையெல்லா முப்பே பாதை பரமான உப்பறிந்தாலஈச்சுவனே வா
போதமென்ற போதமெல்லாந் தங்கலாச்சு பொன்னிரும்பாய்க் கட்டமாய்ப் போச் வேண்டில்
சேத்மென்ற யண்டத்தின் சவ்வு மொன்று செயலற்ற யடியிலிட கிழட்டுப் பூவே.

181. பூவொன்று கை விரலில் நகர்ந்தானென்று போட்டரைக்கத் தலையுட சீ நீராலே
ஒலியே ரவி முகத்தில் காய்ந்த பின்பு உணர்வாக நாய்ப் பித்தைக் கூட்டிக் கொண்டு
தாவவே சற்றெருக்கம் பாலாலாட்டி தலையாட்டச் சுண்ணமாஞ் சவதாது கூட்டி
மாவிடையா யுண்டை செய்து வைத்துக் கொண்டு வாதாடிப் பொன்னுருக்க முட்டு வாயே.

182. முட்டுவாய் வெங்கலமாய்க் கட்டமாகும் விருதான தங்க மெல்லாங் கட்டமாகும்
கூட்டுவாய் யிம்மருந்து வழலை தொட்டுக் கொண்டே தான் மாட்டஞ் செய்து பே போடு
பட்டுவாய் தெரியாது வாதி மகனே பொன்னாகச் சொல்லுகிறேன் சரக்கெல்லாந் தான்
முட்டுவீர் மெழுகாக்கித் தயிலமாக்கி முட்டினால் கிட்ட மெல்லாந் தங்கமாமே.

183. ஆமிந்தத் தங்கமது ராமமாத்து அடவாகச் செந்தூர வகையைக் கேளு
ஓமிந்தச் சவ்வீரஞ் சூடன் தாரமுத்தமுடனே கெந்தி சீலை தரிசி நீரஞ்
சாமிந்த வழலையுட் கூட்டிக் கொண்டு சாதகமாய்த் தங்கத்தில் பூசிப் போடு
வேமிந்த ரவிக்குள்ளே செந்தூரந்தான் விள்ளுறேன் மஞ்சாடி நித்தங் கொள்ளே.

184. கொள்ளப்பா கற்பமிது வென்ன சொல்வேன் கூறுகின்ற பலனப்பா சொல்லப் போ
விள்ளப்பா விள்ளென்று வேதை பார்த்தேன் விருதான வழலையினால் தலையுமாச்சு
துள்ளப்பா வடக்காமற் கெட்டுப் போனார் கொல்லுலகில் வாதியெல்லாஞ் செத்துப் போனார்
கள்ளப்பா அரக்கப்பா துஞ்சாவப்பா காவிட்ட பசை யென்று பெண் வைப்பாரே.

185. பெண்ணை வைத்துப் பசை பண்ணிக் கூடிப்பான் மட்டை பிரமனிட்ட முறையாலே அது தான் வாய்ப்பு
சன்ன யவன் குருடான வாதியாகும் சாஸ்திரத்தைப் பாராத உலுத்த மான்பன்
பெண்ணை வைத்துப் பூசை செய்வதே தென்றுக் கால் பிற பலத்தின் கன்னியப்பா வழலை மார்க்கம்
என்னுவதே காரியமும் நிசமாய்த் தோன்றும் யிறைவ னெனப் பேருரடுத்தே யிருக்கலாமே.

186. ஆமப்பா வழலை யென்ற நாமஞ் சொன்னால் அப்பனே சரக்கெல்லா மாண்டு போகும்
போமப்பா வேதை யது காணலாகும் போக்கோடே யேசுதம்பு குருத்தான் வேணும்
யேமப்பா யின்னமொரு வழியைச் சொல்வேன் யியல்பான அண்டத்தின் குருச்செலத் தால்
வாமப்பா சதிர யிட்ட கள்ளிச் சோத்தை யப்பனே சுட்டு நீ சாம்பலாக்கே.

187. சாம்பல் தனைத் தேசி நீர் தன்னிலே தான் சாதசமாய் வத்த வச்சாதுப்ப தாலும்
வெம்பிட பட்டையிலே தயிலம் வாங்கி வீரமிட்டு உப்பதனை யரைத்துக் கொண்டு
சாம்பலுக்குட் புடம் போடச் சுன்னமாச்சு தவிந்த தொரு வழலை யிலுலாகு மாகும்
நோம்பிருந்து செத்தவர் போல் சரக்கெல்லாஞ் சாம் நோகாமல் சொல்லு மப்பா உப்புதானே.

188. உப்பதனைச் சீனமுடன் வீரங் கட்டி உதிமனே புழுகிட்டுத் தரிசிச் சூப்பி
செப்பமுடன் வெங்கருவால் மயங்கப் போடு திட்டமுடன் யிசு சுன்னம் வீரஞ் சீனம்
ஒப்பமுடன் புழுகிட்டுத் தாரந் தன்னை உண்மையுடன் வாழ்கையிற் கல்லானைக்குள்
தப்பாமல் வைத்தெரிக்கச் சுன்னமாகும் தனி வெள்ளை ரவியோடே .சேத்தப் போடே.

189. போடப்பா அன்பதிலே ஒன்று போடு பொய்யாத யேழரையுஞ் சரியயாய்க் காணும்
நீடப்பா சரக்கெல்லாந் திரு முறையாய்ச் செய்த அப்பனே வேதை யிடத் தங்கமாகும்
தேடப்பா வேதையிது காணுங் காணும் திடமான சேதி யிது நுங் சொல்லார்
நீடப்பா வெள்ளுக்கலறிய மாட்டார் வாதி வெள்ள பேறுடுத்து அலைவான் பாரே.

190. அலையாமல் சொல்லுகிறேன் வழலை சேதி குருக்குந் தோழது பரமானந்தம்
மலைமலையாதே யிந்தாலே ரவியைக் கட்டி வாரமுடன் செய்நீரா வைத்தப் பாரு
அலையாத செலமாகும் பூமி நாதம் சொல்லரிது பெரியோர்கள் சொல்லுல்க் காணும்
மலையான பாசமெல்லா விட்டு யேகி வாதமென்ற பாசம் வைத்து வருந்துவாயே.

191. வருந்துவேன் சாகாமலிருக்கச் சொல்லி வளமால கற்பத்தைக் கொண்டு யேற
யிருந்து சமாதியிலே தீட்சை யெல்லாம் யிறையளவு தப்பா மலென்னைப் போலே
பொருந்துவேன் வேடமுதல் ஞானமார்க்கம் புரிப்பேன் செமலயிருங். குளிகை யிய்வேன்
திருந்துவேன் அறியாத சேதியெல்லாஞ் செப்புவேன் யிருநாற்றுப் பாடல் தானே.

192. பாடலெல்லாம் பார்த்தாக்கால் வாதந் தன்னும் பாராட்டா வொன்றுமில்லை ஞானமில்லை
நீடலாங் காவெல்லாந் தோய்ந்து போனும் அப்பனே சாஸ்திரத்தைப் பாரு
நாடெல்லாங் கருக் கண்டால் பொன்னுப் போகும் நாட்டார்கள் வழலையுட கருவையப்பா
தேடலாம் மூப்பவைக் கல்லானைக்குள் சரக்கெல்லாம் பிறவியுட யிந்ததானே.

193. யிந்தாலே யிரவி தன்னைக் கட்ட வேணும் யெடுத்ததொரு அன்னத்திலேற வேணும்
வந்தாலே கருரெண்டு மறிய வேணும் மகத்தான குக்கடத்தை யறிய வேணும்
சந்திரனுல் ரவிதனையே முடிக்க வேணும் சாரத்தீரதனை யறிய வேணும்
கொந்தான பூரணமே சாரமாகும் கட்டுவது ரவி கோடா கோடி.

194. அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சிவாயக் குரு தேசிகர் அகஸ்திய சுவாமி
அருளிச் செய்த வகார சூத்திரம் இருநாறு முற்றும்.

<u>கஞ்சா</u>:-

181. செந்நாரத்தை மெய்யாகச் சொல்லுகிறேம் பனைவெல்லத்தில்
மெத்தவே கொள்ளாதே அந்தியிட கொள்து வசய்யோகஞ் செய்யாதே
புளியாகாது சடலத்தேறக் கையிலித் தாம்
பொய்யலவே மூலத்தி லெடுத்த ரோகம் போமடா புலத்தியவே கஞ்சா வாங்கே.

182. கஞ்சாவ மெறபோடு சாதிக்காயும் கடுக்காயும் சுக்குடனே வாய்விளங்கம்
மிஞ்சாமலொடு வடக்கி குராசந்தான் மிளகோடு திப்பிலியும் நாக்கு மூலம்
மஞ்சள் சாதிக்காய் ...

29.10.63.

205. உன்னவே மூலமெல்லாம் பாணியாலே உதானனென்ற வாயுவா லொளிந்து போச்சு
கன்ன வேதிச வாயுவெங்கே போச்சு களிச்சல் போல் ரெத்தமெல்லா மெங்கே போச்சு
அன்னவே கிரனியெல்லாம் [illegible] போச்சு. அப்பனே பதினெட்டுக் குட்டம் போச்சு
என்னவே அ---- கெற்ப நோய் சூலை மேகம் சொறி சிறிபோல் கன்மமெல்லா துரத்தும் பாரே.

206. துரத்துமடா அக்கினி குமாரன் பாத்து சொல்லிடுவாய் மூடு முன்னே வெளித்து வெட்டுப்
அரத்திலே யிரும்பு பொடியூறபோலே அறுத்து விடும் காரசார ராசபுத்திரன்
சிரத்தினிலே வாய் வேது செலந்தானேது தேகத்துச் சைசுருட வலிகளேது
சுரத்திலே மீறு முறைக் காச்சலேது தாடிக்கதனும் விரி நோய்கள் தொலைனு த்தா(ன்)

207. ஆமவளைக் கிரனி யெல்லா மகன்று போகும் அப்பனே மகோதரத்தை யறுத்து வாங்கும்
கூறுகின்ற குறைநோய்கள் குஷ்டமெல்லாம் ஓடி போமே மென்று சொல்லிக் குமார ஜோடே
வேறு மொழி பேசாமல் விரைந்தங் சோரும் வெட்ட வெளி நோய்களெல்லாம் விளலாய்ப் போகும்
தேரயிந்தக் குமார வர்க மார்க்கமில்லை செப்பினேனிது வறிந்து தெளிந்திடாயே.

ஆனந்த வயிரவன்:-

208. தெளிந்திடுவாய் ஆனந்த வயிரவன் தான் செப்புகிறேன் அப்பா கேளு
களிந்ததொரு பசுந் தளையின் பாலில் சொல்ல கௌரி லிங்கம் சிலை தாரம் நாபி
வளிந்த கெந்தி வீரமொடு சிந்தி தொட்டி வகையொன்று பலமொன்று மண்டலந்தான்
குளிந்த குளிப் பெண்ணை மூரிக்கத்தாளம் பால் கொட்டியரை யெள் சாமம் ரவியில் போடே

209. போடப்பா வில்லை செய்து காய்ந்த பின்பு புடமொன்று பத்தெருவில் மணல் கீழ்ப் போட்டு
நீடப்பா நீறியது இடை போகாது நேருகிற சுத்தமொடு பலந்தான் கூட
கூடப்பா சூதமது பலந்தானென்று கூட்டிய பின் குருக்களஞ்சி ஊக்கிப் போடு
ஆடப்பா யிகிலோட்டும் காரச் சன்னி ஆனந்த வயிரவனும் பொன்றா மத்தே.

210. மத்திட சாத்தாலே சாமமொன்று வாகாக மீளு போதன்டை செய்து
பலத்த சாம்பிராணிப் புகையில் காட்டிப் பெருமையுள்ள வெள்ளிச்சி முறுக்குள்ளே வைப்பாய்
சத்தியுட சாபத்தை நிவர்த்தி செய்து சாதகமாய் வயிரவனைப் பூசை பண்ணு
முத்தி பெறுங் குளிகை யெல்லா முன்னுய்ப் பாரார் முனைபென்ற சன்னி யெல்லா முறிந்து போமே.

211. முறிந்து போம் குன்மமொடு குஷ்டமூலம் மூலத்தில் கிரனி தொடர்ந்த வாய்வு
முறிந்து விடும் ஆனந்த வயிரவனைக் கண்டால் மோசமடா வென்று சொல்லி நோய்களெல்லாம்
முறிந்து போம் சென்னா ர விதங்களெல்லாம் முப்பூவில் குருவிரட் மூர்க்கமப்பா
முறிந்து போம் ரச பற்பங் கண்டாலய்யா மோசமாம் சூத பற்பம் சொல்லுறேனே

212. சூத பற்பம்:-

சொல்லுகிறேன் வெள் முள்ளிப் பழத்தின் சாறு தோன்ற கண்டங்கத்திரியின் பழத்தின் சாறு
வெல்லுறேன் நீர்முள்ளி சாவெள்ளுள்ளி விளங்கவே குறட்டையுட பழத்தின் சாறு
மல்லுறேன் வகை யொன்று படியொன்றப்பா அஞ்சு பத்து பலமுங் கெந்தி கல்வத்தாட்டு
கொல்லுறெனென்று சொல்லுங் கெந்தியைத் தான் சா குருவிதில்க் களஞ்சியத்து கூட்டியாட்டே.

213. கூட்டுவாய் சாறெல்லாம் வத்த வத்த ஆச்சரியங் காசு போல் வில்லை செய்து
மூட்டுவாய் ரவி முகத்தில் உலர்ந்த பின்பு முறையோடே சை முறையாய்த் தயிலம் வாங்கும்
நாட்டுவாய் சூதமொடு பலந்தானியம் நலமாக கல்வத்தில் வாரு வாரு
கூட்டுவாய் கெந்தியுட தயிலமப்பா குறையாமல் பலமொன்று கூடவாரே.

214. வாரப்பா குட்டித் தக்காளிச் சாறு வகையாகப் படியொன்று மான மான
சேரப்பா தயிலமொடு சூதந்தானும் சேர்த்தரைக்க மாங்கு போம் நன்று நாளில்
கூறப்பா குகையிலிட்டுச் சில்லு செய்து குக்குடத்தில் நீறியது கொருஞ் சூதந்தான்
பேரப்பா இதற்குப் பேர் ரசகற்பூரம் பெரிதான கிரந்தி யெல்லாம் பிரிந்து போமே.

215. போமடா வாயுவென்ற தெல்லாஞ் சேரு புத்தரையாப் போடு சூடு தடத்தில் புத்து
ஆமடா லிங்கப் பத்துச் சூலை மேகம் அளவுத்த நோய்களெல்லாம் அகுமப்பா
நாமடா வுச்சிதமாய் ரசகற்பூரம் நாட்டினேனிது வன்றிப் பதங்கஞ் செய்வார்
தாமடா கொள்டாக்கால் வாயிற் கட்டும் தந்தமும் போம் பொருத்தெல்லாஞ் சாருங் காணே.

216. வயிர பற்பம்:-
காணப்பா காட்டு பல மிளங்கன் தேனில் கைக்கொண்டு மத்திச்சு வயிரத்துக்கு
தோணப்பா வசமிட்டுப் புடத்தில் நீறும் சுகமாக வூட்புசு குருவையப்பா
வீணப்பா அல்ல விது வயிரப் பற்பம் மீறவே சமதுகைச் சூதங் கட்டி
பூணப்பா சூதத்தின் பாதி வீரம் புகுகந் தயிலடையாக வங்கு சுட்டே.

217. வண்டரிசி சூதத்தில் பாதி கூட்டி வளமாக விந்துவிலூல் மாட்டியாட்டு
ரெண்டு நாளரைத்த பின்பு வில்லை கட்டு நேராக உலர்ந்த பின்பு புடத்தில் போடு
கண்டவரார் வயிரத்தைப் பற்பமாக்க காட்டி நாமடா வயிரமது பற்பஞ் செய்ய
பண்டையிலே யிதனுலேப் பரிவ நீத்திப் பரிசலத்தில் வீரமிட வேதையாமே.

218. வேதையாந்த கற் பற்பந் தேனில் குன்றி மட்டாய் மண்டலங் கொள் சயமெல்லாம் போம்
பதையாமல் வச்சிரத்தால் தங்கம் நீத்தி பாசமாய்க் கொண்டு வந்த மார்க்கமப்பா
பேதியாந் தேகமெல்லாம் பொன் போலாகும் பின்னைகட்டுச் சேனை யிட்டால் பலம் காயந்தான்
நதகையாமல விருத்த கட்டிப் போடும் சகல சித்து கை வசமாம் சார்ந்து பாரே.

219. பாரப்பா வயிர பற்பம் பனைவெல்லத்தில் பாங்காக விருநேர மண்டலந்தான் கொண்டு
சாரப்பா தேகமது வயிரம் போலாம் தசைமேலே வெடித்த புண்கள் பிளவை போகும்
சீரப்பா பவுத்திர முதல் கண்டமாலை தீராத கடி விஷங்கள் குஷ்டரோகம்
பேரப்பா வயிரமென்று சொல்க்கு முன்னே பேர்ந்து பாராமலே பிரிந்து போமே.

220. பிரிந்து போம் கற்பத்தால் வந்த தோஷம் பிளை பொறக்கு மோ வயிரங் கல்லல் பார்த்தால்
முறிந்து போம் மலக் கட்டுக் கட்டுத் தாலுல் மோசமடா மலக்கட்டுத் தீர்க்கச் சொல்வேன்
செறிந்த திரிகடுகுகோரசனி இந்துப்பு திரிபலை முத்தக்காசு ஓமமதி விடையம்
அறிந்து வாய்விளங்க மொடு நரக்கு மூலம் அப்பனே வகை யொன்று பலந்தானென்று.

221. சிவதை லேகியம்:-
ஒன்றப்பா நிலவாகை சூரணத்தை உத்தமனே படியரைத்து உறவு செய்ய
நன்றப்பா மருந்துடனே யெல்லாந் தானாய் நாட்டினர் கண்டிடைச்சுச் சிவதை கட்டி
சென்றப்பா நிமனக்கின் யென்னை யோடே திறமாக லேகியமாய்ச் செய்து கொண்டு
வென்றப்பா வெருகடி தான் சீனி தன்னில் விளங்கவே போட்டிதனை யிருங்குவாயே.

222. விளங்குவாய் லேகியத்தால் காஞ்சிரெண்டு மீறுகின்ற சீதமெல்லா மறிந்துண்டே போம்
ஒழுங்கான வேப்பீற்கு கசாயத்தில் கொள்ள உத்தமனே கிருமி யெல்லா மொளிந்து போகும்
நழுங்காத குடல் வாய்வு அகன்று போகும் நலமான பவுத்திர வாய் கடுப்புத் தோஷம்
தெருங்காமல சுத்தியுண்டாம் நீர்த் தோஷம் போம் யிதைப் போலே சுக பேதியில்லை தானே.

223. காணப்பா கெந்தகம் லிங்கம் வீரம் கட்டான கருவோடு கார சாரம்
பூணப்பா சிலைநாகம் நறுநாசம் வங்கம் புகழான வெள்ளியொடு குதந் தாரம்
தோணப்பா ருசிசிங்கி அயத்திளோடு அருச பொன்னி மிளையொடு சத்தம் கூடன்
வேணப்பா வகையொன்று பலந்தாளென்று வெள் கருவோடெருக்கம் பாலால் விட்டாட்டே.

224. ஆட்டுவாய் முச்சாமமப்பா கேளு அப்பவே முலைப்பாலில் சாமமொன்று
நாட்டுவாய் பழச் சாறு சாமம் நாரு நல்லதொரு பொற்றலையின் சாற்றிலே
மூட்டுவா யிரு சாமமரைத்துக் கொண்டு முலையாக வில்லை செய்து ரவியில் போடு
நீட்டு வாயுலர்ந்த பின்பு குகைக்குள் வைத்து நிசமாக மேல் மூடிப் புடத்தைச் செய்யே.

225. போமடா வாயுவென்ற தெல்லாங் கேளு புத்தரையாப் போடு கடி தடத்தில் புத்த
ஜூமடா லிங்க புத்தூச் சூலை மேகம் அளவற்ற நோய்களெல்லாம் அகலுமப்பா
நாமடா வுச்சிதமாய் ரசகற்பூரம் நாட்டிவெளிது வன்னிப் பதங்கஞ் செய்வாய்
தாமடா கண்டாக்கால் வாயிற் கட்டும் தந்தரும் பேரம் பொருத்ததெல்லாம் சாருஞ் சானே.

226. <u>அயகெந்தி செந்தூரம்</u>:-

செந்தூரமாகுமடா பொற்றலையின் சாற்றல் திரும்ப வொரு போதரைத்துப் புடத்தைப் போடு
செந்தூரங் கருஞ் சிவப்பாமப்பா கேளு தேறேடே செந்தூரங் குன்றி கொள்ளு
செந்தூரம் அமுர்த சர்க்கரையில் கொண்டால் தேகத்தில் வெட்டை சுரம் சேரப் போகும்
செந்தூர மண்டலமே தின்றாயானால் சில தோஷம் சிரதோஷம் கபால வாயுவே.

<u>அயகெந்தி செந்தூரம்</u>:-

227. செந்தூர மாகுமடா பொற்றலையின் சாற்றல் திரும்பவொரு போதரைத்துப் புடத்தைப் போடு
செந்தூரங் கருஞ் சிவப்பாமப்பா கேளு தேறேடே செந்தூரங் குன்றி கொள்ளு
செந்தூரம் அமுர்த சர்க்கரையில் கொண்டால் தேகத்தில் வெட்டை சுரம் சேரப் போகும்
செந்தூர மண்டலமே தின்றாயானால் சலதோஷம் சிரதோஷம் கபால வாயுவே.

228. வாயுவிஷர் வந்ததொரு மேகசூலை வலிகுன்மம் காமாலை சோகை பாண்டு
நேசமுடன் வாந்தி குளிர் சுரமும் போகும் நெஞ்சு வலி தன்டெரிவு இந்திர கண்டி
ஆயுமே நாதலிந்த விஷம் வாய்வு அப்பவே புழுவெட்டு விரியில் ரோகம்
சாயுமே நோயெல்லாம் தர்ப்பிடங்காத்து தவண்டு போகுமடா சகல நோவே.

229. <u>அஷ்டபதங்கம்</u>:-

சகலதொரு நோவெல்லாந் தீர்ந்து போகும் சாத்துறேன் புலத்தியனே தப்பா தப்பா
சுகமான கெந்திய பலந்தாளென்று கட்டதிலே அயப்பொடி தான் பலந்தாளென்று
புகலாதே பழுத் சாத்திலாக சாமம் புகட்டி யரை வெள்ளெருக்கும் பாலிலுலே
வலகயாக இரு சாமம் ஆட்டி வில்லை வளமாக ரவி முகத்தில் உலர்த்திடாயே.

230. உலர்ந்த பின்பு மூப்பதெகு புடத்தைப் போடு உத்தமனே அநுபானங் கட்டு கொள்ளு
ஆய்ந்ததொரு நோயெல்லாம் பின் வாங்கிப் போகும் அப்பனே காந்தமது பலந்தாளென்று
பலம் பெறவே கெந்தியுச் பலந்தாளென்று பாங்காகப் பழச் சாற்றாலாறு சாமம்
கலந்தாட்டு அரசம் பால் ரெண்டு சாமம் கட்டு வில்லை தான் காய்ந்தால் புடத்தைப் போடே.

231. போடுவாய் மூப்பதெருக்குள்ளே நீதான் பொலிவாகச் செந்தூர மநுபானத்தில்
தேடு நீ கொள்ளப்பா நோய்களெல்லாம் தீரும் திரமாக மன்சூர செந்தூரங் கேரு

ஆடுவாய் ஆயிரந்தாள் வருஊந் சென்ற அத்ததொரு மண்டூரம் பல.ந்தாளென்று
கட்டுவாய் கெந்திடிக பலந்தாளென்று கொட்டுவார் செவுரியொரு சூதந் தானே.

232. தாமென்ற சீனமொரு தாளகந்தான் சாரமொரு வெடியுப்புச் சூடன் கூட்டி
காமென்ற அறசும் பால் கல்லுவாட்டி கல்வத்திலாற சாமம் பழச் சாத்தாலே
வேலென்ற சாமம் ரெண்டு மாட்டி வில்லை தட்டி விளங்கவே காய்ந்த பின்பு புடத்தைப் போடு
சோமென்ற ஆக்கடமாந் திசமாமுன் போல் கர்ப்புடமே யரைத்துப் புடத்தைப் போடே.

233. புடந்தி சர்தான் தீர்ந்த பின்பு மண்டூரந்தால் பலத்தசொரு செந்தூ ரமாகும் பாரு
திடம் பெறவே அநுபானஞ் செய்ய கொண்டால் தேகத்தில் பாண்டுவெல்லாந் தீர்ந்த போகும்
நடம் புரிந்த லிங்க மகேசிலே கல்நாரு ராசவந்தன் செவுரி மிருதார் சிங்கி
விடம் புரிந்த வெள்ளையொரு தாளகந்தான் மீறவே வகையொன்று பலந்தாளென்றே.

காந்த செந்தூரம்:-

234. பலமான நெல்லாந் தான் சமஜயச் சூடம் பாங்கான அங்கோலம் நெய் விட்டாட்டி
பலமாக இரு சாமமரைந்துக் கொண்டு பித்தர்சலே சூசி முன்னிப் பதங்க மேத்து
மூலமான நவலோக மெல்லாஞ் சாகும் கூறவேனிற் பதங்கம் பலந்தாளென்று
நலமாக் மூசையிலே உருகும் போகு நல்ல வெள்ளி பல.மான் உருக்கித் தீரே.

235. உருக்கியதோர் வெள்ளியது கல்வத்திட்டு உத்தமமே ரெண்டு பலம் வீரங் கூட்டி
பெருக்கவே முலைப் பாலில் ஆட்டு ஆட்டு பேசாமல் மூன்று நாள் பனியில் போடு
கருவான கெந்தகந்தான் பலம் நாலிட்டு கட்டாகப் பொற்றலையின் சாற்லாட்டி
உருவான குப்பியிலே வாலுகேந்திரம் ஒகோ கோழையான செந்தூ ரந்தானே.

236. தானென்ற வெங்கலமும் பிந்த வீதம் சகேடா செந்தூ ரந்தானே யாகும்
சானென்ற நாகமது திராவகந்தான் கருவான பித்தளை தாம்பிரந்திலேடு
யேனென்ற யெமமொரு நவலோகந் தான் என்ன சொல்வேன் முன் போலே யிடை தப்பாமல்
ஊனென்ற வெவ்வேறே செந்தூ ரமாகும் அளைத்த நோவெல்லா மகன்று போமே.

237. போமப்பா நவலோக செந்தூ ரங் கண்டால் பொரியான கை மாந்திர நோய்களெல்லாந் தீரும்
ஆமப்பா மண்டூரம் போலே யல்லோ அப்பனே நவலோக செந்தூ ரஞ் செய்ய
எமப்பா கை முறைகள் தப்பாமல்ச் செய்ய யெடுத்த தொரு செந்தூ ர மெல்லாமாகும்
நாமப்பா நவரெத்தினம் அவ்வீதம் நாட்டிலே என்பதுச் செந்தூ ரந்தானே.

சர்வாங்க மகாவீர சூர ரசபுபதி:-

238. தாவென்ற சர்வாங்க வீர சூரன சங்கார ரசபுபதியைக் கேளு
யேனென்று புபதியின் பேரைக் கேட்க்கு முன்பே யெமனு தான் காதவழியப் பாலச் செல்வார்
வானென்ற நவலோக செந்தூ ரந்தான் வகையான நவரெத்தின செந்தூ ரந் தான்
யேனென்ற வகையொன்று பலமொன்று யிடைகள் தவறாத படி அக்கு தாக்கே.

23 . ஆக்கப்பா பலமொன்று சூத பற்பம் சிறுச செந்தூ ரமது பலந்தாளென்று
வாக்கப்பா மண்டூரம் பலந்தாளென்று வாகான காந்தமது பலந்தாளென்று
நோக்கப்பா கெந்தி பற்பம் பலந்தாளென்று நோவதனைத் தீர்க்கின்ற தார பற்பம்
தாக்கப்பா பலமொன்று திரிகடுகு ஓமம் சாதிக்காய் கிராம்பு வாய்விளங்கங் கூட்டே.

240. கூட்டுவாள் அதிவிடையம் தரக்கு மூலம் குங்குமப்பூ கஸ்தூ ரி வீரம் பூரம்
நாட்டுவாய் கோரோசனை சிவதை கூடன் ரசவந்தம் அஞ்சலக்கல் அபின் கடுக்காய்

சூட்டுவாய் தான்றிக்காய் நெரிவிஷம் பாஷாணம் சுத்தமொடு கெவுரி சுருநாபி லிங்கம்
மாட்டுவாய் வகையொன்று பலங் கால் வீதம் மைந்தனே மருந்தெல்லாங் கல்வத் சேரே.

241. சேரவே ஒன்றுக்கி யரைக்கச் சொல்வேன் செம்முள்ளி தோடை வலி கரியான் கொன்றை
நீரையொடு வில்லாரை வெண் காளிஞ்சி நூவாரை முருக்கம் பூச் செம்பரத்தை
பாரமெனுங் திக்காளை பழத்தின் சாறு பாங்கான பொற்றலையின் பொன்னா மத்தை
வர்ரமுடன் வகையொன்று நாளொன்றுக மடங்கவே அரைத்தவாய் சாத்திரலே.

242. சாத்திருவே யரைத்துச் சிரபம் போவாரிகுரன பூபதி நான் காயக் கண்டு
தேத்துவார் தேசத்து மாவிடங்கள் தேக மிளிப் பலத்து தென்பார் திடங் கொண்டே தான்
மாந்திரர் வியாதி யெல்லாஞ் சித்தாமப்பா மகத்தான பூபதியை வணங்கிச் செய்யே

<u>நாக பற்பம்:-</u>

243. வணங்கி நின்ற புலத்தியனே அய்யா கேளு மகத்தான நாக பற்பமாகச் சொல்வேன்
இணங்காத நாகமது பலந்தாரென்வ இந்திடைக்குச் சீலை கட்டிக் கொடிச்சி வேரால்
முளங்காமற் கிடி வரப் பற்பமாகும் சுறக் கேள் பின்பெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
மளம் பெறவே பழச் சாத்தால் நாளு சாமம் மடங்கவே தாவரைக்கையிலே மருந்து போடே.

244. மருந்தென்ன வீரமொரு பலந்தான் போடு வாகான லிங்கமொரு பலந்தான் போடு
பொருந்தவே சூதமொரு பலத்தை வாரு புகழான வில்லை செய்து பவியிற் போடு
திருந்தவே அச்செருவிற் புடத்தைப் போடு திறமான நாகமது செந்தூரந்தான்
அருந்தவே குன்றி யிடை பலை வெல்லத்தில் அப்பனே மலமெல்லா மகன்று போமே.

245. போமடா தெசரதனுர் கெந்தி ரெண்டு புகழான வகை யொன்று பலந்தாரென்ற
ஆமடா பழச் சாத்தில் நாளு சாமம் அப்பனே மறு கலசந் தன்னிற் கேளு
வேமடா அயப் பொடியுஞ் சூதம் சாரம் வெவ்வேறு பலமொன்று விளங்கவே தான்
ஏமடா நாளு ரெண்டு சாமமாட்டு ரெண்டு கல்வத்திட்ட மருந்தொன்றாய்ச் சேரே.

246. ஒன்றுக்கிப் பொற்றலையின் சாத்தாலாட்டு உத்தமனே யரு சாமமரைத்து பின்பு
நன்றாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு ரசகெந்தி சாரமுமே யிடை போகாமல்
சென்றிடும் செந்தூரமென்று சொல்வேன் சீரான குன்றியிடை தேனிற் சொன்னாக்
குன்றாத குன்ம மெட்டும் பீலிகையிருடு கொடுத்த மகோதரந் தீருங் கூறிசேமே.

247. கூறிடும் சலாசத்து செந்தூரத்தைக் குன்றியிடை யிதிருடு கட்டிக் கொள்ள
கூறினேன் நீராம்பல் சோகை தாகம் கொண்ட சலக் கழிச்சலொடு ஈளை ரோகம்
கூறினேன் நீர்க் கடுப்புக் கல்லடைப்புக் கொத்தமல்லி சீரகத்திற் கொண்டால் கேளு
கூறினேன் பித்தம் நாற்பதுவுந் தீரும் கொள் பிறநீர்க் கோவை ஷ்டம் பதி னெட்டோடே.

248. பதினெட்டுக் ஷ்டமொடு குறை நோயெல்லாம் பறக்குமடா செந்தூர மூச்சுப் பட்டால்
செதி கெட்டோ மென்றோடி வாதமெல்லாஞ் செஞ்சவே தாண்டு விக்கும் நாக்கு மூலம்
மதி கெட்டவென்றதே புலத்தியவே அய்யா வாய் விரங்கம் திரிகருவு ஓமம் காயம்
அதிவிடையம் யெவச்சாரம் பலைவெல்லந் தாவப்பனே வகையொன்று பலந்தாரென்றே.

249. பலங் காலும் சாரனை வேர் மருந்தோடெல்லாம் பரிவாகச் சூரணித்துப் பாங்கு கேளே
கலங்காதே திருமேனி செருப்புக் காலும் கரியாலம் வெவ்வேறே யலத்தித் தானாய்
மலங் காமல் சூரணித்துப் படி காலப்பா மருந்தோடே சேகரித்து நசந் தேன் விட்டு
யிலங்கவே யொரு போது களஞ்சி யுண்ண லுமடா சிலேற்பனந்தான் தொன்னூற் தாறே.

250. தொன்னூற்றாறுஞ் சிடத்திற்றத் தவந்தான் சுத்தமாந் தோசமெல்லாந் தொக்கிலோடுன்

கண்ணுற்ற நாடியெல்லாம் பலக்குஞ் சென்னேன் கை கண்ட பூண்டு கழுவாய்ச் செய்தால்
என்னமாஞ் செந்தூர வித்துக் கெல்லாம் யிருவதொரு பலத்துக் களஞ்சி வீதம்
முன்னவே செந்தூரம் பண்ணிருக்கால் உத்தியா மில்லாட்டால் லோகம் பொய்யே.

251. பொய்யென்ற உலகத்தோர் வேதாந்தத்தை புட்டாமல் சித்தாந்தம் புக்கிக் கெட்டார்
பொய் யென்பான் கபவறியான் செந்தூரம் செய்ய போக்கறியா உலகத் தோரிடை போச்சென்பான்
பொய்யெனபாவவன் வாயில் மண்ணை அள்ளிப் போடு நீ பாதரட்சை கொண்டு சன்னு
பொய் யென்பானவன் தன்னை முன்னே வைத்து புட்டுவாய் செந்தூரம் புனிச் செய்யே.

252. செய்யப்பா கை முறையாய்ச் செய்து காட்டு செய்தொழிலிற் பாகமாய்ச் செய்யச் சொல்லு
வையப்பா சரக்கெல்லாஞ் சுத்தி செய்து மாட்டப்பா சுத்திக் குகையைக் கேளு
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை மேனிச் சாறு புகழான படியொன்று கற்சுளாம்பல்
மெய்யப்பா படியொன்று அமுரி தாரம் விளங்கவே படியொன்று பாண்டத்தாத்தே.

253. அத்திருவாய் பழச்சாறு படி தானென்று உத்தமனே செம்பரத்தம் பூவு ஞாறு
அத்திருவாய் ஒன்றுக்கித் தம்பலச் சாறு ஒரு படி தான் கூடவிட்டு முலைப்பால் கேளு
அத்து படி கால் தான் சேர்த்த பின்பு உறப்போடு பாறையுப்பு இனங்களோடு
தேத்தவாய் காரம் பூச்சீனம் சாரம் திரமாக வகையொன்று பலந்தான் சாலே.

254. காலாகப் பொடி செய்து போட்டுக் கிண்டி காத்தாட மூலையிலே கட்டாய் வைத்து
மேலான பாசாணம் லோகத்தோடு வேண்டிய தோர் சரக்கெல்லாம் கிளியாய்க் கட்டி
சேலான ஊறல் விடும் பக்கஞ் சென்றால் திரும்ப வெப்பு ஆற மாத்தைக் காடிக்குள்ளே
மாலாகப் போட்டுற மூன்று நாள் வை மகத்தான சுத்தியாம் வைத்தியம் பாரே.

25 . காந்த சத்து செந்தூரம்:-

பாரப்பா யிப்படியே சரக்குச் சுத்தி பாங்காகச் செய்தாக்கால் சரக்கெல்லாந் தான்
சாரப்பா ஓடாது கடுந் தீயாலே கட்டாகச் சுத்தி செய்து செந்தூரஞ் செய்வாய்
ஏரப்பா வயித்தியத்திற் சோம்பலாக என்னைப் போல் சுத்தி வகையாரும் சொல்வார்
ஆரப்பா உனக்கீடு புலத்தியனே அய்யா அறுபத்தி நால் சரக்குச் சுத்தி பண்ணே.

256. பண்டா காந்தமது பலந்தானென்று பாங்கான கெவுரியது பலந்தானென்று
கண்டா பழச் சாத்தில் நாலு சாமம் கட்டாகவே அரைத்து வில்லை செய்து
விள்டா தகையிலிட்டுக் காரம் போடு மேலோடு மூடியே சீலை செய்து
நின்டா குருத்தி கொண்டு உலையிலூது நலமான காந்தமது மணி போலாமே.

257. மணியான காந்தமணி பலந்தானென்று வாகான சூதமொன்று கெந்தி ரெண்டு
தனியான பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டு தப்பாமலாறு சாமம் வில்லை செய்து
துணிவாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு துடி கொண்ட செந்தூரமாகும் பின்பு
அணியாக அஞ்சு தரம் பொற்றலையின் சாற்றால் ஆட்டியே வில்லை செய்து புடத்திற் போடே.

258. போடப்பா பழச் சாத்தில் புடந்தானென்று புகழான காந்தமது செந்தூரந்தான்
நாடப்பா அரிதார நீறுங் கூட்டி யப்பனே குன்றியிடை தேனிற் கொள்ள
வாடப்பா பிளவையொடு சூலை வாய்வு மண்டை நோயோடு கண்டமாலை தீரும்
சாடப்பா அரையாப்பு பவுத்திரம் தீரும் சாத்தடா சூத பற்பந் தன்னைச் சேரே.

259. சேரடா ஒன்றுக்கித் தின்றும் கேளு செத்ததடா லிங்கப் புத்து யோனிப் புத்து
பாரடா கிரந்தி யொடு கிஇந்திர கண்டி பாக்குமடா நோயெல்லாம் பாரு பாரு
சாரடா பூகம் பாலிற் போட்டுத் தண்ணீர் விட்டுக் கழுவிப் பாண்டத்திட்டு
நீரடா வத்திடவே வசித்துப் போடு நேசமாய்ப் பொன்னிறம் போல் பதத்தைக் காணே.

260. காணப்பா பூரகஞ் சூரணித்துக் கட்டாகத் திப்பிலியுஞ் சூரணித்து
காணப்பா ரெண்டு மொன்றாய்ச் சேர்த்துக் கொண்டு உத்தமனே நறுந் தேனிற் காசி
லைடகானிட்டு
பேணப்பா தார பற்பங் குன்றி கூட்டி பிலப்படவே மூன்று நாள்க் கொள்ளும் போது
தோனப்பா நோய் மூன்றாலெடுத்த நீரால் தோன்றி வந்த க்ஷயமெல்லாஞ் சுழன்று போமே.

261. சுழன்றதடா அப்பிரக பற்பத்தாலும் தூயான சொர்ணத்தின் பற்பத்தாலும்
சுழன்றதடா தீராத சயங்களெல்லாம் காடுறைந்து போச்சுதடா தங்கத்தாலே
உழன்று வரு நோயெல்லா மகன்று போகும் மூலை முகத்தில் தும்பை யிட்ட வாறு தொக்கு
தழன்றதடா நீர் வத்திச் சயமே தீரும் சாத்துறேன் வாதத்தில் தயிலங் கேளே.

262. தயிலம் கேளப்பா வேப்பெண்ணை படிதானுறு கெடியான ஆடு மாத்தூக் காடி படி நாலு
வாளப்பா பழச்சாறு படி தான் ரெண்டு மகத்தான குமரிச் சாற்படி தானென்று
வேளப்பா மயிலிறகு பலந்தானென்று வெள்ளைச் சாறணை வேர் பலந்தானென்று
நாளப்பா வச்சிர வல்லித் வேர் பலந்தானென்று நாகங் கரந்தைச் சாற்று லரைத்துப் போடே

263. போடப்பா சாற்றெண்ணைக்குள்ளே நீதான் புகழ் தேவதார மிது நரக்கு மூலம்
நாடப்பா திரிகடுகு ஓமங் காயம் நலமாக வகை ஒன்று பலமுங் கால்தான்
கூடப்பா முலைப் பாலிலரைத்துக் கொண்டு சுத்த கமலாக்கினியாய்த் தீயை மூட்டு
தேடப்பா பதம் பார்த்து வடி வேப்பெண்ணை செகமெல்லா மெய்த்த நறு நெய் யாங் கானே.

264. நறுநெய் படி நாலுக் கொன்றுகச் சேரு நலமான தயிலமிது விக்குள்க் கேளு
வுறுவேம்பின் பட்டை யுட தயிலந் தாலும் உத்தமனே நாலுக் கொன்றுகச் சேரு
நிறவி கற்ப தோஷமெல்லாட் நீங்கிப் போகும் நிவவாகக் கண்டத்தில் கீழெல் லாந்தான்
நதியமாம் பூசையிலே வாதமெனும்பதந் தானப்பனே முடங்கின கால் தேகம் பாரே

265. தேறுமடா காசிடை தான் தயிலந் தன்னில் தேறுமொரு காசிடை தான் கூடக் கூட்டி
யாறுமடா சீனி வெருகடிதான் கூட்டி யப்பிரக செந்தூரங் குன்றி கூட்டி
யூறுமடா மூன் நாள் கொள்ளும் போது உத்தமனே வாதமெல்லா மொழிந்து நீ போகும்
மாறுமடா யிதை விட்டுத் தயிலந் தன்னில் மால் தேவி பற்பமொடு சூதங் கூட்டே.

266. உறுதியாம் தயிலமது மெய்க்குப் பூசி லொருபோது வாதமெல்லா மோடிப் போகும்
உறுதியாய்ச் சூத பற்பம் தார பற்பம் உத்தமனே தயிலத்தில் கொள் சீனி கூட்டி
உறுதியாய மண்டலம் நீ புண்களோ முடிந்து போச்சுதடா வுண்மை தானே.

267. உண்மையாய் நல்லெண்ணை படி தானெட்டு உத்தமனே வேப்பெண்ணை நெய் படி தானென்று
உண்மையாய் யேரண்டத் தெண்ணை படி யொன்று உத்தமனே தேங்காய் நெய் படி தானென்று
உண்மையாய்க் கொப்பறைக்குள் ளொன்றாய் வார்த்து மமுரிச் சாறொரு படிதான் கூடவிட்டு
உண்மையாய்ச் சந்தனத்தூள் பலந்தானொன்றெடு தேவதார மது பலந்தானென்றே.

268. ஒன்றாக யெண்ணைக்குள் கலந்து போடு ஓமம் சீரகம் சுத்தம் நறுக்கு மூலம்
நன்றாகத் திரிகடுகு கொத்தமல்லி நாகப்பூ, செண்பகப்பூ மகரப்பூவும்
ஒன்றாகப் பச்சையொடு பேய்ப்புடல் பேய்ப்பீர்க்கு விளங்கவே வகையொன்று பலமுங்கால் தான்
சென்பேட்டு ப்ழச் சாற்றுலரைத்துப் போடு சேரவே மெழுகு பதமாகக் காய்ச்சே

269. காச்சவே ஆவின் பால் படி தானெட்டுக் கரிசாலைச் சாறு மொரு படி தான் விட்டு
பாச்சவே செவ்விளநீர் படி தானுறு பாச்சடா படி தானென்று நொச்சியிலைச் சாறு
வாச்சுதே படியொன்று மேனிச் சாறு வளமான படியொன்று செருப்படியின் சாறு
தாச்சியோ படியொன்று நெல்லிக்காய்ச் சாறு தானுமொரு படி கூட்டி வடித்திடாயே.

270. வடித்திடுவாய் வெண்ணெய் தன்னை கலசத்துள்ளே வாகான கர்ப்பூரஞ் சவ்வாது கட்டி
பொடித்திடுவாவின ரோசனை கஸ்தூரி புகழான குங்குமப்பூ வகை யொன்றுக்கு
முடித்திடுவாய் களஞ்சி யொன்று வெண்ணெய் வாசம் முகத்திலே பட்டவுடன் நோய்கள் போமே.

271. நோயென்ற நோயெல்லா மொழிந்து போகும் நோர்பமாய்ப் பூனீறு வடி கலசத்துள்ளே
வேயென்று காசிடைதான் போட்டதாலே விருந்தப்பா யிந்த வெண்ணெய் சித்தர்க்காகும்
பாயென்றுற் பாயுமடா நோயைக் கொல்லும் பறந்து போய் விட்டுமடா நோயைக் கொல்லும்
தாயென்று விந்த வெண்ணெய் சரவாங்கம் பூசித் தலையிலே தேய்த்திடவே முழுகுவாயே.

272. முழுகி வருஞ் சித்தருக்குச் சொல்லக் கேளு மேனி யெல்லாம் லட்சுமியின் காந்தி யாகும்
ஒழுங்கான வெண்ணெய் யிது வாதத் தென்னை உத்தமனே பசும் பய சீயக்காயாம்
நழுகாதே தசையிலுள்ள தோஷம் போகும் நன்றாகத் தேசத்தில் வலியோயிலை
விடுமடா நோயெல்லாம் நமனும் வாரான் மெய்யோ பொய்யென்றலை மிதித்துச் சாடே.

273. சாடப்பா லோகப்பார் தன்னை சாதிக்க மாட்டாத யோகத் தோரை
சாடப்பா சித்தாந்தக் கிரிகை யோரை புறத்தரைத்தான் சாராதே வேதாந்த தெட்டிரே
சாடப்பா பரனத்தின் நோக்கங் காட்டிச் சண்டா ஞான வாள் கொண்டு வெட்டே.

274. வெட்டென்று சொன்னீரே குருவே அய்யா மேதினியோர் சித்தாந்த விளக்க மெல்லாம்
வெட்டென்று சொன்னீரே லோகத் தோரை வேதாந்தம் தாழரைக்கச் சித்தாய்ப் போமே
வெட்டென்று சொன்னது தானெவரை மைந்தா வேதாந்தந் தனிற் புகுந்தும் மரியாதாரை
வெட்டென்றேன் அவனுடைய பாவந் தீர வெகு சுருக்காம் புலத்தியனே விள்ளக் கேனே.

275. விள்ளக் கேளுருவி யுப்புத் தாளையுப்பு மேனியுப்பு பேதியுப்பு வாழையுப்பு
விள்ளக் கேள் தென்னையுப்பு வெள்ளருகிருப்பு விடமான அமுரியுப்புக் கள்ளியுப்பு
விள்ளக் கேள் வகையொன்று பலந் தானென்று வெடியுப்பு பலம் பத்து சீனம் பாதி
விள்ளக் கேள் சவுட்டுப்பு பலந்தானென்று வெண்காரம் பலமொன்று கல்லுப் பொன்றே.

276. ஒன்றான பூனீறு சாரஞ் சூடன் ஒகோ கோ சிருசு அன்னபேதி வெள்ளை
நன்றாக வகை யரைப் பலமே கூட்டு நாட்டெரி கிளிஞ்சி சுத்தி பண்ணிக் கொண்டு
வென்ற தொரு சிப்பியது பலமுங் கால்தான் விசையடங்காக் கல்வத்திற் பொடித் தொன்றாக்கிச்
சென்றுடுங் குப்பியிலே தீனீர் வாங்கு சித்தர் மெத்த நீரப்பா சொல்லொண்ணாதே.

277. ஒன்றான நீராலே தங்கம் நீறும் உத்தமனே வெள்ளி முதல் வங்கம் நீறும்
நன்றான நாகம் முதல் லோகம் நீறும் ரசியொடு காந்தம் மொழுக்கரையும் நீறும்
பன்றான நவரெத்தினம் வெவ்வேறே நீறும் பாஷாண சரக்கெல்லாம் படு முன்னீறும்
நன்றா வுபரசங்கள் தானே நீறும் தரு கற்பத்தால் வரு நோய் தள்ளக் கேளே.

278. கேளடா சுலபமிது தினீரென்றால் கேள்க்குமடா சரக்கெல்லாஞ் செந்தூரந்தான்
நாளடா பலத்திருந்த தேதுவென்று நாட்டிப் பாரிதனுலே சகல தாதுந் தான்
வேளடா யின்னீரை முன்னே செய்து வேண்டியதோர் செந்தூரம் சொன்னதெல் லாம்
மாளடா சத்து வகை தங்க ரசங் கூட்டி யப்பனே யறிவறிந்து பற்பஞ் செய்யே.

279. செய்யடா தீனீரஞ் செய்நீரஞ் சொன்னேன் தெளிவான லேகியங்கள் பாகஞ் சொன்னேன்

280. திறவு கோல் கைக் கொடுத்தேன் திறமுள்ளோர்க்கு தேசத்தோர் வயித்தியத்தில் திறம் போதாது
பிறவாத நெறியோர்க்கே வயித்தியஞ் சொன்னேன் பிறந்திறக்கும் பேய்களுக்கோ பேய்களுக்கோ வெளி விட்டேனுன்
திறமான வாதிமகன் மனமே தோய்ந்து ஆசை வைக்கப் பேரின்பந் தருத்தோனுகில்
உறவாகப் புலத்தியனே புத்தி சொல்லி உரைத்திடுவாய் கற்பாந்த யோகத்தோர்க்கே.

281. யோகமல்லோ ஞானத்துக்காதி பீடம் யோகத்துக் காதியடா கிரிகையாகும்
வாகான கிரிகைக்குச் சரியை மூலம் வளமான சரிதை யென்னவென்று கேளு
தாகான குண்டலியாம் ஆத்துமா யீசன் சகலருக்குஞ் சரிதை முறை தப்பா வண்ணம்
யேகாமற் கீழ் முக்கோணத்துள்ளதாகி யிருந்த விட மறியார்கள் உலுத்தர் தானே.

(மேல் வருவன யோகமுறை விடப்பட்டது).

30.10.63. வேறு நூல்.

முதல் 3 ஏடுகள் இல்லை.

0. காரமுடன் பழச் சாத்தாலாட்டி உலர்த்து வாய்ப்பனம் போலே வில்லை செய்து
வில்லை செய்த மருந்தெல்லாம் சமலுய்க் கொண்டு மீறிய தோர் காந்த சத்து உருகும் போது
சொல்லுவேன் சத்துக்குச் சமலுய்த் தாக்கி தடியாக ஒவ்வொன்றாய்க் கொடுக்க வாங்கும்
அல்லவே சமலுகத் தாக்கிப் பின்பு அப்பனே ஒடு கொண்டு மூடித் தாக்க
வல்லதொரு குகை யருக நன்றுயூது மகத்தான காந்தமது வங்கந்தானே.

11. தானென்ற காந்தமது ஈய்யமாகிச் சாத்திரமெல்லாம் படித்தார் அருமையென்றே
நானென்ற ஆணவத்தால் வெளியில் போட்டேன் நாட்டாதே கள்ளரென்ற பின் ஊக்கெல்லாம்
வானென்ற ஈயமதைப் பதனம் பண்ணு வன்மையா யிதிலுடைய நாதங் கேளு
வேனென்ற அயப் பொடிதான் பலமதற்கு வெள்ளையொடு தாளகமுஞ் சூதங் கூட்டே.

12. கூட்டுவாய் சாரமொடு காரந்தன்னை குறிப்பாக வகைக்கு ஒரு பலந்தானப்பா
மூட்டுவாய் புளிநு களஞ்சு கூட்டி முந்தியதோர் வெள் கருவி நீராலாட்டு
ஆட்டுவாய் இரு சாமம் அரைத்த பின்பு வளமாக வில்லை செய்து ரவியில் போடு
நாட்டு வாயுலர்ந்த பின்பு மூசைக்குள்ளே நலமாக வைத்ததனைக் குகை வாய் மூடே.

13. மூடப்பா வோடு கொண்டு சீலை செய்து முன்போலே உருக்கி யெடு வங்கமாய் நிற்கும்
தேடப்பா முன்போலே சோதித்தேறு சோதமெல்லாம் இரும்பிட யீயங் காணுர்
ஆடப்பா இதிலுட்டு சித்தராட்டு அரகரா காந்தயிதில் கூடிநிற்குஞ்சல்
வீட்டப்பா பலத்துதடா மறலி யெகு மிதயிஞ்சித் தென்று சித்தர் மறைத்திட்டாரே.

14. மறைத்திட்டார் அயத்திலுடு காந்தந் தன்னை மக்களே யவயிருத்த தட்டு மென்று
குறைத்திட்டார் அருமையுங் களத்து முன்னே கொள்வதற்கு முதற் கற்பமென்று கூறுர்
நிறைத்திட்டே உலகமெல்லாம் சித்தராய்ப் போக நிலையான தொரு வரையுதி காணேன்
முறைத்திட்டந் தப்பாமல் கற்ப மெத்த முந்தவே அயகாந்த மொளிந்திட்டேனே.

15. மொளிந்ததொரு அயகாந்தம் பலந்தானுன். முத்தமிழ் சேர் புலத்தியனே வகையொன்றுக்கு
தெளிந்ததொரு தங்கமது பலந்தானென்று சேரவொரு மூன்று மொன்றாய் உருககியாட்
ஒளிந்த தொரு கல்வத்தில் பொடியாய்ச் செய்து கூட்டப்பா கண்டிடைக்குச் சவ்வீரத்
வளிந்தோடும் ரசமிதிலே பனியிற் போடு மாட்டாத தங்க மிடை சூதந்தானே.

சூதமுற வாலையதாம் நாள் மூன்றில் தான் சுருக்காகத் தீயுமொரு சாமமாட்டி
நாதமுற முலைப் பாலாலாட்டு ஆட்டு இராப் பனியிற் போட்டு விடு மூன்று நாள்த் தான் ~~[illegible]~~

(Incomplete)

(~~[illegible]~~)

வேறுநூல்

18. ஆனதொரு தீனீரில் வகையைக் கேளு அப்பனே வளலையொடு வீரம் பூரம்
ஆன கெந்தி மால் தேவி லிங்கம் உத்தமனே வெடியுப்பு அன்னபேதி
தாவவரும் புகை நீரைப் பேசப் போமோ சகல சரக்கெல்லாஞ் செந்தூரந்
தானே.

19, ஆரமென்பல் ஆரமல்ல சொல்லக் கேளு தடியான வெடி சத்தங் கண்டாலாச்சு
பாரமல்ல குரு முடிக்க அப்பா கேளு பாழிலே கரி சுட்டுப் போகாதே நீ
காரமென்ற கல்லானை பட்டுதானல் கடுஞ் சார மிந்தாலே கட்டிப் போச்சு
ஆரமிட்ட கருங் கல்லைச் சொல்லவில்லை அப்பனே ஆருனைக் காதியாமே.

20. ஆதியென்ற மூலமப்பா சத்தியாச்சு அருளான பீடமப்பா ஆனைக் கல்லு
பாதி பிரை யிந்தாலே வழலையாச்சு பாரீன்ற புவாலே சத்தியாச்சு
சோதியிட்ட புரனத்தால் சிரசு போச்சு சொல்லுவது கடுங்கார சலத்திலே
நீதியென்ற வாதமெல்லாந் துலங்கிப் போச்சு நீருன புரனத்திலிருந்து பாரே.

21. இருந்துரைத்தார் சமாதியிலே திங்களொன்று யிரண்டு திங்கள் சென்றவுடன்
கல்லுப்பாச்சு
அருந் தவத்தால் பெரியோர்கள் சொன்னல்க் காணும் அப்பவே பூ வெடுக்க
வாழ்ந்த மூர்த்தி
பொருந்துவது பூவாலே கட்டிப் போச்சு புறனத்தால் முடிக்கட்டு கண்டதாச்சு
திருந்துவது பொன்னென்ற ஆனை கூட்டி செத்தார்கள் கை முறையாய்ச் செனித்தவாரே.

22. வாறுகேள் முப்புவே குருவே அய்யா மகத்தான குருவாலே பூரச் சுண்ணம்
பேறுவது கல்லானைக் கட்டில் மேலே யிந்தாலே பூரணமாய்ச் செம்நீராச்சு
ஊறுவது கூறிது தான் உப்புக் கட்டும் ஓசையிட்ட வீரமிட வேதையரும்
தேறுவது கோடான கோடி காப்பு திறமான வேதையப்பா மலை பொன்னுமே.

23. பொன்னுவதோர் கார சாரமாகும் பூமியுட நாதமப்பா சாரமப்பா பூமிநாதம்
மின்னுவ பூவாத்தாள் வெள்ளை மூர்த்தி வீரகலையே கெடுக்கும் பூரணந்தான்
சொன்னக்கால் தோணுமப்பா நாலைப் பார்த்துத் துறை காண மடையரைப் போல்
சுடாதே நீ தான்
சன்னு சங்கொண்ட தொரு வீனர் போலே சாத்திலே விழாதே குருவைச் சேரே.

24. குருவான பெரியோர்கள் தன்னைக் கண்டால் கும்பிட்டு தெண்டனிட்டுச் சீடனுகி
திரிவதனுல் சிந்தைதனைச் சோதியார்கள் திடமுடனே சிந்தை யுற்று யிருந்தாயாகில்
நிருவிப்பார் வாத மெல்லாஞ் சீடனென்ற சகல கலைஞான மெல்லாந் தானே
தங்கும் அருளாகும் பொருளாகும் மாசான் தன்னை அடி பணிந்தாலடி முடியை
யறிவிப்பாரே.

25. அறிவதற்குக் கருச் சொல்லார் பாடல் தோறும் அப்பனே கருவறியார் மூடர் வாதி
செறிவுகின்ற உவரான பூலாம் வேதை யாச்சென்ற காச்சலப்பா சொல்லக் கேளு
உறியில் வெண்ணை உருகுவது நெய்யாய்ப் போகும் உத்தமனே வழலை யெனுஞ் சார
மப்பா
யிறுகியப்பா யிந்தாலே குருவாய்ச் சேரும் எரிட்டுக் கொல்லுமப்பா உப்புத்தானே.

26. உப்பு துவருப்பல்ல சொல்லக் கேளு உவர்க் கன்னிலே விளைந்த அடி தானப்பா
உப்பென்ற அதக் கெடுக்க வாழ்ந்தவர் மூர்த்தி ஒகோ கோ ஆக நீருப்ப தோன்று
முப்புவுங் கூடியல்லோ குருவாய்ப் போச்சு முறுக்காரம் வந்து மேலேறலாச்சு
ஒப்பான வள்ளலை யிது பூறணந் தானுச்சு உயர்ந்த வெடி ஆகாச உப்புச் சாமே.

27. சாகமப்பா சற்பூரஞ் செத்தப் போச்சு தனி பூரங் கல்லானை வளைக காச்சு
போகுமப்பா ஆனையது பட்டுப் போச்சு பூரணத்திலிருந் தாலே விதான் கட்டி
வேகுமப்பா சரக்கெல்லாங் கண்ட போதே வெடியுப்பு தாயான மூலமாச்சு
ஆகுமப்பா யித்தனையும் உவர்க் கன்னிலே ஆதித்தன் கண்ட பின்பு சோதியாச்சு.

28. சோதியாம் சிவமான நிலவுப்பித்தான் சொல்லுவது வழலையுப்பு மவுனமாகும்
ஆதி யிதை யறிந்தவனே மூத்த வாதி ஆகாச நீருப் பாலெல்லாமாச்சு
வேதையென்ற பொருள்களெல்லாம் முப்புவாகும் விமலனும் வழலையுப்பை அறியமாட்
டார்

29. கல்லுப்பு நல்லுப்பைக் கட்டிக் கொல்லும் கல்லானை பட்டு விடுங் கருவுண்டாகும்
வல்லமையாய் முப்பூவும் முடிந்தாயானால் மகத்தான கல்லானை பட்டுப் போகும்
சொல்வார்கள் சொல்வார்கள் பெரியோரையா சுத்த ரவி வழலையுப்பு சொல்லுங் காணுர்
யெல்லாருங் கண்டதுவோ ஆக நீரு யேக வெளிச் சில மறியார் கல்லுப் பாமே.

30. கல்லுப்புக் குருவானால் ஆனைக் கல்ச் சாம் கடுங்கார மேவுதற்கு பூமிநாதம்
சொல்லக் கேள் நீராலே சுத்தி பண்ணுந் துடியான கல்லானை சுற்றியாச்சு
அல் க் கேள் சீனமொன்று முப்புவொன்று அடங்காத ஆகாசம் வெடியுப்பொன்று
வல்லொத்த குடனொன்று பச்சையொன்று வளமான துரை யண்டச் சுன்னம் ரெண்டே.

31. ரெண்டுடனே காந்த மொன்று சிப்பி பத்து நேராக யிதை யாட்டச் சம்பளத்தால்
ரெண்டு சான் புடம் போடச் சுன்ன வேகம் நாதமிது முப்புவாலித் தனையுமாச்சு
உண்டு கொள்ளும் உள்க் கருத்தான் சரியாய்த் சுக்கி பண்ணுக விரவியதை பீங்கா னில் வைத்துப்
பண்டான ஆகாச சீனமோடு பழச் சாத்தில் மோர் கூட்டப் பூரமாச்சே.

32. ஆச்சப்பா வழலையிது சுன்னம் பண்ண அப்பனே துரை யண்டஞ் சீனமொன்று
வாச்சப்பா ாரமிட நீரய்ப் போகும் வளமான குடக்கு அங்கி பூட்டி
காச்சப்பா காச்சப்பா கல்லானைத் தோட்டுக்குள்ளாய் கை முறையா புதி வரச் சுன்னமாகும்
வாச்சப்பா பீங்கானிலிட்டுக் கான வளமான அடிச் சுன்ன மேலியாடே.

33. ஆட்டிவிந்தா லேசியமாய்ப் போச்சு அப்பனே மதாவானை பட்டுப் போச்சு
தேடினால் வாராது சேதியப்பா திரமான நீருக்குப் பேர் தான் கேளு
ஒடுகிற பாம்பாகும் வழலையப்பா உத்தமனே யிந்தாகும் பூரணந்தான்.
சாடுறது பூரத்தாலக்கார சாரந் தனி முப்பவாதி யென்றால் குருவிதாமே.

34. குருவான நீராலே சுன்னங் கோடி கொண்ட தொரு செந்தூரங் கோடா கோடி ~~ரமுடிவு இல்லை~~) (Incomplete)

(வேறு)

31. பாங்காகக் கசாயஞ் செய்து நிசமாக விட்டாட்டு ஒரு நாள் மட்டும்
ஆளப்பா அஞ்செருவில் புடத்தைப் போடு ஆரி யெடு கல்வத்திலாட்டத் சுளே

32. ஆட்டத் சுளாகுமடா வெண் கருவை விட்டு அரைத்து வில்லை செய்து ரவியில் உலத்திக் கொண்டு
மாட்டு வாயஞ் செருவில் புடத்தைப் போடு வாகாக அரைத்தரைத்து அஞ்சு தரமானால்
நாட்டவே வெண்பொடியாய்ப் பதனம் பண்ணு நலமான பெருவயறு மகோதரங்கள்
ஊட்டவே நீர்ச் செருப்புக் கல்லடைப்பு ஓடுமப்பா வெடியுப்புச் சுன்ன நீரே.

33. வெடியுப்பு பலம் பத்தப்பு பூநீர் பலம் பத்து வேகமடா பழச் சாத்தால் மாள மட்டும்
அடி கனத்த கறண்டியிலே வழித்து வைத்து அப்பனே கொதிக்க வக்கச் சுன்னமாகும்
கொடியிதப்பா பீங்கானில் நீரதாகும் கூறினேன் வயித்தியத்திரப்பு நீரே
துடியாகச் சலாசத்து தனக்கு முன்னே தொய்யப்பா அரைத்ததனைப் புடத்தைப் போடே.

34. போடப்பா அதுவல்லோ அறுத்து வாங்கும் பொரி வந்த கற்பங்கள் கொள்ளும் போது
நாடப்பா திசவாய்வு பேதங் கொண்டு நற்காமல் கொடியதிரம் பெருத்துக் காணும்
கூடப்பா விதக்கல் லோகாரச் சுன்னம் கொட்டினேன் சத்தோடே கூட்டிக் கொண்டு
சாடப்பா வென்னையிலே சத்துக் காரம் தடையறவே புலிப் போலே தாக்கும் பாரே.

35. <u>உப்புச் செந்தூரம்:-</u>

எடுத்ததொரு வர்க்கமெல்லாந் தீர்ந்து போக வென் மகனே செந்தூர மொன்றியம்பக் கேளு.

36. தடுத்த தொரு லவணத்தைத் தண்ணீர் விட்டுத் தாவாக பத்து தரங் காய்ச்சிக் கொண்டு
உண்டத்ததனை ஆட்டிடவே மருந்து கேளு உத்தமனே அருசு கெந்தி லிங்கந் தாரும்
யெடுத்த தொரு உப்பொன்றுக் கரைக்கால்ப் போடே.
(வேறு) (Incomplete)

67. அண்டசத்து :-
ஆமப்பா அண்டோடு பலந்தாஅென்ப அப்பனே சூதமொடு காரசாரம்
தாமப்பா கெவுரி வெள்ளை யரிதாரந்தான் சாதகமாய் மிறுதார சிங்கி
யேமப்பா களஞ்சி ரெண்டு வகை யொன்றுக்கு பெல்லாந்தான் கல்வத்திலரைக்கக் கேரு
நாமப்பா வெண்கருநீர் விட்டு ஆட்டி நலமான சாமம் ரெண்டு வில்லை செய்து கட்டே.

68. கட்டிய பின் ரவியிலே மூன்று நாள் தான் காய்ந்த பின்பு குகைக்குள்ளே வைத்து மூடி
ஒட்டிய பின் சீலை மண் செய்து லையிரா து உத்தமனே ஒரு மணியாய் நிற்கும் பாரு
வெட்டிய பின் அண்டோடு வெங்கலம் போலத் தகரும் விள்ளார்கள் பெரியோர்கள் பாத்துக் காரி
அட்டியில்லை அண்டத்தைச் சோதித்தே நீான் அப்பனே ஈயந்தான் பலந்தான் ஆக்கே.

69. ஆக்கப்பா சமஞ்சுத் தங்கந் தன்னை அடியாக ரெண்டு மொன்றாய் உருகும் போது
தாக்கப்பா சூதமொரு பலத்தை வாரு தலையைச் சர்ப்ப மது விழுங்கும் வாறாய்
போக்கப்பா திரகமொரு பலத்தைப் போடு பொலிவாக லிங்கமொரு பலத்தைப் போடு
மருவி நின்று உருகுமடா களங்க மாச்சே.

70. ஆச்சப்பா களங்கத்தைக் கல்வத்திட்டு அடங்காத கெந்தகந்தான் ரெட்டிப்பிட்டு
வாக்கப்பா பத்திலொன்று சீலையு மிட்டு வாகாக தாலம் பாலாலாட்டு
கடந்த பின்பு குப்பியிலே செலுத்திக் கொண்டு கருவை பெற வேணு மென்று வாலு கேந்திரம்
வாய்த்த தொரு முத்தீயு மாட்டு மாட்டு ஏளமான நாலா நாள் குப்பி வாங்கு
சார்ந்ததொரு அருணைப் போலச் செந்தூரந்தான் சாதிக்கும் மெதிராளி
எதிர்க்க மாட்டான் ஆய்ந்த தொரு அண்டத்தின் வங்கம் நாகம் சூதங் கெந்தி அருளைப் பாரே.

71. அருளான கற்பங்கள் கொள்ளும் போது அடங்காத தாகமொடு நீரில் தோசம்
மருளான மயக்கமொடு கண்ணில் மய்யல் வாதத்திலெழுந்த ஈளை ரோகம்
சுருளான மந்தார காசமொடு சுவாச காசமொடு சதையில்த் தோஷம்
கருவான கற்பத்தால் வந்த நோய்கள் காணுதே ஓடுமடா கண்டுபாரே.

72. கண்டு கொள்ளும் அண்டத்தின் செந்தூரந்தான் கலக்குமடா நாடியெல்லா மிருக்குந் தேகம்
உண்டு விரு குன்றியிடை பனைவெல்லத்தில் ஒரு போது கொண்டாக்கால் போது போதும்
மன்றின்ற சயரோகம் மிஞ்சித்தாலும் வகை சொல்லக் கேளடா ஆடாதோடை
யிண்டு சங்கு தாவளை முருக்கு முல்லை இளந்துளசி கண்டங்கத்திரி மென்னே.

73. என்னவே மூலிகை தான் வகையொன்றுக்கு யிடித்ததொரு சாறு கால் படி வீதந்தான்
சொன்னதொரு மூலிகையின் சாத்தை யெல்லாம் அன்று மொரு பனைவெல்லம் பலமூன்று பத்து
அன்னவே அடுப்பில் வைத்துக் காயும் போது அரத்தை யொடு திரிகடுகு திரிபலாதி
விள்ளவே கற்கண்டு வசம்பிறுடு விளங்கவே வகை யொன்று பலந்தான் ரெண்டே.

74. பலமான தொரு பலந்தான் நெல் பொரியுங் கூட்டி பாங்காக மருந்தெல்லாம் சூரணித்து
சிலமான பாகெல்லாம் பாகு சேரில் திடமான சூரணத்தை யதிலே பாய்ச்சி
பலமான தேனிலொரு படிதான் வாரு பேசாதே ஆவின் நெய்படி தான் வாரு
குலமான லேகியமாய் வளித்து வைத்துக் கசாதே பீங்கானில் பதனம் பண்ணே.

75. பதனமாய் வைத்திருப்பாய் லேகியத்தை பாங்காகக் களஞ்சி நிறை யெடுத்துக் கொண்டு

விதன மெல்லா மொளிந்ததடா சலம் போன போக்கு வேரேடே அமைத்த தடவு பரத்தி வேகம்
மதகாமேசுப மாவி நன்ஜுக் கட்டு மங்கையரைத் தோய்ந்தாலும் வாராதென்னே.

__கிருஉத்ஜ அப்பிரக செந்தூரம்__:-

76. வாராத கிருஉத் அப்பிரகந்தன்னை வாய்ப்பாக நவநீதம் செய்து கொண்டு
போடப்பா பலமொன்று வாங்கிக் கொண்டு பலந்த வெடியுப்புடனே
காரமது சீனமொடு ஜூடன் கூட்டி தயவாகக் கல்லுப்பு வகை யொன்றுக்கு
பாராதே களஞ்சி யொன்று கூடப் போடு பர்ங்கால பழச் சாத்தால் ஒரு நாளாட்டே

77. ஆட்டிய பின் வில்லை செய்து உலரப் போட்டு அன்பதெருவுக்குள் வைத்துப் புடத்தைப் போடு
முடிய பின்னெடுத்ததனைக் கல்வத்திட்டு முளங்கவே கற்பூர வள்ளிச் சாத்தால்
ஆட்டிய பின் அரைத்திடுவாய் பலந்தான் கெந்தி யுறப்போடு நாளொன்று சென்றால் வில்லை
காட்டுவாய் ரவி முகத்தில் உலர்ந்த பின்பு கட்டாக அன்பதெருக்குள்ளே போடே.

78. போடப்பா புடமாறி யெடுத்துக் கொண்டு புகழாகப் பழச் சாத்தால் கல்வத்திட்டு
ஆட்டப்பா நாளொன்று அரைத்து வில்லை அப்பனே அரைத்து முன்போல் புடத்தைப் போடு
தேடப்பா ஆறின பின் கல்வத்திட்டுத் திரமாகக் குட்டித் தக்காளிச் சாத்தால்
கூட்டப்பா நாளொன்று அரைத்துப் பின்பு ஒருமுறவே வில்லை செய்து புடத்தைப் போடே.

79. புடமாறி யெடுத்ததனை யெருக்கம் பாலால் பேசாமல் நாளொன்று அரைப்பாயப்பா
திடமாக வில்லை செய்து உலத்தி சீரப்பா முன் போலே புடத்தைப் போடு
நடமாடும் பின் பொருக்கால் பழச் சாத்தாலே நவிலாதே தினமொன்று அரைத்த பின்பு
உடனுடு சத்துருவாய் காரசாரம் உத்தமனே தனக்கெல்லாந் தின்றவாறே.

80. வாருடனே கருத்திருந்த தேவிநாதம் மாண்டுதடா கன புடமாய் மாட்டு மாட்டு
கூறுடனே அப்பிரக நவநீதத்தைக் கொண்டவகுர் வைத்தியத்தில் கொட்டினேன் நான்
வீசுடனே செந்தூரம் நன்றா காட்டால் விளங்கவே பொற்றலையின் சாற்றலாட்டி
கெட்டுடலே ஊறெருவில் புடத்தைப் போடு செந்தூரமாமடா செப்பக் கேளே.

81. கேளப்பா அப்பிரக செந்தூரத்தை கெடியாகத் திரிகடுகு தன்னில் கூட்டி
வாளப்பா தேன் நெய்யில் கலந்து கொண்டு மருவி யிந்தச் செந்தூரங் குன்றியிடை கூட்டி
சொள்ளப்பார் கெற்பத்தில் வந்த தோசம் கூட்டே போமடா பத்து நாள் கொள்ள
ஆளப்பா உதிரத்தில் வாயுவெல்லாம் அபானத்தின் கீழ் வாசல் புக்கிப் போச்சே.

__சீந்தி சர்க்கரை__:-

82. போச்சப்பா மேகமென்ற தெல்லாம் போகும் புகுந்த தொரு நீரிறக்க மெல்லாம் போச்சு
ஆச்சப்பா சீந்தியுட சர்க்கரையைச் சொல்வோம் ஆச்சரியம் அஸ்தி சுரம் தோசயில்லை
போச்சப்பா நாடி தனில் தோசமில்லை பிரபலமாய்த் தேக மெல்லாம் குளிர்ச்சி பண்ணும்
வாச்சப்பா வயித்தியத்தின் சர்க்கரையைச் சொல்லார் வாய்ப் பேச்சோ வயித்தியந்தான் வணங்கிக் கேளே

83. வணங்கியே நீ கேளப்பா புலத்தியனே அய்யா மாறிட்ட மில்லாமல் சர்க்கரையைச் சொல்வேன்
முணங்கியே போகாமல் பருந்தண்டாக கொண்டு வந்து ரவி யுலத்திக் காய்ந்த பின்பு
பிணங்கியே போகாமல் யிடித்துத் தூளாய் பலமாக வடிகொண்டு சூரணித்து
வளம் பெறவே பொடி படிகால் ஒன்றுக்குள் நீளவாகாகச் சீலத்தை வாரே.

84. வார்த்திடுவாய் மறு நாளில் யிடித்துப் போட்டு மறு படியும் சலமதிலே முன்போல் விட்டு
சேர்த்திடுவா யிப்படியே பத்து வன்னம் கூறுகச் செய்த பின்பு சொல்லக் கேளு
பார்த்திடுவாய் புளித்த தொரு காடிக்குள்ளே பழச் சாறு பதினறு கொண்டு வாரு

85. கேளப்பா புலத்தியனே சீந்தியுடன் கைப்பு கேட்டதில்லை சித்தரெல்லாஞ் செய்வார்கள்
ஆளப்பா வாயிலிட்டா லண்டவரை மட்டும் கைப் பென்றல் வேம்பங் காய்போ
வாளப்பா வயித்தியனே யென்று சொன்னேன் வாதிக் கல்லோ சொன்ன மார்க்கமப்பா
ஆளப்பா ஆவின் மோர் படி நாலுக்குள் அப்பனே கால் படி தான் பழச் சாறுட்டே.

86. பழச்சாறு விட்டு பின்பு ஒரு படியாம் பொடிக்கு பாங்காகக் கரைத்து வைத்து மறுநாள்
கேளுமப்பா பழச்சாறு மோரு மிறுத்துப் போட்டுப் பாலாவின் பால் படிக்குள் பொடி தானிட்டு
யிளைச்சல் லோ வங்காளச் சீனி கேளு யென்ன சொல்வேன் அரைப்படிதான் சீனி போட்டு
தழைச்சுதப்பா ரவியிலே உலர்ந்த பின்பு தானமுர்த்த சர்க்கரையாகு மென்று காணே.

37. காலப்பா யிப்படித்தான் சர்க்கரையைச் செப்பார் கை கண்ட சித்தரென்றல் காலக்குச் சொல்லார்
வீளப்பா மற்றெல்லாஞ் சர்க்கரையோ அல்ல மீறுகின்ற கசப்பதனை யடக்க மாட்டார்
தோளப்பா சர்க்கரை வாயிற் போட சுருக்கடா அத்தி சுரமெல்லாம் போகும்
பூளப்பா யிதிலேது மருந்து கூட்ட புகலுவேன் புலத்தியனே கேளு கேளே.

88. கேளப்பா திரிகடுகு மதுரம் ஓமம் கெடியான வாய்விளங்கம் நருக்கு மூலம்
கேளப்பா கற்பூரம் ஒன்மைப்பூ கிருபையுள்ள சீரகஞ் கோரோசினை கஸ்தூரி
கேளப்பா சாதிக்காய் பத்திரி கிராம்பு கெடியாக வகைக்கொன்று பலந்தானென்
கேளப்பா இளவறப்பாச் சூரணித்து கிருபையுடன் சொல்லக் கேள் கவிரத்தின் பூவே.

89. பூவ்தனை நிழலிலுலத்திச் சூரணித்து பட்டா சமனுகச் சீனி காலாய்
பூவதனைச் சேகரித்துச் சூரணந்தான் அமுர்த சர்க்கரைக்கு நாலுக் கொன்று
பாலதனில் கலந்து கொண்டு பதனம் பண்ணு படுபாவி மேக சலம் பறந்து போகும்
ஆளுசெற லேகியந்தான் செய்யக் கேளு அப்பனே தானே விழுதச் சாறு.

90. வாங்கியே படி நாலு புதுச் சட்டிக்குள் வாரப்பா இளநீரும் படிதான் நாலு
தேங்கியே இரண்டு மொன்றாய்ச் சேகரித்து செப்புவேன் சுருவிஞ்சி பலந்தானென்று
தாங்கியே நன்னாரி பலந்தானென்று சாதகமா யேலமது பலந்தானென்று.

91. ஒன்றாக யிதுவெல்லாம் யிடித்துப் போட்டு ஒரு படியாய்ச் சுருக்கிய பின் அதிலே கேளு
நன்றான சீனி பலமதிலே போடு ரசபாகம் வரும் ~~[illegible]~~ நேரம் தன்னிலேதான்
வென்றதொரு அமுர்த சஞ்சீவி தன்னை மேவி யரை படி யளந்து யதிலே போடு
கன்ற ஆவின் நெய் படி கால்தான் வாரு கலங்காத நெயிற் பாதி தேனைக் கூட்டே.

92. கொட்டிய பின் மெழுகு பதந் தன்னிலே தான் கூறான பீங்கானில் வழித்து வைப்பாய்
வெட்டினேன் தேகத்தில் நோயகளெல்லாம் விடைய யிட்டு விடைய யிட்டுச் சாதித்தே தான்
அட்டியாய் சொல்லதிந்த அமுர்த லேகியம் அப்பனே ஆருக்குஞ் சொல்லவில்லை
மட்டில்லா வயித்தியத்தின் சாஸ்திரஞ் சொன்னேன் மாற்கமில்லைச் சூதத்திரத்துக் கொள்வாறே.

93. ஒவ்வாது லேகியத்தில் களஞ்சி ஊக்கி உத்தமனே அப்பிரக செந்தூரத்தை
செவ்வாகக் குன்றியிடை திரமாய்க் கொள்ளு தேகத்தில் மேக சுரம் மேகவெட்டை
கவ்வாத அஸ்தி சுரம் வெட்டை போகும் கபாலத்தில் வெஉட்டை சுரம் ஒட்டடம் போகும்
இவ்வகை தான் பத்து நாள் கொள்ளும் போது யெமனும் வெல்லாது தேகந்தானே.

<u>கருநாக செந்தூரம்:</u>

94. தானென்ற நாக செந்தூரங் கேளு சார்வான வங்கமதிற் பலந்தானென்று
காவென்ற நற்பவளம் பலந்தானென்று கை முறையாய்ச் சலாசத்துப் பலந்தானென்று
வேனென்ற வில்லை செய்து ரவியில் போட்டு கூறாக வுலர்ந்த பின்பு புடத்தைப் போடே.

~~95. பொட்டெடுத்து நாலுக்கொன்று கெந்தி கூட்டிப் பகமாக ...~~

95. பொட்டெடுத்து நாகக்கனிஞ்சு செந்தி கடைப்
புக்கதாக பொற்றிலையல் கன்றி வாட்டி

காட்டெடுத்த வில்லை தனை யுலர்ந்த பின்பு வெரு கருக்காய் அன்பத்தொரு புடத்தைப் போடு
மூட்டெடுத்துக் கருவங்க செந்தூரந்தான் மோசமில்லை முக்காலும் புடத்தைப் போடே
சூட்டெடுத்துப் பொடி செய்து பதனம் பண்ணு தடமாகக் குன்றியிடை கொள்ளு கொள்ளே.

96. கொள்ளடா அமுர்த சஞ்சீவி தன்னில் கொண்ட பின்பு சலக் கழிச்சல் கடுப்பு ரத்தம்
விள்ளடா ஓரியெரிப்பு லிங்கப் புத்த மேகத்தால் லெழுந்த பல தோஷமெல்லாம்
எள்ளடா அனு வளவு பற்பத்தாலே எழுந்த தொரு மேக சல மிறந்து போச்சு
தள்ளடா எமனை வாசி கொண்டு சாத்தடா மண்டலத்தில் சித்தியாமே.

அயத்தகடு செந்தூரம்:- 31.10.63.

97. ஆமப்பா அயத் தகடு பலந்தானென்று அப்பனே அந்திடைக்குச் சூதங் கூட்டி
வேமப்பா கல்வத்திலாட்டு ஆட்டு வீரமொடு நவச்சாரம் பலந்தானென்று
வாமப்பா மூன்று நாள் கை விடாமல் மாட்டி யரை பொடியாகச் சிவந்து போ[illegible]
ஓமப்பா புதுச் சட்டி அடுப்பில் வைத்து மோசங்கள் வாராமல் வறுத்திடாயே.

98. வறுக்கையிலே பதம் பாரு முருக்கம் பூப் போலாம் வண்ணமிட்ட பதத்திலே கருகாமல் வாங்கு
நறுக்கையிலே குன்றியிடை பனைவெல்லத்தில் நிசமாகக் கொண்டிடவே சூலை வாங்கும்
மொறுக்கையிலே யிதின் சுருக்கு யெதுக்குமில்லை ஓகோ கோ ரோகமெல்லாம் ஒளிந்து போகும்
மறுக் குன்ம மென்றதெல்லாம் போகும் வாதம் விஷக்கடிகள் வாங்கிப் போமே.

99. துரிசு செந்தூரம்:-

வாங்கிப் போம் துரிசு செந்தூரங் கேது வாகான அரப்பொடி தான் பலந்தானென்று
தேங்கிப் போம் கெந்தகந் தான் பலமு மொன்று திறமாக மாய்ந்த பின்பு செப்பக் கேளு
தாங்கிப் போம் துரிசு மதில் பலந்தானென்று சாதகமாய் பழச் சாத்தில் திவந்தா மாட்டு
முக்கியதோர் வீரம் ரெண்டு களஞ்சி கூட்டி உத்தமனே அரைத்ததனை வில்லை தட்டே

100. கட்டியே ரவியிலே உலர்ந்த பின்பு கனபுடமே போடப்பா மங்க வேண்டாம்
ஒட்டியே ஆறிய பின் செந்தூரந்தான் உண்மையாய்க் குன்றியிடை திரிகடுகு கூட்டி
அட்டி யென்ன மண்டலந்தான் கொள்ளு கொள்ளு ஆச்சரியம் குன்ம மெல்லா மகன்று போகும்
குட்டியே கெற்பத்தில் தோஷம் போகும் குடியான கிருமியெல்லாம் குட்டப் போமே.

101. அரப்பொடி செந்தூரம்:-

ஓட்டப்பா அரப்பொடி தான் பலந்தானென்று அடியான கெந்தகந்தான் பலந் தானென்று
மூட்டப்பா லிங்கமொடு காரசாரம் மூனையான உப்பு ரெண்டு கூடன் சீனம்
மாட்டப்பா வகை யொன்று களஞ்சி யொன்று ஆதியென்ற பூரதிலே களஞ்சி யொவ்
மாட்டப்பா காந்தமது பலந்தான் கூட்டி வளமான பழச் சாத்திலரைத்திடாயே.

102. அரைத்திடுவாய் ரெண்டு நாள் கை விடாமல் அப்பனே உலர்ந்த பின்பு வில்லை தன்னை
விரைத்திடுவாய் கெஜபுடத்தில் ஆறின பின் விளங்கிய தோர் முருக்கம் பூப் போலாம் வில்லை
நிரைத்ததனைப் பொடி பண்ணிப் பதனம் பண்ணு நிலையில்லாப் பாவி யென்ற பாண்டுரோகம்
கைக் கடுக்க வொட்டாசு கடலே புக்கும் கை கண்ட செந்தூரம் கண்டு கொள்[illegible]

103. கண்டு கொள்ளுமே ஆவின் பால் படி தானென்று கைச் சோலம் நன்னாரி விலாமிச்ச வேர்
விண்டு கொள்ளுங் கீழ்காயின் நெல்லிவேரும் விளங்கியதோர் வகை யொன்று பலந் தானென்று
உண்டு கொள்ளும்படி வெட்டு சிலத்திலே உத்தமனே போட்டு வத்தி படிதானென்று
மண்டுபடா பாகடனேசுட வாரு மைந்தனே முகம் புச்சாத வாரே

104. வாரப்பா படியொன்று பழச்சாறங்கே வரிசையாய்ப் படியொன்று கரிப்பான் சாறு
சேரப்பா படியொன்று நெல்லிச்சாறு தனித் தனியே சாறு படி படி தாஜென்
சாரப்பா ரெண்டு பத்து பலந்தான் வெல்லம் தானரைப்பா யெரியிட்டுப் பாகு சேரில்
யேரப்பா திரிபலையின் சீரகத்திரெடு மியலான திரிகடுகு மேலந்தானே.

105. ஏல மிலவங்கத் தோலிலை கிராம்பு யெவச்சாரம் சாதிக்காய் நாக்கு மூலம்
வாதுள்ள மிளகு வாய்விளங்கம் வகையொன்றுக்கே குறுணித்தக் கொண்டு
நூலை வாய்ச் சங்கு பொடி அதிலே பாதி அப்பனே பாகு வரும் போதில் போடு
சாலவே ஆவின் நெய் ஒரு படி தான் வாரு தவறாமல் தேனதிலே அரைப்படி தான் வாரே.

106. வார்த்திட்டு மெழுகு பதமான வாரே மக்களே பீங்கானில் பதனம் பண்ணு
கோர்த்திட்டு லோக செந்தூரந் தின்று உன்றியிடை தினமொன்று இருநேரந்தான்
சாத்திடவே லேகியந்தான் களஞ்சி ரெண்டு சாதித்து மண்டலந்தான் திப்பாயாகில்
ஏத்திடவே யெந்த வகைப் பாண்டானும் லேகிய செந்தூரத்தைக் கண்ட போதே.

107. கண்டவுடன் பாண்டங்கே பறந்து தப்பா காயங்கள் வெளுத்திருந்ததெங்கே போச்சு
கொண்டவடன் புகையிலையும் புளியுமாகா கடுகிற பெண் ரை யருக்கலாகா
பண்டுடைய பத்தியத்தை விட்டாயானால் படுபாதி லேகிய செந்தூரந்தானே.

108. இல்லை யென்று போகாமல்ச் சொல்லக் கேளு எலுமிச்சம் பழம் பத்து நாலாய்க் கீறி
தொல்லை யென்று போகாது அயசெந்தூரம் தூக்கடா பலங்கால் தான் மண்டூரத்தைச்
செல்லவே சமமாகக் கெந்தி பட்டு திறமாகப் பழச் சாத்தால் ரெண்டு சாமம்
அல்லவே அரைத்து வில்லை உலர்ந்த பின்பு அப்பனே வாகாகப் புடமாறிப் பின்பு
வல்லதொரு செந்தூரங் கால் பலந்தான் தூக்கி வகையாய் இந்துப்பு களஞ்சி ரெண்டு கூட்டே.

10[illegible]. கூட்டியே முன் மருந்து ஒன்றாய்ச் சேர்த்து கொண்டு நீ சீரகமோர் களஞ்சி கூட்டி
நாட்டியே பழத்துக்குள் சேரவிட்டு நலமாகக் கரிசாலைச் சாறு நாழி
மூட்டியே கத்தாளஞ் சாறு நாழி முருங்கிற செருப்படியின் சாறு நாழி
தாட்டிகமாய் முன்குளி சாறு வார்த்து சட்டியிலே பழத்தை யெல்லாம் பதித்து வைய்யே.

110. பதித்து வைத்து நெல் குழியில் பத்து நாள் வை பகலிரட தொகுவுக்குள் பத்து நாள் வை
பதித்து வைத்து பழந் தன்னை தினமொன்றுகப் பத்து நாள் கொள்ளப்பா பாண்டு போகும்
பதித்திருந்த வாத நீர் பாண்டானும் பறக்குமடா பால்டெல்லாதீமே.

<u>கெந்தி:-</u>

111. எல்லாரும் வயித்தியன் போல் நோவு பார்த்தால் விழைச்சதுவோ நோயை அப்பா ஏழை மாண்பர்
வல்லாரும் வாதி மகன் வயித்தியவான் மற்றவர்கள் நோயறியார் மட்டையப்பா
சொல்லாமல் சொல்லுமடா கெந்தகத்தை சுட்டிடுவாய் நின்ற விடந் தீர்ந்சானே
கல்லான கெந்தகந்தான் சாமமொன்று காணப்பா அரைத்து வில்லை கட்டிப் போடே.

112. கட்டுமடா அச்செருவில் புடத்தைப் போடு கலங்காதே கெந்தகத்தை யென்ன சொல்வேன்
வெட்டுமடா குட்டமொடு கிரந்தி குலை வெல்லுமடா சூத பற்பம் கூட்டித் தின்று
பட்டு விரும் மேக சுரம் மேகஞ்சூலை பறக்குமே மேகத்திலெழுந்த வாய்வு
திட்டமாய் பத்து நாள் கொள்ளும் போது சித்தியடா கர்பத்தியாதி தானே.

<u>வெங்கல செந்தூரம்:-</u>

113. உரதியென்ற வெங்கல செந்தூரங் கேளு உத்தமனே வெங்கலந்தான் பலந்தானென்று
அதியென்ற சலாசத்து பலந்தானென்று அப்டத்தோல் பலமொன்று மடிலமொரு

பலந்

வீரவென்ற வீரமது பலந்தானென்ற வருன தாளகந்தான் பலநதான் ரெண்டு
பொருதி யென்ற கெந்தகந்தான் பலந்தானும் போட்டரைப்பாய் கல்வத்தில் பழச் சாத் தாலே.

114. பழச்சாற விட்டரைப்பாய் மூன்று நாள் தான் பாங்காக வில்லை செய்து ரவியில் காய்ந்தால்
வளச்சல்லோ போட்டுதடா மாட்டிக் கொண்டு வாகாக பிடத்திலே செந்தூரந் தான்
இளைச் ல்லோ வெல்லத்தில் மத்தி கொள்ள யென்ன சொல்வேன் ஒன்மங்களெட்டுந் தீரும்
தளைச்சிருந்த மேகத்தி லேந்த தெல்லாம் தவண்டு போமுமடா சார்ந்து பாரே

முத்துமணி:-

115. பாரப்பா முத்துமணி பலந்தானென்று பரை யடங்கா நாகமது பலந்தானென்ற
சேரப்பா சூதமொரு பலந்தானென்று சிறப்பான வீரமொரு பலந்தானென்று
வாரப்பா முலைப் பாலிலரைத்தொரு நாள் வளமாக வில்லை செய்து ரவியில் பே
வேரப்பா புக்களஞ்சு கெந்தகந்தான் விளங்கவே ரெண்டு பலங் கூட்டி கூட்டே.

116. கூட்டயே படம் போடு கோழியப்பா அரகரா முத்துமணி செந்தூரந்தான்
நாட்டவே கிரந்தி புத்து யோனிப்புத்து நல்லதொரு லிங்கப் புத்து கண்டமாலை
முட்டவே மூலங்கள் பிளவை யரையாப்பு மூக்கிலுள்ள சதைத் துளைக்கப் பிளிசங்கள்
காட்டவே செந்தூரம் கண்ட போதே காணப்பா கெடி கலந்தி ஒடுந்தாலே.

தாம்பிர செந்தூரம்:-

117. தாவன தாளகந்தான் பலந்தானென்று சம்பீரம் பழச் சாறு படி தானென்று
சுருக்கப் போட்டு வேனை முலைப்பால் கால்படியே தாக்கு விளங்கவே பூறதலரும் பின்பு கேளு
வாவன திருகுகள்ளிப் பால்தான் நாழி வாங்கியதிற் போடுகின்ற மருந்தை கேளு
கோவன திருகுகள்ளியுப்பும் பலம் கொடிய நவச்சார மொரு வீரந்தாலே.

118. வீரம் புரத்துடனே வெடியுப்புச் சீனம் விளங்கவே வகையொன்று களஞ்சி யொன்று
சேரவே பொடித்தந்தப் பாலில் போடு சிறப்பாக மூன்று நாள் செலமாகும்
நீராலே தாளகத்திற் காரங்கால் தான் நிறுத்து முன் சொன்ன பலவீதத்தின்
சாரமது கால் பலந்தான் கூட்டிக் கொண்டு சாகவே யரைத்திடுவாய் மூன்று நாளே.

119. நாள் மூன்றிலரைத்து வில்லை பளம் போற் கட்டி நலமாகச் சுத்தி செய்வாய் தாம்புரத்தை
கோள் மூன்றில் தீருமப்பா ஊரல் வாங்க கூறுவேன் அட்டத்தோல் பலந்தானென்று
கேள் மஞ்சள் கட்டான வளவை யொடு கெடியான வெடியுப்புக் காரச்சாரம்
பாழுகாரயப் பு வீரத் துடன் சீனம் பாங்காக வகை யொன்று களஞ்சி ரெண்டே.

120. ரெண்டுடனே அண்டோடு கூட்டிக் கொண்டு நிரையாகப் பழச் சாறு அரைப்படி விட்டாட்டிக் கொள்
கொண்டுடனே வில்லை செய்து உலத்திக் கொண்டு கொடுத்திடுவாய் ஒவ்வொன்று க தாக்கே தான்
பண்டுடனே தாம்பிரமோ பலந்தனக்கு பாங்காகக் கைக் கீளே உருளும் பேர்திற் பலத்தசுத்தி
சண்டாள ஒறலைந் தாம்புரந்தாலே.

121. தானுன சுத்தி செய்தருக்கிகே தான தடையறவே ம குகையிலிடும் போது
யேனென்ற தாளகத்தின் மெழுகு வில்லை யீந்திடுவாய் ஒவ்வொன்றுக் கொடுத்த பின்பு
தேவென்ற நிறம் போச்சு வெங்கலம் போலாச்சு திடமாக அத்துடனே தகர்ந்து தாளம்
பாவென்ற கல்வத்திற் பொடித்துக் கொண்டு பாங்காக கண்டிடைக்குச் சூதம் வாரே

122. சூதத்தினிடை போடு வீரந் தன்னை துடியாக முலைப் பாலிலரைத்த பின்பு
நாமென்ற புரமது பத்துக் கொஞ்சு நாடியரை முன்று நாள் பின்பு கேளு
பாதமென்ற வாவை ரச மட்டை போலாம் பண்பாக கண்டிடைக்கு கெந்தி கூட்
நீதமென்ற பொற் வேலயில் சாற்றுலாட்டி நிலைத்திடுவாய் ...

123. புடத்திலே வெந்துரைத்த செந்தூரத்தை தினம் குன்றிப் பிரமாணம் திரிகடுகு சேர்த்து
நடத்திலே மண்டலந் தானுண்டிடலும் போகு நாளென் பிள்ளையும் வெண்மத்தோடே
சடத்திலே உண்டான கப்பு வாய்வு சாங்கமாய்த் தீருமடா தாம்பரந் தானே.

124. தாம்பிர செந்தூரத்தைத் தின்னம் போக தட்டுண்டு வன்மம் போம் அபானங் கேளு
காம்பியே பிரிந்திருந்த காடி படி பொன்னு கட்டங் கத்திரிச் சாத்தாலாட்டி தானென்று
தேம்பியதோர் திருமேனிச் சாற் படி தானென்று சிறு செருப்படிச் சாறுபடி தானென்று
வெம்பிட்ட பட்டைச் சாற்படி தானென்று மேலான கரிசாலைச் சார் படி தானென்றே.

125. ஒன்றான இஞ்சிச் சார் படி தானென்று உத்தமனே பன்மலையின் பட்டை தன்னை
நன்றாக யென்படி சார் ஒரு படியாய்க் காய்ச்சி நலமான காயமது படிதானென்று
மன்னன பிரமிச் சார் படி தானென்று வாகாக யிதுவெல்லாம் நாளிக் கொள்ளே
சென்றுல் ஒன்பது சார் ஒன்றாய்க் காய்ச்சி செப்பக் கேள் பனைவெல்லஞ் சேரப் போடே.

126. போடக் கேள் நின்ம பக்க பலந்தான் போடு புகழான வெள்ளெருக்குப் பச்சைப் பட்டை
கூடப்பா பல மொன்று அரைத்துக் கொண்டு அப்பனே அன்பக காய் வாழைக் கச்சல் வாங்கி
கூடப்பா நன்றாக நசுக்கித் தட்டிச் சுகமாக அரைத்திடுவாய் பிசின் போலாகும்
தேடப்பா இம்மருந்தைச் சாத்திரத்தோடே சேர்த்து நீ யரைத்திடுவாய் செப்பினேனே.

127. <u>நவ சிந்தாமணி லேகியம்</u>:-
செப்பினேன் சோகினீர் பலந்தானென்று செப்பினேன் நறுக்காகப் புலத்தியனே அய்யா
திரிநரையின் நீர் பலன் சங்கு நீர் பலம் செப்பினேன் பலமொன்று பூண்டப்பா
சேரப்பா யிதுவெல்லாம் சட்ட சின்னம் செப்பினேன் திரிகடுகு வாய்விளங்கம்
திப்பிலி மூலத் தோடு திரிகடுகு தானே.

128. சித்திர மூலத்திடு கடுகு ஓமம் செவியங் கோஷ்டம் மதுரம் சீரகந்தான்
முத்திரையாங் காந்தமொடு வசம்பு காயம் முளங்கலே வகை யொன்றுக் கரை பலமாய்ச் சேரு
சத்தி யெவச்சாரமொடு நவச்சாரம் சீனம் சவுக்காரம் பொரிகாரம் இவைகள் கூடல்
பத்தியாங் கொடிக் களச்சி பருப்பிற் துப்பு பாங்கான கல்லுப்பு பாதி சேரே.

129. பாதியாம் வகையொன்று கால் பலமாய்க் கூட்டு பன்பாகச் சரக்கெல்லாம் குரணித்து
நீதியாங் கருவேப்பிலைச் சூரணத்தை யதிலே போட்டு சேர
கோதில்லாத் தேனொரு படி தான் வாரு
கூவின் நெய்யு மொரு படிதான் வாரே.

130. வாரப்பா மெழுகு பதமான வாடே வாகாகப் பிங்கானில் வழித்து வைப்பாய்
சேரப்ப லேகியந்தான் களஞ்சி யள்ளிச் சிறப்பான தாம்பிர செந்தூரம் தன்னை
சாரப்பா வன்றியிடையாகக் கொள் சாதகமாய்ப் புகையிலையும் புளியுந் தள்ளு
வேரப்பா அஷ்டகுன்மம் யெட்டுந் தீரும் வெகு சுருக்கு நவ சிந்தாமணி யென்றென்னே.

131. நவ சிந்தாமணியான லேகியத்தை நல்லதொரு கற்ப சித்திக்காகச் சொன்னேன்
புத்தியுள்ள வாதி மகான் வன்மந் தீர்ப்பான் யெவனும் தாம்புரத்தைச் செயிக்க மாட்டான்
இந்த வகை லேகியமுஞ் செய்ய மாட்டான் அவன் பிழைப்புக் கெதிரியும் ஒன்றே செய்வார் ஆகா வனி வயித்தியரு மென்றுரேதே.

132. ஒதினேன் தீட்சை யிருநாள் கொள்ளே உத்தமனே வருகூட புசை மார்க்கம்
ஆதியாம் வயித்தியருக்கப்பா கேளு அவலரிபாச் செந்தூர மாகாதென்றும்
சாதியாம் சூத்திர சென்மத்தோர்க் நன்றி சகலருக்கும் பலியாசு தவறன்டே போம்

133. பாரப்பா அயப்பொடி தான் பலந்தானென்ற பரிவான காந்தமது பலந்தானென்ற
சேரப்பா கெந்தகந்தான் பலந்தான் ரெண்டு ஓமமான புவீர களஞ்சி யொன்று
காரப்பா பழச்சாத்தால் யிரண்டு சாமம் கடுகவே அரைத்து ரவி தனிலே காயப் போடு
காமப்பா மறுநாள் ரெண்டு சாமம் மடக்கவே நன்றாக அரைத்துப் பின்னே
(மேல் தொடர்ச்சி யில்லை) incomplete

134. கிறிஞ்சி வித்தை-----------தன்னை வரிசையாய் சமபாகமாக வாட்டி
தாங்கியே வெண் கருவு எருக்கம் பால் வார் சலமான பழச் சாறந் தான் வெவ்வேறே
ஒவ்வியே ஒரு சாமம் இரண்டும் நீத்த உத்தமனே அரைத்து வில்லை ரவியில் போடே.

135. போடப்பா பத்து நாள் காய்ந்த பின்பு புகழான சுண்ணாம்பு பொடிக்குள் வைத்து
மூட்டப்பா கமலமாய்த் தீயை மூட்டு குடியாக இரு சாமம் சேர்ந்த நீரும்
ஆட்டப்பா யிதிலேடு செந்தூர ரத்தாட்டு அடங்காத நோய்களெல்லா மகன்று போகத்
தோடப்பா சிப்பியுட சுண்ணஞ் சொல்வேன் திடமான புனிற்றின் ஒருவிதாமே.

136. குருவாகுங் கிளிஞ்சியுட சுண்ணமப்பா கூறக் கேள் மைந்தனே அண்டம் பன்ன
தமவாகுங் கல்ச் சுண்ணமு வருங் கூட்டி சாதகமாய்ச் சுத்த சலந் தன்னிலேதான்
திடவாகக் கரைத்திலே கிளிஞ்சியிட்டு தீ யெரிப்பாய் இருசாமம் சென்ற பின்பு
அருளாக சுமைதனைப் பேசப் பன்னிரூச்சரிய முன் மருந்து பூசக் கேளே.

137. பூசப்பா வீரமுடன் கூடன் சீனம் பருகு நவச்சாரமுடன் கல்லுப்பிலேடு
வீசப்பா வகையொன்று பலந்தானென்ற யீறிய தோர் கிறிஞ்சி பத்துப் பலந்தான் பத்து
நூச்சப்பா மருந்தெல்லா மரைக்கும் போது அண்டத்தீன் பலம் ரெண்டு போடு
தீச்சப்பா பழச் சாத்திலரைத்துக் கொண்டு சிறக்கவே யுள்ப் பூசிப் புடத்தைப் போடே.

138. புடம் போடு ஈரெருவில் பலத்த சுண்ணம் பின்னெடுக்கால் வெண் கருவா அரைத்து அது
திடமாகச் சுருக்கிட்ட சுண்ணமாகச் செய்கின்ற கை முறைக்குச் சோம்பலாகா
நடமாட வெருக்க மட்டும் வெண் கருவாலாட்டி நாலாறு புடம் போடக் கட்டிச் சுண்ணம்
உடலுடு சத்துருவா அண்ட நீரும் உத்தநொரு கிறிஞ்சிதனை மடக்கலாச்சே.

139. மடக்குமடா புலத்தியனே உனக்காய்ச் சொல்வேன் வரிசையாய் அண்டமது பத்து வாங்கு
கிடக்குமடா பாண்டத்தில் பீங்கான் நன் கெடியாக வதிர் போடு பழத்தின் சாறு
சுடக்குமடா புடி யொன்று அமுக்க வாறு கருங்காரஞ் சமைத களச்சிரெண்டு
அடக்குமடா பொடி செய்து அதிலே போடு அஞ்சு நாள் கடு வெய்யில்க் குள்ளண்டம் நீறே.

140. அண்டச் சுண்ணம் :-

அண்டத்தின் தோடெல்லாம் உருகிச் சாற்றி லப்பனே உரைந்திருக்கு மெடுத்துக் கொண்டு
அண்டத்தைச் சல்லுடனே யெரித்துப் போடும் அடங்காத பழச்சாறு சேர்த்தோடு
பிண்டத்தைக் கொல்லுவேனென் சொல்லிப் போரிட்டு மூன்று நாள் ரவியில நீரும்
அண்டத்தின் ஏழுதனை கல்வத்திட்டு அதிகாரி யெருக்கம் பால் தன்னிலாட்டே.

141. ஆட்டிடுவாய் ஒரு சாமம் வில்லை செய்து அப்பனே கதிர் முகத்தில் காய்ந்த பின்பு
யெடுத்துக் கொண்டு நாட்டுவாய் புத்திலொன்று வீரந் கூட்டி நலமான வெண் கருவாலரைப்பாய் சாமம்
பூட்டுவாய் வில்லை செய்து ரவியில் காய்ந்தால் புடமொன்று அப்பதெருக்குள்ளே போடே

142. போட்டெடுக்க அண்டமது பொலிந்த நீரும் போக்கோடே யிந்த வகையாருஞ் சொல்லார்
தாட்டிடிகமாய் மூமைதனைச் சன்னி நீக்கும் சள வெட்டக் கருவல்ல அம்ம வித்தை
மாட்டமே வாதத்திலெச் சுண்ணம் வாமாக நவச்சாரஞ் சமனாய்க்கூட்டி
மூட்டிடுஞ் நெட்டங்கப் பனியில் நீரும் முறையோடிட யோதந்து தாசு மூர்த்தக் கொல்வே.

143. கொல்லுமடா அண்ட நீர் கோப மெத்தக் கொடும்பாவி உபரசத்தி லாதிச் சுண்ணம்
சொல்லுமடா சிப்பி தனைக் கொண்டால் கே[illegible] கூகின்ற சிப்பி வித்தை நூலையாதப்பா
கொல்லுமடா சிப்பி சுண்ணத்தாலே கேளு கொர்த்தான சவுக்காரஞ் செய்யும்போது
கொல்லுமடா பூநீற்றை நில உப்பைத்தான் கூசாமல் பாறையுப்பைக் கொல்லுந் தானே.

14[illegible]. தானென்ற சவுக்காரமே தாலாச்சு தருவாகிக் கருத்து நின்ற நெட்டிச் சிப்பி
வாவென்ற அண்டத்தில் நீல்ச் சிப்பி மகத்தான சுண்ணமடா ஆதி ஆதி
வேனென்ற வயித்தியர்கதை விளப் போய்த் தான் வேறான ளவலை யா[illegible]ச்சிப்பிச் சுண்ணம்
நான் நன்றாய்ச் சொல்லி விட்டேன் யினிப் பொய்யாது நலமான அண்டத்தால் சிப்பி நீரே.

145. அண்டத்கார் சிப்பிதனைச் சுண்ணமாக்கு அரகரா சவுக்காரஞ் செல்லாராகில்
தெண்டவிட்டு வாதம் வந்த முன்னே தானும் செப்பினேன் வயித்தியலே செப்பக் கேளு
அண்டதொரு பவெப்பார்க்கு ஆத்தாவென்பார் கை முறை யாயிக் காரர்கள் கழுதை மாகப்பர்
விட்டதொரு பூநீ செய்ய மாட்டார் விளங்கவே சொல்லி விட்டேன் வேதை பாரே.

146. பாரப்பா சட்டை முனி புலீக்கின் வித்தை பாடினர். பூவதனைக் கருப்பண்ணமல்
கூறப்பா சொல்லுகிறேன் பூநீருக் கொடியதொரு. சிப்பி சுண்ணம் பலந்தாரென்ற
சேரப்பா சோடசத்தின் மருந்தான்றி செகமறியப் பனீருய்ச் செப்பக் கேளு
சாரப்பா முதல் தீட்சை பூவைக் கேளு சாதகமாய் நாளு பலந் தாக்கிடாயே.

147. தாக்கிடாய் நிலவுப்புப் பாறையுப்பு தன்னோடு வகையொன்று பலத்தில் பாகி
தாக்கடா உப்புக்குப் பாதி வெள்ளை சவ்வீரம் வெள்ளைக்கு நாலிலொன்று
தாக்கடா றுடனங்கே பலமுந் கால்தான் தயவான புருக்கிலே களஞ்சி கட்டு
தாக்கடா வண்டரிசி திளஞ்சி கட்டு சாதகமாய் மருந்தொக்க அரைக்கக் கேளே.

148. அரைத்திடுவாய் பழச் சாத்தால் சாமமொன்று அப்பனே எருக்கம் பால் சாம மொன்று
அரைத்திடுவாய் வெண் கருவால் சாமமொன்று அதியதொரு கருங்கார மெத்த வேண்டாம்
அரைத்திடுவாய் வில்லை செய்து ரவியில் போடு அப்பனே பட்சமொன்று காய்ந்த பின்பு
பரைக்காதி சிலபூசை பாங்காய்ப் பண்ணி பரிவாகச் சுண்ணத்தி லெரித்திடாயே.

149. எரித்திடுவாய் முத்தீயும் மூன்று சாமம். மென்ன. சொல்வேன் ஆதி திருவானவாறு
தரித்திரம் போம் வாதமுள்ளாம் சவுக்கார மென்னத் தத்தளிப்பா ரென்னை வாங்க
எரித்திடுவார் வடித்திடுவார் கோடி இதமாகப் புடத்தினிலே வைப்பார் கோடி
பெருத்ததொரு வித்தையது சித்தர்க்காகும் பேசாத லோகத்தோர் பிழைக்கும் வாறே.

150. வாரான உவர்ப்பூவைக் குருவாய்ச் செய்ய மாட்டினேன் சவுக்காரம் ளவலைக் கொக்கும்
தேறான பூவிட்ட குருவைக் கொண்டு செய்நூய்ச் செய்து கொண்டு உப்பைக்கட்டி
வீறான உப்பாலே றுடன் கட்டி வேதை கண்ட மார்க்கமடா விளங்கிப் பாரு
நேறான உரைமுகமோ கோடா கோடி நிலைத்து நின்ற கட்டினமோ கோடி யாமே.

151. <u>உருத்தமா</u>:-

பாரப்பா உளுந்து மா மேல்த் தோல் போக்கி பாலியிலே ஊற வைத்துப் பதமே பாக்கிற்
சீரப்பா வகையாக ஆட்டிக் கொண்டு சிறக்கவே சுரந்தையட யிலையும் நன்றாய்க்
கூறப்பா அரைத்த பின்பு ரெண்டும் நேராய்க் கூட்டியே ரேசித்து நறு நெய்க் குள்ளே
சேரப்பா வெந்தெடுத்து அடையைத் தின்று நின்ற பின்பு நெய்யதனைக் குடித்திடாயே.

152. வடித்திடு நீ யிப்படியே அஞ்சு நாள்தான் கூறக் கேள் நாளொன்று குறைந்த சேரும்
கிடக்கடனே படி [illegible]

152. வெடி பிளந்த காலுக்கு சிப்பிச் சுண்ணம் விளக்கெண்ணை நெய்யுடனே நெல்லிக்காயும்
அடிக்கைப்பிலே அரை நீயும் பூசிப்பாரு அப்பனே மண்டலத்தில் கமலமாமே.

153. நாக_செந்தூரம்:-

[illegible]மடா நாகத்தின் செந்தூரன் கே[illegible] அப்பனே நாகமது பலந்தாஙென்[illegible]
தாமடா குகைதனிலே யருகும் போது தாக்கடா மனோசிலைதான் பலந்தாஙென்று
வேமடா வெண் கொளிஞ்சி வேரால் கிண்டி மீறவே நீதிப் போம் மூலி வேகம்
நாமடா கல்வத்தில் கொண்டு ரசமதிலே பலமொன்று வாரு வாரே.

154. வாரப்பா கல்வத்தில் கூட்டி யாட்டு மாமிந்த பின்பு வீரமது பலந்தாஙென்ற
சேரப்பா முலைப் பாலாலாட்டு ஆட்டு திறமாக மூன்று நாள் பனியில் போட
நேரப்பா கெந்தகந் தான் ரெட்டிப்பிட்டு நேர்மையாய்ப் பொற்றலையின் சாற்றிலாட்டி
பேரப்பா வில்லை செய்து காய்ந்த பின்பு பேசமில்லை குக்கடந்தான் படந்தாரே.

156. [illegible] படத்துக்குப் பொற்றலையின் சாற்றிலரைத்தரைத்துப் போடு போடு சிவக்கும் பாரு
பேரான நாகமது செந்தூரமாச்சு பெருமை சொல்ல வெள்ளூலே முடியாதப்பா
வாரான கற்பமது கொள்ளும் போது வயத்திலே யெரிவு கண்டு சிறுநீர் கட்டும்
தே[illegible]தே காயந்தாலர்ந்த வக்கி நேரை போலிலைத் தாக்கால் செய்தி கேளே

(மேல் ருஉ-வது ஏடு இல்லை) x x x

155. கருவங்கக்_கட்டு:-

அறிந்து கொண்டால் யெளிதல்ல பாம்பிட விழுந்தான் காலே.

157. விழுமேறிக் கொண்டாற் போல் மெய்க்குள்ளான வியாதியெல்லாம் பாம்புதனைக் கண்டாலோடுந்
திடமான நாகத்தின் செந்தூரத்தைச் செப்பில்லார் கை முறையாய்ச் சேரச் சொன்னேன்
அடவானது கருவங்கங் கட்டிக் கொண்டு அய்யய்யோ செந்தூரம் ஆர்தான் செய்வார்
படரான வங்கமது செத்த தாலும் பரியை முந்திக் கொல்லுமடா பாரு பாரே.

158. கொல்லு மென்று வங்கத்தைக் கொல்லுங் கொல்லுங் கொடிதான ருதமது பலந்தாஙென்று
செல்லும் செந்திர ஊள்.தலக்குப் பாதி சேரப்பா வெட்டிலொன்று காரங்கூட்டி
வல்லதொரு மிளை தக்காளிச் சாற்றிலாட்டி வாகாக யிரு சாமம் மரைத்துக் கொண்டு
அல்லவே புநீ களஞ்சி கூட்டி அரகரா கருவங்கம் பலந்தான் ரெண்டே.

159. ரெண்டான வங்கமது உருகும் போது நிசமாகப் பணம் போலே வில்லை காய்ந்தால்
திரண்டாதே கொட்டடா விழுந்தும் பாரு சிறப்பாக மருந்தெல்லாந் தின்றுல் வங்கம்
கண்டதுண்டோ கண்ணுள்ளே யிந்தக் கட்டு வங்கமடா வங்கமது உருகும் பாரு
திரண்டாடுங் கல் விட்டுக் கரியுள்ளே சீரணத்துப் போகாத கெவுரி கூட்டே.

160. கூட்டப்பா ருதத்தில் பாதி சேத்துக் கொட்டப் பா கருவங்கங் கட்டிப் போச்சு
ஊட்டப்பா கண்டிடைக்குந் தாளகத்தை முத்தி பெறச் சுத்தி செய்து யெடுத்துக் கொண்டு
காட்டப்பா வங்கமது உருகும் போது கடியாமல் தேவிதனைப் பொடித்து தாவு
பூட்டப்பா நாயுருவிக்கும் பால் கிண்டி புகமான கருவங்கம் பொலிந்த நீரே.

161. பொலிந்த நீர் கல்வத்தில் பொடிக்கத் தானாம் பூகெ மெட்டி லொன்று
உலத்திட் போடு மெலிந்து விடும் வங்கத்தில் பாதி ருதம் வீரமது வங்கத்திற் சமனாய்ச் சேரு
வலிந்ததப்பா வாலை ரசம் முலைப் பாலாலாட்டி வாகாக வாட்டியே பனியிற் போடு
நலிந்து விடும் பின்பதிலே செந்தி தன்னை ரெட்டிப்புச் சேர்த்து நாட்டியே---

162. நாட்டிநீர் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி நாலா நாள் வில்லை செய்து ரவியில் போடு

ஓட்டிலே வைத்ததனை போடு மூடி யறவாகச் சீலை செய்து காயவைத்து
தாஉர்ஷுகமா யத்செருவில் புடத்தைப் போடு சாதகமா யத்து தரம் சாத்தாலாட்டி
மூட்டியே கை முறையாயப் புடத்தைப் போடு நீகண்ட வங்கமதி முருக்சம் பூவே.

163. முருக்சம் பூ நிறமென்ன வொப்போ வல்ல முக்கியமடா செந்தூரம் பனை வெல்லத்தில்
இருக்கரவே குன்றி கொள்ளு மண்டலந்தான் திரிசடுவு மதரமொடு சரகமுங் ட்டி
உருக்குமுடன் பத்சாசை கொண்டால் ஒருமடா மேகமெல்லா மொளிந்த போச்சு
பெருக்கமுள்ள வாயுவெல்லா மெங்கே போச்சு பித்தமொடு சூட்டுடமெல்லாம் ஒளிந்து போச்சே.

164. போச்சடா கிரந்தியொடு சூலை தாகம் புணர்ச்சி யுமலிந்தவிலே சேர்ந்த வாய்வும்
போச்சடா உந்திரியுள்ளே வாய்வு பொருமலுடன் மேலெப்பம் புழுக்க மூலம்
போச்சடா குதக வாய்வு வன்மம் பூரணத்தைக் கொல்ல வந்த சயரோகங்கள்
போச்சடா பீனிசங்கள் கபால ரோகம் புக்தி கெட்ட சித்தர்களே புலக் கேளே.

165. <u>தங்க பற்பம்;</u>-

புகலக் கேள் வங்கமது தங்க மொப்போ பொய்யில்லா கட்டியதோர் கமலங்கத்தால்
அகில மெல்லாம் படைத்தளித்த பிரமன் முதல் ஆக்கைக்கு உசிதி மெத்த அதனால் சொன்னேன்
பகிரண்டம் பேதிக்கு தங்கம் பண்ணு பன்னுவகை தங்கத்தாற் பரிந்த காணும்
செகமெல்லாம் கொள்ளாது தங்க பற்பம் செப்புகிறேன் புலத்தியனே சேர்ந்து காணே.

166. <u>தங்க பற்பம்:</u>-

காணப்பா தங்கமது பலந்தானென்று கடியதொரு குகை தனிலே உருகும் போ
தோணப்பா குதமொடு தாரஞ் சிங்கி சித்திக்க வெள்ளியம் சாதிலிங்கம்
பேணப்பா அரிதாரம் நயினை வீரம் பேரான வெங்காரம் வெட்டுவ் கூட்டி
பூணப்பா வகையொன்று பலமுங் கால்தான் புகழான பழச் சாத்தாலரைத்துக் கட்டே.

167. அரைத்திடுவாய் சாமமொன்று அப்பால் கேரு அரகரா பூண்டில் சாரங் கூட்டி
வரைக் கடங்கா நீருடும் வீரந் அளி மாட்டுவா யிரு சாமமரைத்துக் கொண்டு
நிரைக்கவே குன்றியிடை ரவியில் காய்ந்தால் நேராக ஒவ்வொன்றுக் கொடுக்க வாரும்
தரைக்கடங்கா ஈங்கமது மருந்தெல்லா முண்டாம் சாதகமாய்த் தங்கத்தின் களங்க மாச்சே.

168. களங்கமா யிருக்கின்ற தங்கந்தனைக் கரு வளையல் வீரமொடு கார சாரம்
விளங்கவே பழச் சாத்தாலரைத்துக் கொண்டு வாகாகச் சோதித்தப் பின்பு கேரு
விளங் கொண்ட யீயமடா தங்கந் தாளம் வேந்த யிதிற் சொல்லுதற்கு நாவேறுத
உளம் பெறவே குதத்தைச் சரியாய்ப் பூட்டி உத்தமனே வீரத்தை ஒன்றாய்த் தாக்கே.

169. தாக்கடா ரெண்டு பலம் மூலைப் பாலாட்டு சாதகமாய்ப் பழச் சாறுங் கூட்டி யாட்டு
வாக்கடா யிரு சாமமரைத்த பின்பு வரிசையாய்க் கை முறையாய்ப் பவியிற் போடு
போக்கடா கெந்தகந்தான் ரெட்டிப்பிட்டு பூட்டடா தாளகந் தான் நாலுக் கொள்ளும்
ஆக்கடா பத்திலொன்று சிலையிற் யிட்டு அப்பனே பொற்றலையிர் சாற்றலாட்டே.

170. ஆட்டுவா யிருசாமம் வில்லை செய்து ஆதித்தன் கண்ட பின்பு வப்பிச் கேத்தி
மூட்டுவாய் மூன்று நாள் முந்தீயிட்டு முளங்கவே பயிர வறக்கு பூசை பண்ணு
தீட்டுவாய் செந்தூரம் அருணன் போலாகும் சிறப்பான பூரண சந்திரோதய மந்தான்
நாட்டுவாய் சந்திரோதயத் தக் கண்டால் நடுங்குமோ நோயெல்லாம் கண் காணுமே.

171. கண் கானு நோயோடு காலன் பார்வை சடை கெட்ட ஆங்காரம் உள்ளே புக்கி

வின் காணு லிந்த வங்கே மேலே யேறும் விருதாக மவந் தக்கே ஒன்றும்ப் பன்னும்
முன் காய மூர்த்ந் தாணனுக்கிப் பாயும் மொன்றல்லோ கற்பத்தை உதி பன்னும்
பெல் காருத சைய்யோகம் பிலக்க தென்றுல் பேசாமல் கொல்லுமடா பிதர நீர்க் கோவே.

1.11.63.

172. பிற நீரா ஜும்பலொடு மகோதரந்தாம் பெருவயிறு நீர்ச் சோபம் பித்த ரோகம்
திரமான வாதத்தி லெழுந்த போதும் சேற்பனக் காலெழுந்த தொரு தோஷத் தோடு
மறவான பதினெட்டுச் சன்னி மூலம் மாறாக குன்மமொடு பீலிசையுந்தான்
உறவான கிரந்தியொடு மேகருலே யோனிப்புத்து வுட நோய் யொன்றில்லாதே.

173. ஒன்றல்ல தசையிலுள்ள தோசம் போகும் உத்தமனே அபானனென்ற வாயுவாலே
ஒரு கோடி நோயுண்டா மொப்பார் சொல்ல ஒன்றல்லா நந்தியின் கீழ் அபான[...] தாறும்
உடலெல்லாங் கெருப்பதக்க மலங் கொண்டால் பார் ஒன்றல்ல சிவபோ சிவ மாய்ச் செய்தால்
ஒழுடிந்த போ மூலத் தபானந்தானே.

174. தாலென்ற நோயெல்லாங் (கெருப்பதற்கு) அபானுலே சாத்சவக் பிறுனந்தான் வாயுவாலே
வாலென்ற அசபை பற்ற முகாலெலே வந்ததடா யோரு வாய்வு யிலே புக்கில்
வேளென்ற நோயெல்லாம் படைத்ததப்பா மேல் விழுந்த போமட்டும் கூறே செய்யும்
மேலென்ற புரண சந்திரோதையத்தை எள்ளளவும் உட் கொள்ள விடைந்த போச்சே

175. போச்சடா சீவியிலே நெய் தேன் கூட்டி புகழான திரிகடுகு சீரகமுங் கூட்டிப்
போச்சடா நோயென்ற நோய்களெல்லாம் புக்குமடா கடலெங்கே கான மெங்[...] யென்று
போச்சடா கற்பத்தால் வந்த தோசம் போகுமடா பரவத்தைத் திறதாலே
போச்சடா கற்பங்களெல்லாம் பாரு பூண்ட காமாக்ஷியி மொரல் போக்சே.

176. தாளகத்தீநீறு:-

பாரப்பா புலத்தியனே அய்யா கேள் பாங்கான தாளகத்தின் சொல்வேன்
சேரப்பா தாளகந்தான் பலந்தானென் திறமான கல்ச் சுண்ணத்துள்ளே வைத்து
சாரப்பா அமுரி விட்டு நீத்த நீத்த தாளகந்தான் சுத்தியா யிரண்டு பத்தில்
வேரப்பா பழச் சாறபடி தாராட்டு வெள்ளைச் சிறுலைப்பால் தான் படியிலாட்டே

177. கூட்டியதோர் அரிதாரம் பொடி முடிச்சாற் திலே யரைத்திருவா யிரண்டு சாமம்
மாட்டிய பின் வில்லை செய்து ரவியில் போடு அப்பனே மூன்று நாள்க் காய்ந்த பின்பு
கூட்டிய பின் செருக்காலடி முடியின் சாறு சொட்டு வாய் மைக்குள்ளே புரசன் ச[...] சாம்பல்
நாட்டியதோர் மேல் மூடிச் சீலை செய்து நலமாக ரெண்டெருவில் புடத்தைப் போடே.

178. புடம் போட்டுத் தாளகந் தான் வெந்து நீறும் பேசாதே தாளகத்தின் வெள்ளை தன்னை
திடம் பெறவே சிமிழுக்குள் பதனம் பண்ணு செப்பக் கேள் குதபற்பம் திறமாய்ச் சொல்வேன்
அடம் பிலையுங் கடம்பிலையும் செருப்புக் காலைம் அப்பனே வகைக்கொன்று படி சாறுக்குள்
விடந் திட்டு வாரதிலே காந்தைச் சாறு விளக்கவே படியொன்று அதிலே வாரே

179. வார்த்திடுவாய் முன் செய்யும் வரிசை கேளு வாகான காட்டுள்ளிக் கிழங்குச் சா[...]
கார்த்திகையின் கிழங்குச் சாறு கடிகான அங்கோல மூலிச் சாறு
மேத்திடுவாய் வகைகொருபடி யாகை எடுத்தல்லோ குதமொரு பலத்துக்குந்தான்
பார்த்திடுவாய் காந்த சத்தின் கிண்ணத்துள்ளே பதையாமல் சாமமடா சுருக்குத் தாக்கே.

180. சுருக்கிட்ட பின்னெடுத்துச் சூதந் தன்னை தூளாக கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
வைத்திட்ட முன் சாக்கா வரைப்பாயப்பா மெழுகு போலாகி வடம் வில்லை செய்வாய்
உருக்கிட்ட ரவியிலே காயப் போடு உத்தமனே ஓகைக்குள்ளே வைத்து மூடி
வெறக்கிட்ட சீலை செய்து புடத்தைப் போடு வெளியிலே பறை பூவை விளங்க[...]

181. செய்யலே தெலிங்கே வார்த்தை சொல்வாள் திடமான தெபற்பம் வாச்சு
தென்பாள்
பெய்யபே அச்செமுவில் புடத்தகைப் போடு பாங்கான ரச வெள்ளை ரச
கற்பூரம்
மெய்யுப்பா கற்பத்தால் ஒட்ட முசு விஷ நீராய்க் குறைநோவு கண்டுகாவல்
வைப்பா ஜுன்றியிடை குத பற்பம் மகத்தான தாளகத்தில் பற்பஞ் சுட்டே.

182. சுட்டுவாய் குன்றியிடை ரெச்குன் கட்டிச் சொள் வாய் ரா முன்டி செம்பின் பட்டை
நீட்டுவாய் பலம் ஈரு வெள்ளாட்டெச்சம் நிசமாக அஞ்சு பஞ்சு பலமே
சேந்தக்
காட்டுவாய் புத் தயிலம் வடிக்க வாங்கி கமலான வ்ளி வேர் சூரணமே செய்து
மாட்டுவாய் செருப்புக் கால் தனிச் சாற் வாங்குவாய் படி நாலு அதிலே
வாரே.

183. வாரப்பா பனைவெல்லம் பலந்தான பத்து மருளியே கலைத்திடவாய் ஜுமப்பில்
வைத்து
சேரப்பா கமலச் சீயாக மூட்டு செப்பிதோர் வேம்பிட தயிலந்தன் உன
சேரப்பா படியொவ்சங் கூட விட்டு கொட்டுவாய் வீவிச் சூரணத்திலேடு
சாரப்பா படி யரைத்தான பூங்கம் பூவும் தனிச் சூரணத்திலேடே மரைப்படி தான்
போடே.

184. போடப்பா மிளகு சுக்கோடே அங்காயம் புத்தோட்டில் கிராம்புந் தாதும்
கூடக் கேள் சீரகமும் அதிமதுரத் தோடும் அப்பனே வகையொன்று களஞ்சி
யொன்று
நாடக் கேள் க்காருகோல் அரிசி பலம் நாலு நாட்டடா பறங்கியுட பட்டை
பலம் நாலு
கூடப்பா மிளகுதப்பாய்ச் சூரணஞ் செய் சூரணமெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டி வைப்பே.

185. வைச்த பின்பு காரென்று பலந்தானஞ்ச மருவி யிடி செங்கொட்டை பல மிரண்டும்
கட்டி
மேல் அடிவு அடுத்த ஏடு இல்லை.
(மேலுள்ள ஏடுகள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ச்சி யில்லாமலுள்ளதை . விடப்பட்டன)

Incomplete

****
க.அ.2111.63. முற்றும்
****

Certain prescriptions are incomplete
Verified & compared
[signature]
13/12/63

348

348